

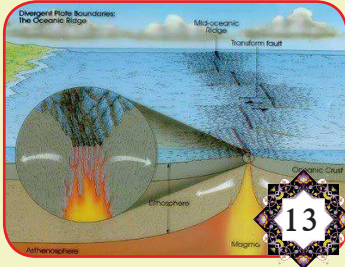
لهم ژماره یه دا

6

2

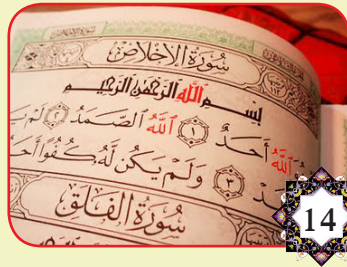
13

10

18

14

23

20

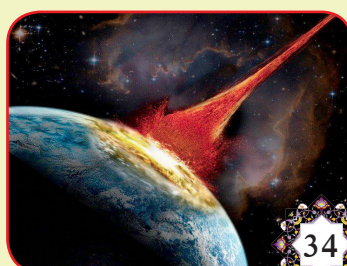
31

24

35

34

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهین

گۆڤاریکی زانستی وهرزییه ناوهندی کوردستان بۆ ئیجازی
زانستی له قورئان و سوننه تا دهریده کات
یه کم ژماره ی گۆڤاری مهین له سالی 2002 دا بلاکرایه و

ژماره (31) پایزی 2013 ز - 1434 ک

www.haiv.org

بهشی کوردی

خاوهنی ئیمتیاز
نه شهت شه فور سه عید

سه رنووسهر
د. دارا گوڤ حامد

دهسته ی راپوژکاران
فارووق ره سووڤ یه حیا
جهمال موحه محمد نه مین
د. دیاری نه محمد ئیسماعیل

بۆ په یوهندی

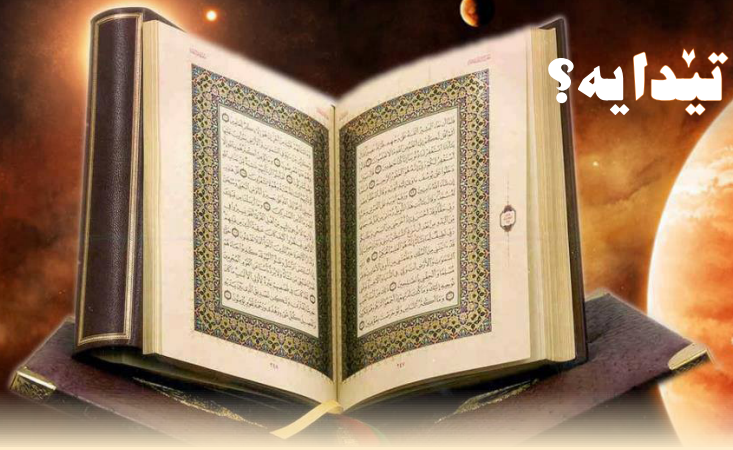
haiv2001@gmail.com

www.facebook.com/kurdhaiv

دیزيان

شیروان نه محمد حه مه که ریم

sherwan_100@yahoo.com

نایا قورئان هه‌له‌ی زمانه‌وانی تیدایه؟

د. کهریم ئەحمەد
karimdawod@yahoo.com

یه‌کێک له‌و پەرخنه‌ بیجیانی له‌ قورئان ده‌گیریت ئه‌وه‌یه‌ که‌ گواهی قورئان هه‌له‌ی زمانه‌وانی و پێزمانی تیدایه‌! شایانی باسیشه‌ ئه‌وانه‌ی ئەم شته‌یان و روژاندوه‌ زیاتر پۆژه‌لاتناسه‌کانن که‌ شاره‌زاییه‌کی قوڵیان له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا نییه‌، لاساییکه‌ره‌وه‌کانیشیان له‌ ولاتانی خۆماندا بئ سێ و دوولێکردن دووباره‌یان کردۆته‌وه‌ و ئه‌وانه‌شی که‌ وه‌کو ئه‌وان نه‌زانن پێی هه‌لخه‌له‌تاون.

ئێمه‌ لێرده‌دا نایه‌ین هه‌له‌ی ئه‌و که‌سانه‌ بخه‌ینه‌ پوو له‌ یه‌که‌ یه‌که‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا که‌ پەرخنه‌یان لێگرتوه‌، چونکه‌ له‌ کۆن و نوێدا وه‌لام دراونه‌توه‌ و زانایان هه‌لوێسته‌ی زۆریان له‌سه‌ر هه‌ریه‌ک له‌و ئایه‌تانه‌ کردوه‌ که‌ له‌ پووی پێزمانییه‌وه‌ خیلافی قاعیده‌ بوونه‌ و پووه‌ جیا‌جیا‌کانیان ده‌رخستوه‌، به‌لام که‌سیان نه‌بیوتوه‌ ئه‌وانه‌ هه‌له‌ی پێزمانی، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌ هه‌له‌یان زانیوه‌ و جورئه‌تیان نه‌کردوه‌ ئه‌وه‌ بلێن، به‌لکو له‌به‌ر چه‌ند هۆی زانستی، له‌وانه‌:

1. په‌وانبێژی قورئان جێی قسه‌ نییه‌ و زانایان هه‌موو کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌یچ کتیییک نییه‌ له‌ قورئان په‌وانتر، که‌واته‌ دووره‌ له‌ لۆژیکه‌وه‌ به‌لکو ئه‌سته‌مه‌ خاوه‌نی قورئان ئه‌و شتانه‌ی نه‌زانیبیت و له‌ پووی نه‌زانیه‌وه‌ کردبیت، به‌لکو ده‌بێ نه‌ینی و حیکمه‌تی تیدابیت و به‌ مه‌به‌ست و له‌ ده‌ستی ئه‌نقسه‌ست خۆی گه‌وره‌ به‌و شیوه‌یه‌ به‌ خیلافی قاعیده‌یه‌ هه‌ینابیت.

2. زمانی عه‌ره‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر ده‌وله‌مه‌نده‌ له‌ پووی زمانه‌وه‌ و پێساگه‌لیکی زۆری پێزمانی هه‌یه‌، ئه‌و چه‌ند حاله‌ته‌ که‌ زانایان ناویان ناوه‌ (کسر الاعراب) له‌ژێر ئه‌و رێسا پێزمانیانه‌دا جێیان ده‌بیتوه‌، به‌لام پۆژه‌لاتناسه‌ بیانییه‌کان له‌به‌ر که‌می شاره‌زاییان له‌ زمانی عه‌ره‌بی ئه‌و ورده‌کاریانه‌یان نه‌زانیه‌وه‌.

3. له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ عه‌ره‌ب په‌رخنه‌یان له‌و شتانه‌ نه‌گرتوه‌ کاتیک که‌ به‌سه‌ریاندا خۆپنراوه‌ که‌واته‌ ئه‌وانه‌ به‌ هه‌له‌ نه‌ژمێردراون و پێچه‌وانه‌ی په‌وانبێژی نه‌بوون و له‌ نرخ‌ی په‌وانبێژی قورئانیان که‌مه‌کردۆته‌وه‌. باوه‌ریش ناکه‌م که‌سێک هه‌بیت شاره‌زایی له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌بیت گومانی هه‌بیت له‌وه‌ی که‌ خه‌لکانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر له‌وانه‌ی دوا‌ی خۆیان په‌وانبێژتربوون و عه‌ره‌بییه‌که‌یان که‌ به‌ سه‌لیقه‌ ده‌یانزانی زۆر به‌هێزتر بوو له‌ نه‌وه‌کانی دوا‌ی خۆیان که‌ زمانه‌که‌یان تیکه‌لی زمانه‌کانی تر بوو بوو له‌ ئه‌نجامی فتوحاتی ئیسلامی و تیکه‌ل بوونی عه‌ره‌ب له‌ گه‌ل میله‌هاتی تردا.

زانایان له‌ پووی دوومه‌وه‌ سه‌رکه‌وتوو بوون، واته‌ جێکردنه‌وه‌ی ئه‌و حاله‌تانه‌ له‌ ژێر ئه‌و رێسا پێزمانیانه‌دا، به‌لام له‌وانه‌یه‌ هه‌موو نه‌هێنیه‌کانی ئه‌و کاره‌یان بۆ ده‌رنه‌که‌وتبیت.

به‌نده‌ی هه‌ژار لێرده‌دا، له‌ ئه‌نجامی بێرکردنه‌وه‌ی زۆر، هه‌ندیک نه‌هێنیم بۆ ده‌رکه‌وتوه‌ که‌ ئومێده‌وارم پێکابیتم و جێی سه‌رنجی پسپۆرپان بیت. من له‌و باوه‌ره‌دام ئەم شتانه‌ی که‌ خیلافی قاعیده‌ گشتیه‌که‌ هاتوون و ناحه‌زه‌ نه‌زانه‌کان پێی ده‌لێن هه‌له‌ی پێزمانی له‌ قورئاندا به‌لگه‌ن له‌ سه‌ر دوو شت:

یه‌که‌م: له‌لایه‌ن خواوه‌ بوونی قورئان. دووه‌م: ده‌سکارینه‌کرانی قورئان و پوونه‌دانی که‌موکۆپی و گۆرانکاری به‌سه‌ریدا.

بابزانی چۆن:

1. هه‌موو ده‌زانین که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جگه‌ له‌ قورئان دوو جۆری تر ئاخواتنی ده‌دریته‌ پال، یه‌کێکیان فه‌رمووده‌کانی خۆیه‌تی که‌ مانا و دارشتنیان له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ بووه‌، دوهمیشیان فه‌رمووده‌ی قودسییه‌ که‌ واتاکه‌ی لای خواوه‌یه‌ و دارشتنه‌که‌ی

له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه‌یه‌، له‌م دوو جۆره‌ ئاخواتنه‌دا هه‌یچ شتیکی له‌و جۆره‌یان تیدا نییه‌ که‌ له‌ قورئاندا هه‌یه‌ و پێیان ده‌وتریت «کسر الاعراب» و ناحه‌زانی ئیسلام پێی ده‌لێن هه‌له‌ی پێزمانی، ئەمه‌ له‌ کاتیکدا یه‌که‌ پێغه‌مبه‌ر قورئانی به‌لاوه‌ له‌و دوو قسه‌یه‌ی خۆی گه‌وره‌تر و په‌وانتر بووه‌ و ته‌حه‌ددا‌ی مرۆفایه‌تی پێ کردوه‌ نه‌ک به‌و دوو جۆره‌که‌ی تری، به‌تایبه‌ت له‌ پووه‌ په‌وانبێژییه‌که‌یه‌وه‌. که‌واته‌ چۆن ده‌بیت قورئان ئه‌و هه‌لانه‌ی تیدا بیت و له‌ دوو جۆره‌ ئاخواتنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ردا نه‌بن؟

2. زانایانی زمانیش هه‌موو قورئانیان پێ په‌وانتره‌ تاکو فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر به‌ هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه‌، که‌واته‌ ده‌بێ لێرده‌دا نه‌هێنیه‌ک یا چه‌ندین نه‌ینی هه‌بیت که‌وا‌ی کردوه‌ قورئان ئەم جۆره‌ شتانه‌ی تیدابیت که‌ ناحه‌زانی پێی ده‌لێن هه‌له‌ی پێزمانی نه‌ک ئه‌و شتانه‌ له‌ پووی ناشاره‌زایی به‌ یاسا‌کانی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه‌ پوویاندابیت.

3. ئەگه‌ر ئەم قورئانه‌ له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ر خۆیه‌وه‌ بوایه‌ ئه‌و جۆره‌ شتانه‌ی نه‌ده‌کرد به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی له‌و دوو جۆره‌ ئاخواتنه‌ی تریدا شتیکی له‌و جۆره‌ نییه‌، چونکه‌ ئەگه‌ر قورئان له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ بوایه‌ چه‌تمه‌ن ده‌بوایه‌ خالی بوایه‌ له‌و جۆره‌ شتانه‌ی که‌ دوو جۆره‌ ئاخواتنه‌که‌ی تر خالین لێیان.

4. ئەگه‌ر قورئان له‌ دانانی پێغه‌مبه‌ر بوایه‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆی ده‌رده‌که‌وت ئه‌وانه‌ هه‌له‌ی پێزمانی و زمانه‌وانین راستی ده‌کردنه‌وه‌، به‌لام به‌وه‌ی که‌ ده‌سکاری نه‌کردوه‌ ده‌رده‌که‌ویت که‌ ئه‌و ده‌ستی نه‌بووه‌ نه‌ له‌ دارشتنی قورئاندا، وه‌نه‌ له‌ گۆرینیدا، به‌لکو ئه‌و ته‌نها پاگه‌یاندنی قورئانی له‌سه‌ر بووه‌، چۆن بۆی دیته‌ خواره‌وه‌ ئاوها بیگه‌یه‌نیت وه‌کو له‌ قورئاندا هاتوو: ﴿وَإِذَا تَتَلَّوْا عَلَیْهِمْ ءَايَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بَشْرَةٌ مِّنْ غَيْرِ هَذَا أَوْ يَدَّبُّوْهُ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِي اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَآئِ نَفْسِي اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مَا يُوحَىٰ اِلَيْكُمْ اِنْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَیِّ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۵﴾ یونس.

5. هه‌روه‌ها ئەمه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ موسوڵمانانیش به‌ هه‌یچ شیوه‌یه‌ک ده‌سکاری قورئانیان نه‌کردوه‌، نه‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر وه‌ نه‌ ئه‌وانه‌ی له‌دوا‌ی ئه‌وان هاتوون، چونکه‌ ئەگه‌ر بکرایه‌ ده‌سکاری شتیکی بکه‌ن ئه‌وا ده‌سکاری ئه‌و ئایه‌تانه‌یان ده‌کرد که‌ ناحه‌زان ده‌لێن هه‌له‌ی پێزمانی.

ئەم ئایه‌تانه‌ به‌لگه‌یه‌کی حاشا هه‌لنه‌گرن که‌ نه‌ پێغه‌مبه‌ر وه‌ نه‌ موسوڵمانان ده‌سکاری پیتیکی قورئانیان نه‌کردوه‌ به‌لکو زۆر به‌ چه‌زه‌ر و ئه‌مانه‌ته‌وه‌ په‌فتاریان له‌ گه‌لدا کردوه‌ و جورئه‌تیان نه‌کردوه‌ له‌ خۆیا‌نه‌وه‌ و به‌ ئیجتیهادی خۆیان پیتیکی له‌ جێی پیتیکی دابنن له‌ ژێر هه‌ریاساویکدا بیت. به‌لکو ته‌نانه‌ت نه‌یان‌توانیوه‌ به‌ ناوی قیرااتیشه‌وه‌ ده‌سکاری بکه‌ن، که‌واته‌ ئه‌و قیرائه‌تانه‌ش که‌ هه‌ن هه‌مووی له‌ لایه‌ن خواوه‌ بووه‌ نه‌ک له‌ ئه‌نجامی ده‌سکاریکردنی قورئانه‌وه‌ به‌ مه‌یل و ئاره‌زووی زانایان یا له‌به‌ر به‌رزه‌وه‌ندی ئایه‌نه‌که‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ زانایانی ئایینی جوله‌که‌ و نه‌صرانی به‌ کتیه‌به‌کانی خۆیانیان کردوه‌وه‌.

سوجدە بردن مرۆف لە نەخۆشی دەپاریزیت

- 1- ئارامی و جیگیری و دلناییدا ئەنجامبدریت .
- 2- دەبیئت بە تەواوی پوو لە سەر زەوی دابنریت .
- 3- دەبیئت لەشی مرۆف، لەسەر ئیسقانەکانی پوو، لە پەستی دەست، ئەژنۆ و پەنجەکانی پێ پوو و قیبلە ئارام بگریت .
- 4- دەبیئت بازووکان لە لەشەو دەورین .
- 5- لە کاتی سوجدەدا نوێژ خوین دەبیئت لە پشت خوارکردنەو دەوربکەوێتەو، پشت تووند و بێخواری بمینێتەو .
- 6- پانەکانیش بەشیوێهەکی ستوونی و لەباری خاویوونەوێهە نیمیچە تەواودا، لەسەر ئەژنۆکان ئارام و لاقەکانیش لەسەر پێتەکان لەنگەردەگرن .

پاک و بێگەردی بۆ خوا ئەمانەش هەر ئەو خالانەن کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) پێش (1400) سال فرمانی پیکردووە و لە سوجدە بردنیدا وەک سونەتی خۆی چەسپاندوویتی .

سوجدە بردن باشترین پێگایە بۆ پزگاریبون لە بارگە کارەبایی زیاد:
ئەوێ کە زانراوە، لەشی مرۆف پێویستی بە بریک لە شەپۆلە کارەباییەکان هەیە، بەلام کاتی کە ئەم بارگە کارەباییانە لە لەشی مرۆفدا زیاد دەکەن پێویستی بە خالیبوونەوێهە ئەو بارگە هەیە، ئەگینا مرۆف تووشی نەخۆشی دەبیئت .

مرۆف هەست بەم بارگە زیادانە دەکات لە لەشیدا، نموونەش لەسەر ئەمە زۆرە، بۆ نموونە: لە کاتی کردنەوێهە درگای سەیارە یا مالدا یا لە کاتی دەستدان لە هەندێ جۆری قوماشدا یا لە کاتی قژشانەکردندا یا لە کاتی تەوقەکردن لەگەڵ ھاوپیکاندا - هەندێ جار- هەست بە بریسکە و تەزوویەکی کارەبایی دەکریت، هەرەها لە کاتی تووشبوون بە (سەدمەیهکی کتوپ) لە یەکتیک لە جومگەکاندا - هەندێ جار- هەست بە بارگەیهکی کارەبایی زۆر دەکریت کە لە لەشدا درەدەچیت .

جا باشترین پێگای بۆ پزگاریبون لەم بارگە - کە هەرۆ موگناتیسیە- زیادانە کە لە ناو لەشی مرۆفدا، بۆ ئەوێ دەرچن لە لەشی مرۆفدا و لەش بەتال ببیتەوێهە لێیان و مرۆفەکە دەوریش بیئت لە بەکارهێنانی دەرمان و موسەکینات کە- ئەمانە شوینەواری نەری بە جێ دەهێلن و زیانیان هەیە - بریتیه لە سوجدە بردن بۆ خۆی گەرە - بەم شیوێهە بە ئاسانی لە پێگە سوجدەوێهە پڕۆسە خالیبوونەوێهە بارگە کارەبایی زیاد پوودەدات و مرۆف پزگاری دەبیئت لە سەرئێشە و ئیرهاق و گەلێ نەخۆشی تر .

هەرەها لێکۆڵینەوێهەکان دەلێن: ئەو پێنج فەرزی نوێژ کە خۆی گەرە فەرزێ کردووە لەسەر موسلمانان، بەسن بۆ دەرچوونی هەموو بارگەکانی لەشی مرۆف، چونکە نوێژەکان لە چەند کاتی جیاوازدا دەکرین!!

سوجدە بردن پزگاری لە تووشبوون بە نەخۆشی دەوایی دەکات و ئازاری جومگەکان و پشت کەمدەکاتەو:

ئەنجام دانی نوێژ بەجۆرێ جیاکەرەوێهەکانیەو بە تاییهەتی سوجدە بردن پزگاریکێ باشە لەتووش بوون بە نەخۆشی دەوایی ئەمەش پەحمەتیکێ گەرەیه بۆ هەمان، بەتاییهەت ئەوانە ی بەهۆی کارەکیانەو، یان هەر هۆیهکی تر بۆ ماوێهەکی درێژ بەپێو دەوێستن .

ئا: سەریاز عبدالله

پێشەکی:

یەکتیک لە فەزڵەکانی خۆی گەرە بەسەر مرۆفەوێهە ئەوێهە کاتی کە بەندەکانی پەرستشەکان جیبەجیبەدەکەن، سەرەپای وەرگرتنی پاداشت لە لایەن خۆی گەرەو، سوودی دنیاشی تیاپە بۆیان ..
بۆ نموونە: سوجدە بردن لە کاتی نوێژدا، سەرەپای ئەوێهە بەستەوێهە بەندەیه بە خواو و فەرمانیکێ خواپە جیبەجیبەدەکریت، لەگەڵ ئەوێهە بەخششیکێ خۆی گەرەوێهە بۆ مرۆف و دەبیئتە هۆی زیاتر لەش ساغی و لە زۆریک لە نەخۆشیەکانیش پزگاری دەکات ...

لە لێکۆڵینەوێهە زانستیهکاندا دەرکەوتوو کە سوجدە بردن لە کاتی نوێژدا مرۆف لە گەلێک نەخۆشی دەپاریزیت، لەوانە: سەر ئێشە، کرژبوونی ماسولکە، ئیلتیهاباتی گەردن، ئیرهاق، زوھەیمر .. زۆر نەخۆشی جەستەیی و دەروونی تریش ...

شیوای سوجدە بردنی دروست لە نوێژدا:

پێغەمبەرمان (ﷺ) دەفرمویت: (أمرت أن أسجد على سبعة أعظم: الجبهة - وأشار بيده على أنفه - واليدین، والرجلین، وأطراف القدمین...) متفق علیه . بەم شیوازە پێغەمبەر (ﷺ) فرمانی بە ئەنجامدانی سوجدە کردووە، وەک یاسایەک کە لادان لێ نییە، پسپۆرانی بواری تەندروستیش دەلێن تا سوجدە بردن سوودی تەواوی خۆی بگەیهنێت پێویستە بەم شیوازە ئەنجامبدریت:

1- سوجدە دەبیئت وەک جۆرێکێ تری نوێژ لە باشترین باری

یارمته سیستمی هاوسه نگی خوی سوپی خوین ددات له مؤخدا، به تایبتهی نه گهر دانیشن و هه ستانه وه کان به ئارامی نه نجام بدریت، لیره شه وه له حیکمتهی نه و فرمانه ئیسلامیه تیده گهین که رینمای نویتز خوین ددات تا له سه رخوویت و له هه موو جولیه کیدا بگاته رادهی ئارامی و دلنایبی، بزیشکان و پسپو پانی بواری وهرزش و یوگا ده لاین: نویتز کردنی ئیسلامی به له سه رخوی و ئارامی سوودی ته واو به سوپی خوینی دماغ ده گهینه نیّت.

پوی نیعجان:

له کۆتایدا نه مانه گرنگترین و نویتزترین سووده کانی سوچه بردن بوون که به لگه و نیشانهی ترن له سه ر پیغه مبه رایه تی خو شه ویستمان (ﷺ) که له خو یه وه قسه ی نه کرده . ﴿ وَمَا يَطُغِي عَنِ الْهَوَىٰ (٢) إِنَّ هُوَ إِلَّا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي (٤) ﴾ النجم .

که واته پیغه مبه رمان (ﷺ) راستی فهرمووه که فهرموویه تی: (و جعلت قرّة عینی فی الصلاة) - صحیح الالبانی. واته: به راستی نویتز کردوه به هوی دلخوشیم، کامه رانیم، ئاسووده ییم... واته: نویتز باریکی قورس نیه به سه ر مروقه وه، کات به فیروندان نیه، مروقه له کاری پهک ناخات، هه روهک بلاره لای هه ندئ نه زان... جا ئایا کاتی نه وه نه هاتوه که یه کسه ر دوای زانیی نه مان راستیانه سوچه بو خوی گه وره به رین وهک خوی گه وره ده فهرموویت:

﴿ وَيَالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (١٥) وَفَرَأْنَا قُرْتَنَهُ لِنَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مَكَّةَ وَنَزَّلْنَاهُ نَزِيلًا (١٦) قُلْ ءَأَمِنُوا بِذِي أُولَىٰ تَتُومِنُوا إِنَّا الَّذِينَ أَوْلُوا أَلْعَلَمُ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُسْأَلُ عَلَيْهِمْ يُحْرُونَ لِلْأَذْقَانِ سَجْدًا (١٧) وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَان وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا (١٨) وَيَحْزُرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا (١٩) ﴾ الإسراء . واته: ئیمه قورئانمان له سه ر بنچینه ی

حه ق دابه زاندوه، بو چه سپاندنی هه ق و راستیش دابه زیه، ئیمه تۆمان په وانه نه کردوه ته نها به مژده دهر و ترسینه ر نه بیّت. ئیمه قورئانیشمان به ش به ش کردوه تا به شینه بی و به ئارامی بیخوینیه وه به سه ر خه لکید، هه ر ئیمه ش به و شیوه یه دامانه زاندوه. پیمان بلئ: (ئهی خوانه ناسان) باوه ر به قورئان به یئن یان باوه ری پی نه هیئن (ئهمرو سه ربه ستن، به لام بزائن) به راستی نه وانه ی پیشتر زانیاریان پیدراوه، (ده رباره ی ته ورات و ئینجیلی ده ستکاری نه کراو، چاک ده زانن که ئه م قورئانه له هه مان سه رچاوه وه یه، هه ر بویه) کاتی که به سه ریاندا ده خویند ریه وه خیرا سه ری ریز و نه وازشی بو داده نه وینن و سوژده ده به ن. ده شلئین: پاک و بیگه ردی بو په روه رداگارمانه، به راستی به لئینی په روه رداگارمان هه ر دیته دی. نه وانه سوچه ده به ن و ده گرین و تا دیت زیاتر ملکه چ و دل پر له ئیمان ده بن.

سه رچاوه:

1- بابتهی: که عبه ی پیرو ز پیکهاته و هه ندئ نه حکام ده رباره ی، عه بدوله رزاق عه بدوله رحمان ته ویله یی په یامی راستی 2- بابتهی: نه یته کانی چاره سه ر به نویتز، و: کاوه محمه د شاربا زیری/ هه یف. 3- بابتهی: نویتز و ده والی لاقه کان، و: د. دارا گو ل حامد/ هه یف 4- بابتهی: سو ده فیزیایی و ته ندروسته یه کانی نویتز کردن، ئا: به دریه سعید/ به کالوریوسی فیزی/ هه یف. 5- أثر الصلاة على كفاءة الدورة الدموية بالدم، د. عبدالله محمد نصرت، (www.eajaz.org) 6- اهمية السجود واعجازه، عبد الدائم الكحيل. 7- ته فسیری ئاسان. 8- پوخته ی ته فسیری قورئان.

هه روه ها له لیکنولینه وه یه کی زانستی نویتزدا زانایانی ولاته یه کگرتووه کان گه یشتنه نه و نه نجامه ی که به جیه نیانی نویتز روژانه پینج جار له ئیسلامدا ریگه چاره یه کی باشه بو که مکرده وه ی ئازاری جومگه کان و پشت، له به ر بوونی وه ستان و سوچه له نویتزدا.

سوچه بردن نه خو شی پیروونی بینایی دورده خاته وه:

یه کیک له سووده فیزیایی و ته ندروسته یه کانی سوچه بردن نه وه یه نویتز خوین فهرمانی پیدراوه که له کاتی نویتزدا چاو نه گیتزیت و سهیری ده ورو به ری نه کات، به لکو ته نها پروانیه ته زوی به رده می (جیگای سوچه ده کی)، له و پروانینه دا ماسولکه کانی ده وری هاوینه راهینان ده که ن بو گوینانه وه ی پروانینه کان له دووره وه بو نزیک، که نویتز خوین له کاتی نویتزدا به پیوه ده بیّت، دووری نیوان چاوی و جیگای سوچه ده کی به نزیکی به دوو مه تر داده نریّت، له کاتی روکوعدا به پله به ندی دوورییه که که مده کات بو نزیکی یه که مه تر، و له کاتی هه ستانه وه و ریگ راهه ستانی دوای رکوعدا دوورییه که جاریکی تر ده گه رپته وه بو دوو مه تر، له دوای نه وه به پله به ندی که مده کات تا کو له کۆتاییدا ده بیته سفر نه ویش له چوونه سوچه دا، پاشان دوورییه که له سفره وه زیاد ده کاته وه بو سنووری سه چاره که مه تریک له کاتی هه ستانه وه له سوچه ی یه که م، و به و جو ره .

تیببئی کراوه نه م گوړانه یه کبینه یه له دوور و نزیک که وتنه وه له جیگای سوچه ده که له چاوه کانه وه و به گو شه جیاوازه کان و به پله به ندی، به و مانایه یه که چپوه ماسولکه ی هاوینه به شیوه یه کی خو ویستی یه کبینه ده کشین و کرژده بن به دریژی ماوه ی نویتزه که، بویه هاوینه ی چاو به شیوه یه کی یه کبینه قو قز ده بن و ته خت ده بنه وه، نه مه ش ده یان جار له روژیکدا دوویات ده بیته وه . به م جو ره نویتز خوینی په یوه ست به مه رجه کانی نویتزه وه، به دوور ده بیّت له نه خو شی پیروونی بینایی و هاوینه، و ماسولکه کانی ده وری هاوینه ی چاوی به دریژی ئیانی چالاک ده بن و مرو نه تیان ده بیّت.

سوچه بردن به سووده بو وریا کردنه وه ی جهسته و سوپی خوینی دماغ:

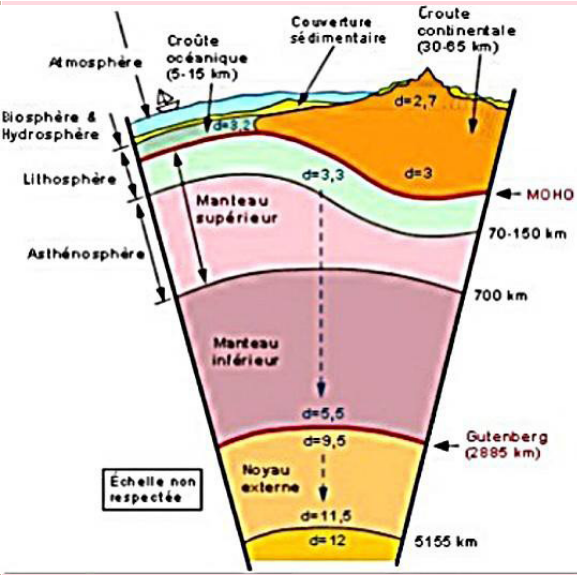
ده رکه وتوه که پاریزگاریکردن و نه نجامدانی نویتزه کان جهسته وریا ده کاته وه و پرپوسه ی ناوه وه ی له ش ریگه خاته وه، چونکه سوچه له نویتزدا کاریگه ری له سه ر به هیز کردنی ماسولکه کانی سک و قاچ و رانه کان هه یه، هه روه ها له کاتی سوچه بردندا و به هوی چه مانه وه ی سه ر بو خواره وه و نوشتانه وه ی لاشه به سه رخویدا نه م حالته یارمته ی ئاراسته کردنی خوین له ته نیشه کانی له شه وه به ره و نه نامه کانی ناوخوی له ش و دماغ ددات.. هه روه ها له م باره دا هه ناوی مروقه پاله په ستو له سه ر سه یه کان دروسته کات، و ده بیته هوی به رزبوونه وه ی ریژه ی دوهم ئوکسیدی کاربون (CO2) له خویندا و که نه مه ش یارمته ی نه وه ددات خوینی زیاتر بو موخ فیچه بکات.

دووباره بوونه وه ی چه مانه وه ی سه ر بو خواره وه له کاتی رکوع و سوچه دا و پاشان به رزکردنه وه ی له کاتی دانیشن و هه ستانه وه دا

گماروی شه پۆل به هۆی گهره لول و ئه بجاى قورانه

گۆرینه وه ی
توخمه
قورسه گاه له
ناوکى زه ویدا
ئه بجاى
قورانه
مه یف

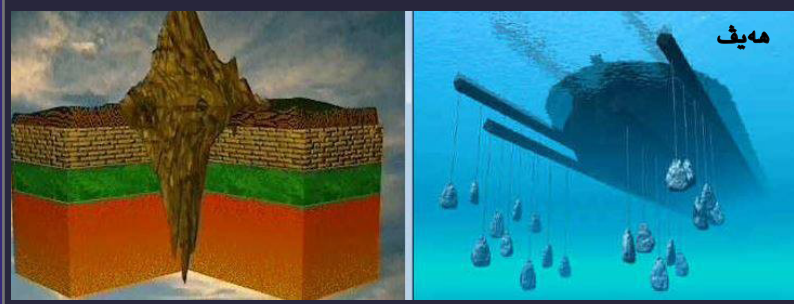
بهروه رداگه ده فهرمویت ﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ أَلْزَلَتْ، واته: کاتیک زهوی هاته له رزه به له زینی خۆی، وه زهوی هه رچی قورسه کانی ناوی هه یه هه مووی فریادیه ده روه.

قورئانی پیروز له م چه ند ئایه ته دا ئامازه به راستیه کی زانستی گهره ده کات، ئه ویش ده رهاتنی قورساییه کانی زهویه، ئه م ئایه ته پیمان ده لیت قورساییه کانی زهوی له ناوه وه وی زهوی شاراونه ته وه هه تا له پۆزی دوا ییدا ئه و قورساییه نه بۆ رووی زهوی دینه ده روه، که ئه مهش به لگه ی تیکچوونی یاساکانی گهردوونه. ئه مپۆ زانستی چینه کانی زهویناسی راستی ئه م ئایه ته یان سه له مان دووه، زانایان ده لاین ئه گه ر له چینه کانی زهوی له تو یکلێ زهویه وه بۆ ناوک بکۆلینه وه بیگومان بارسته چری به رده کان په له به په زیاد ده کات، چونکه هه رچهنده له ناوک نزیک ببینه وه پێژه ی توخمی ئاسن و ئۆکسیده جیاوازه کان زیاد ده کن، ئه مهش ده بیته هۆی قورستر بوونی ماده ده کان. له لایه کی دیکه وه هه تا له ناوک نزیک ببینه وه چری زیاد ده بیته چونکه زیاتر په ستراون. وه به هۆی ئه و گه رمیه به رزه ی له ناوکا هه یه توخمه قورسه کانی ئاسن که چری ناوکیان زیاتره کۆ ده بنه وه، به لام له چینه کانی سه رووتری زهوی به رده نیشه نه کانی و گرانیته کان و باز لته یه کان کۆ ده بنه وه که چریان که مته ر.

قورئانی پیروز ده فهرمویت: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِرِيحٍ طِبَئَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ﴾ یونس: ۲۲، واته: کاتیک ئیوه له که شتیدا ده بن، شنه بایه کی خۆش هه لده کات و پئی دلخۆش ده بن به لام دواتر بای گه رده لول هات شه پۆل له هه موو لایه که وه بۆیان دیت.

ئه وه ی لای زۆریه ی خه لکی ئاشکرایه شه پۆل هه میشه به ئاراسته یه کدا ده پوات و به زۆری به ره و که ناره کانی ده ریا دین، به لام ده بینین ئه م ئایه ته قورئانیه باسی جۆره شه پۆلیکی نامۆ ده کات، که به یه ک ئاراسته نا پوات، به لکو له هه ر چوار لوه شه پۆل بۆ که شتیه که دیت، هۆکاری ئه مهش هه ر ئایه ته قورئانیه که دیاری کردوه که به هۆی بای گه رده وه لوه ئه و جۆره شه پۆله دروست ده بیته، دیاره ئه و هۆکاری قورئان باسی کردوه راستیه کی زانستییه چونکه کاتیک بای گه رده لولای له شوینی که شتیه که ده دات ئاستی ئاوی ئه و شوینه نزم ده بیته وه و ئاوی هه ر چوار ده وری به رزه بنه وه، به لام که کاریگه ری گه رده لوله که نه ما ئا و له هه موو لایه که وه ده یه ویت ئه و شوینه چالایه ی ئاوه که پر بکه نه وه، بۆیه شه پۆلی به هیز له هه موو لایه که وه دین به ره و که شتیه که، به مهش خه لکی نا و که شتیه که ترسیکی زۆریان لیده نیشیت واده زانن له ناوده چن وه ک ئایه ته که ده فهرمویت: ﴿ وَظَنُوا أَنَّهُمْ آخِطٌ بِهِمْ ﴾ واته: دلنیا ده بن به شه پۆل هه رچواره ده ویان گیراوه.

لله جواندینگی وردی قورانه!

زانایان سه له مان دیان چیاکان ملیۆنان ساله زهویان جیکه کردوه و هاوسه نگیان پچ به خشیوه .. خۆ ئه گه ر زنجیره چیاکان نه بو نایه تو یکلێ زهوی ده که وته جو له و هاتو چۆ، چونکه تو یکلێ زهوی له سه ر چینیکی نیمچه شلی گه رمی به رزه . له به رنه و شاخه کان له ئیشیادا به له نگه ری که شتیه کان ده چن، کاتیک له نگه ری پچ ده گرن و جیکه ریان ده کن ... سه رسوپه ین ئه وه یه 14 سه ده یه قورئانی پیروز له ژۆر ئایه تی قورئاندا ئامازه ی به م راستیه زانستی داوه هه تا بیگه یه نیت ئه م ته شبیه هه په مکی نه، به لکو نوو پات کرد نه وه ی چه ندین جار به لگه ی ده رخستی هه قیقه ته که ی و پووی ئه بجا زه که یه تی، یه کیک له ئایه تانه ده فهرمویت: ﴿ وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى أَن تُبَدِّلَنَّهُمْ ﴾ لقمان: ۱۰. واته: له زه ویدا چیاکان وه ک له نگه ر دامانناوه تا جیکه رتان بکات و نه که ونه جمو جۆل.

هه تا شه سته کانی سه ده ی بیسته م نه زانابوو ئه رکی شاخه کان ئه وه یه که قورئانی پیروز باسی کردوه، و له نگه ر به تو یکلێ زهوی ده گرن تا جمو جۆل نه کات، ئه و لیکه واندنه ی قورئان ئه بجا زکی تری تیدا ده خو یتریته وه ئه ویش ئه وه یه، ده ریده خات ژۆر تو یکلێ زهوی به ق نیه و ماده ده یه که چۆرێک له شلی تیدا یه و له جمو جۆلدا یه، چونکه له نگه ر بۆ که شتی به کار دیت که شه پۆلی ده ریاکان که شتیه که ده جۆلینن، واته له م لیکه واندنه دا پوونی ده کاته وه که تو یکلێ زهوی وه ک که شتی وایه و ماده ی نیمچه شلی ژۆر تو یکلێ که وه ک ده ریا وایه و له نگه ری که ش وه ک چیاکان وایه، بۆیه ئه مهش ده بیته مو عجزیه یه کی زانستی که شایه تی له سه ر راستیه که ی ده دات.

بۆیه ده پا پینه وه و ده لاین: ﴿ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِن أٰجَمْتْنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُونُنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾ واته: به دلسو زیه وه ده پا پینه وه و ده لاین خودایه ئه گه ر له مه پرگه رمان بکه یته ده بینه که سیکی سوپاسگوزار. ئه م وه سفه ورده ی قورئان که پیتش (14) سه ده هیناویه تی و ئه مپۆ به وینه و فیدیۆ ده بیین به لگه ی ئه وه یه ئه م وتانه هی یه کیکه ئاگاداره به هه موو نه یه نیه کانی زه ریا و ده ریاکان، ئه گینا پیغه مبه ریک که هه رگیز به ده ریا دا نه پۆشتبیت و هه رگیز ئه م شه پۆلانه ی گه مارۆی که شتی نه بینیبیت، به بئ نیگای خودایی ناتوانیت زانیاری له و جۆره بدرکیتیت. به تاییه تی که ئه م شه پۆلانه ژۆر ده گه من ئه وانهش که به رده وام به ده ریا دا ده پۆن پریان لئی نا که ویت.

سه یری ئه م فیدیۆانه بکه تا راستی ئه م ئه بجا زه ببینیت:

- <http://www.youtube.com/watch?v=e-lweMwQLxQ>
- <http://www.youtube.com/watch?v=GHJxsLAVa5g>
- <http://www.youtube.com/watch?v=Jld5pIUkHCE>
- <http://www.youtube.com/watch?v=BX3kFCgvKp4>
- <http://www.youtube.com/watch?v=78qk2eLafQ0>

گوردہ لولیکہ ناکہ له ناویا هه بیته مو عجزیه به کی روشنی قورنانه

هه بیته

قورنانی پیروژ باس له هه قیقه تی گه رده لول ده کات، که قورسترین جوړه کانی لیکولینه وهن، چونکه گه رده لول به خیراییه کی زور ده پوات و هه رشتیک بیته به رده می له بندا ده ریدینیت.

زانایان ده ریانخت سهنتری گه رده لول هه همیشه گهرمتره له تهنیشته کانی، له به رئه وه گهرمی له ناوه ویدا شارو ته وه و هه ندیک جار له حاله تیکی زور ده گمندا ده بیته دروستوبونی ناگر له ناوه ویدا، به لآم ده بینین قورنانی پیروژ به شیوه یه کی جوان ناماژهی بۆ ئەم دیارده یه کردوه، و هه رمانی پی کردوبین لئی پامینین، وهک ده فهرمویت:

﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴾ البقرة، واته: باخه پر له داره که ی توشی گه رده لولیک بیته، که ناگر له ناویا بیته و به وهش بیسوتینیت، به وجوره خوی گوره نیشانه کانی بۆ ئیوه پوونده کاته وه، به لکو بیریکه نه وه.

هه رگیز که سه نه یزانیوه که دلئ گه رده لول گهرمه، به لکو گه رده ول بینراوه سه رما و باران به دوی خویدا دینیت، ئیتر چون ناوکی گه رده لول گهرمه؟

ئهمه راستیه کی زانستیه و ئەمڕۆ به مانگه ده سترکه ده کان وینه ی گیراوه، به لآم قورنانی پیروژ چه ندین سه ده پیش مانگه ده سترکه ده کان به وردی ئەم وینه یه ی بۆ گرتوین و بۆی باسکردوین!!

ئهم دیارده یه زور ده گمهنه له ناوچه دارستانه چره کان به تایبه تی ئەمریکای ناوه راست و باشور و هه ندیک ناوچه ی ولاته به کگرتوه کانی ئەمریکادا پووده دات، ماوه یه کی زور که می پیده چیت که هه ندیک جار له خوله کیک تیناپه ریت، به لآم ویرانکاریه کی گهرمه به دوی خویدا دینیت.

ناشکرایه پیغه مبه ر له دورگی عه ره بیدا ژیاوه له ناوچه یه کی بیابانای، هه رگیز له ژیانیدا هیچ جوړه گه رده لولیکی ناگراوی نه بینیه وه، چونکه ئەم گه رده لوله ناگراویانه له دارستانه چره کانه وه به ره مه دیت، هه تا دانیشتوانی ناوچه دارستانیه کانیش زور به ده گمهن ئەوه ده بینن، ئیتر چون دانیشتوانی بیابان ده بینن!!

پاک و بیگهردی و سوپاس بۆ ئەو خودایه ی که هه موو ئەم شتانه ی بۆ باسکردوبین هه تا زیاتر دلنیا بین به قورنآن و خوشه ویستی ئەو که سه ی قورنانی بۆ دابه زینراوه له دلمان زیاتر بیت (ﷻ).

بروانه بۆ ئەم دوو فیدویه و گه رده لولی ناگراوی بیینه:

http://www.youtube.com/watch?v=t_6Eyc_uzRk
<http://www.youtube.com/watch?v=uBtpHiVDK40>

سه رچاوه کان:

<http://ar.wikipedia.org/wiki/إعصار>
<http://www.alarabiya.net/articles/17916/29/08/2010.html>
<http://fire.forestencyclopedia.net/p/p471>
http://en.wikipedia.org/wiki/Fire_whirl

﴿ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ﴾ العنكبوت: ٢٠

هه بیته

واته: پیتان بلن به سه ر زه ویدا برون تا بزنان چون دروست بوون دهستی پیکرد.

زانایان ده ریانختسوه بۆ ئەوه ی مروّف به لگه ی له سه ر سه ره تای ناوچه یه ک ده ست بکه ویت پیوسته به پی به سه ر زه ویدا پروات، چونکه له و گه رانه دا چه ندین شوینه وار و به به رده بوو ده دوزینه وه که ده توانیت لیکولینه وه یان له سه ر بکریت، بۆ نمونه له زور له ناوچه کانی کوردستاندا کاتیک گیانداری ناوی به به رده بوو له بناری چیاکاندا ده دوزینه وه به لگه یه له سه ر ئەوه ی ئەم ناوچه ناوه یه کی زور ناو دایپوشیوه، (ماموستا عبدالمجید الزندانی) ده لیت: جاریک له کولژی زانسته کانی زه وی له گه ل پارک دایشبووین باسی ئەم نایه ته مان ده کرد که بۆ لیکولینه وه له میژوی ناوچه یه ک پیوسته به زه ویدا بروین، له و کاته دا تیمیکی بیانی که گه رانیکی مه دیدانیا ن به پی به چه ند ناوچه یه کدا کردبوو هاتنه ژوره وه و ده ستیان به قسه کرد و وتیان لیکولینه وه که ئیمه زور له تیمه که ی پیشتر وردتره، چونکه ئیمه نموونه مان وه رگرتوه و به پی گه راوین به و ناوچه ناوه، به لآم ئەوانی پیشوو به کۆپته ر به ناوچه که دا گه ران، ماموستا زیندانی ده لیت به پارگی کولیزه که م وت سه ر بکه ئەو تیمه باسی نایه ته قورنانه که ده کن، پیوسته بۆ لیکولینه وه به سه ر زه ویدا بکه ریت وهک خوی گهرمه فهرمویه تی.

هه وره بروسه ره حمه ی خوی گه وره یه!

هه بیته

زانایان ده لین ئەو بروسکه نه ی له زه وی ده دن بۆ سه لامه تی به رگه مه وا زور پیوستن! نه گه ر هه وره بروسکه نه بیته ئەوا که شی زه وی به کاره با شه حن ده بووه و ژیان نه ده ما و بارانیش نه ده بوو... هه ره ما زانایان دوپاتیده که نه وه، که زه وی له هه موو چرکه یه کدا توشی زیاتر له سه د لیدان ده بیته، واتا (8000000) لیدانی بروسکه له هه ر بۆژیکدا!! له به خشنده یی خوی گه وریه، که ئەم لیدانانه له ناوچه ی دور له ناوه دانیدایه، پاک و بیگهردی بۆ ئەو خویایه ده فهرمویت: ﴿ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْآزِقَ حَوْفًا وَطَمَعًا ﴾ الرعد: ١٢، (خوا ئەو زاته یه، که هه وره بروسکه کانتان نیشان ده دات، هاوپی له گه ل ترسد و ئومید و هیوا به خشیشه).

پووبارەكانى مىسىرى كۆن موعجىزە يەكى نوئى قورئانە

ن: عبدالدايم الكميل

و: م. جەمال قەرەداخى

لىبىيا و جەزائىر و بە درىژايى ھەزاران (كم) درىژدەبنەو، پوژىك لە پوژان ئەو ناوچانە ئاوەدانى و پووبارى زۆر و دارستانى چىر و پىر بوون. و بە پىي زانكۆي ئوكسفورد لە ژىر ئەو لەمى بىبانەكانى مىسىردا يەكپارچە پووبار و دارستان بوە و پىش 5 ھەزار سال لەمەوبەرەو، (مىخايل پتراكليا) دەلئت ئەو ژىنگە يە ھۆكارى پىشكەوتنى شارستانى فىرەونەكان بوو.

وہ لە لىكۆلئىنەو يەكى دىكەدا كە لە پوژنامەى دەلىلى مەىلى ژمارەى پوژى 2012/8/17 بلأوكراوئەتەو، بە پىي ئەو شىكرندەوانەى زاناکان لە سەر خەلوز و تۆز و ھەلألەى 7 ھەزار سال لەمەوبەرەو يە ئەو ناوچە يە كرديوانە دەرکەوتو ھۆكارى كەشووھەوا و وشكبوونى پووبارەكان بۆتە ھۆى دارمانى شارستانى مىسىرى كۆن.

ئەوانەى ئەو ئەھرامانەيان دروستكردووە چەندە بە توانا و بەھىزىن ئەوا ھەر لاوازيبون بەرامبەر كەشووھەوا وەك ئاژانسى پووپوئى جىئولجى ئەمەرىكى USGS ئامازەى پىدەدات.

تۆژرەوھەكان تىيىنى ئەوھيان كرديوە كە ئاستى خەلوز لەو سەردەمانەى بى ئاوى و وشكى پوويكردۆتە و لات زىادى كرديوە لە ئەنجامى ئاگرکەوتنەو يە زۆر و تۆز و دەنكەھەلألەش لە كەمىدايون بەھۆى كەمبوونەو يە سەوزاى. بە پىي لىكۆلئىنەو زانستى نوئىيەكان فىرەونەكان ئەو پەيكەرەنەيان داتاشيوە لە ژىنگە يەكى پىر ئا و سەوزايدا، بەلام گۆرپانكارى كەشووھەوا بۆتە ھۆى بە بىبانىبونى ئەو ناوچانە و بەجۆھىشتىيان لەلايەن دانىشتوانەكانيانەو، و بەوھش بەشى زۆرى پووكارەكانى ژيان لەو ناوچانەدا ونبوون.

پروفيسسور (بنجامين ھۆرتون) لە زانكۆي بنسلفانيا جەخت لەو دەكاتووە ھەموو ئەو روداوانەى بە سەر مىسىرى كۆندا پوئىشتووە وەك بوونى ئەو شارستانى پىشكەوتو و گۆرپانى كەشووھەوا و ئەمانى دارستان و پووبارەكان و شارستانى كەيان، ھەموو ئەوانە بە وردى تۆماركراون لە سەر گەردىلەكانى خەلوز و تۆز و دەنكەكانى ھەلألە و زۆر بوونەو يە وردىيى دىكە!

توانا و دەسەلات و بالادەستى خاوى گەورە لەم گەردوونەدا ھەر بۆ خۆيەتى كە ئەو ھەموو زانىارىيانەى لەو گەردىلانەدا بۆ خەزىندووين و ئىنجا لە قورئانە پىرۆزەكە پىشيدا ئامازەى پىدەدات وەك دەفرەمۆيت : ﴿ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ الزخرف: ٥١.

ئەمپۆ زاناکان ئەوھيان سەلماندووە كە ئەو شوئانەى لە مىسىردا ئاسەوارى كۆنى وەك ئەھرامەكانى تىدايە، پوژىك لە پوژان ئەو ناوچانە پىرپوون لە پووبار و دارستان، ئەو پاستىھەش يەكلایى نەبوو و تا نىوہى سالى 2012 و لە ميانەى لىكۆلئىنەو يەكى زانستى كە چەند سالىكى خايندووە، بەلام ئەوھى سەيرە قورئانى پىرۆز لە پىش زىاد لە 1400 سال لەمەوبەرەو زۆر بە وردى ئامازەى بەو پاستىھە داو، زانا پىشىنەكان بىرپاوان و ابوو فىرەونە كۆنەكان ئەھرامەكانيان لە ناوچە بىبانىيەكان دروستكردووە، بەلام لەو دەجىت ئەو بۆچوونە ھەلألە بىت، زانا پىشىنەكان زۆر ھەوليانداو لە نەھنىيەكانى ئەھرام و فىرەونەكان تىيگەن زۆر نوسىن و ژمارەى كۆنيان شىكردووە بەلام نەگەيشتنە بەلگە يەكى زانستى بەھىز بۆ دەرخستنى ژىنگەى پاستەقىنەى مىسىرى كۆن.

فىرەونەكان پىش 5 ھەزار سال لەمەوبەر شارستانى خۆيان دروستكردووە، خاوەنى ھىزىكى گەورە و تەكنىكىكى پىشكەوتو بوون لەو سەردەمەدا، زانستەكانى وەك كىمىا و مۆمىاكردن و ئەندازەى بىناسازى و گەردوونزانيان زۆر بە باشى زانىو، خەلكى ئەو سەردەمە لە ژيانىكى خۆش و گۆزەرانىكى باش و پىشكەوتوودا ژيان. ژىنگەى ئەھرامەكان وەك ئەوھى ئەمپۆ دەبىيىن ناوچە يەكى بىبانىيە و وا دەزانين پىش ھەزاران سال لەمەوبەرەش ھەروا بوە بەو شيوە نەبو، و كەس نەيزانىو ئەو ناوچە بىبانىيە پىشتر پووبار و دارستان و سەوزاىيەكى قەشەنگ بوە و بەھۆى گۆرپانكارى كەشو ھەواى زەوى ئىستا بۆتە بىبان، بەلام بە پىي لىكۆلئىنەو زانستى و مۆزويىيەكانى ئەم سەردەمە بابەتەكە بە جۆرىكى تر!

تۆژرەوھەكان دەلئىن: ئەو بۆ يەكەم جارە كە دەگەينە ئەوھى گۆرپانى كەشووھەوا ھۆكارى سەرەكە لە دارمانى شارستانىيەكانى وەك شارستانى فىرەونەكان لە مىسىر، لە ميانەى لىكۆلئىنەو يەكى زۆر قول بۆ ماوہى 5 سال و بە پىي دەلىلى مەىلى بەرىتانى لە 29 / 5 / 2012 و بە پىشەستىن بەو داتانەى لە مانگە دەستكردەكانەو بە دەستيان ھىناو دەرکەوتو ئەو ناوچانە پىشتر يەك پارچە ئا و پووبار و سەوزاى و دارستان بوون، ئەو ژىنگە جوانە ھۆكارى ئەو شارستانىيە پىشكەوتو بوە لەو سەردەمەدا و بە ئەمانى ئەو ژىنگە يە شارستانىيەكەش نەماو.

لەو لىكۆلئىنەوھەدا زاناکان پىشكەوتنى شارستانى لە ناوچە يەكدا دەبەستەو بە ئاوەدانى و زۆرى و چىرى دارستان و باخ و پووبارەكان، بۆ نموونە بىبانە عەرەبىيەكان كە لە مىسىرەو بۆ

فهرموده‌یه کیدا ده‌فهرمویت : (لا تقوم الساعة حتى تعود أرض العرب مروجاً وانهاراً) رواه مسلم، واته پوژی دواپی نایه تا زهوی عه‌رب نه‌بیته‌وه به‌و دارستان و پوویارانه‌ی پیشوو هه‌بیوون .

زاناکان ده‌لین له گرنگترینی نه‌و گورپانکارینه‌ی به‌ سهر میسری کوندا هاتون، نه‌و وشکه‌سالیه بوه که پیش 4200 سال له‌مه‌وبه‌ر پویداوه و بوته هوی بلاوونه‌وه‌ی برسیتی و نه‌بوونی زور و ماوه‌ی چند سالیکی خایاندوه، زور به‌ بوونی له‌ قورئانی پیروزدا ناماره به‌وه‌ش دراوه له‌ میانه‌ی لیکنده‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی پادشا له‌ لاین په‌یامبه‌ر یوسف‌وه‌ سه‌لامی خوی له‌ سهر بیت، وه‌ک ده‌فهرمویت: ﴿ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴾ (٤٨) یوسف. ناخر چون په‌یامبه‌ریکی نه‌خوینده‌وار نه‌وه‌ی زانویه که پیش هه‌زاران سال برسیتی‌ک له‌ و لاته دووره له‌ خوئیانه‌وه پویداوه؟؟

پروفیسور Benjamin P. Horton هه‌ستاوه به‌ پوویویکی جیولوجی بو ناوچه‌ی نه‌هرامکان و نه‌بوهول له‌ میسر و بو‌ی ده‌رکه‌وتوه نه‌و ناوچانه‌ی نیستا وه‌ک بیابان ده‌رده‌کون و بونه‌ته شوینی نه‌و ناسه‌واره کونانه، پوژیک له‌ پوژان پر باخ و دارستانی چر و پر و پوویار و ئوی زور بوه، خوی گه‌وره له‌ چیروکی له‌ ناوچوونی فیرعه‌وندا ئاوا باسیان ده‌کات که چند باخ و ئوی زور و سه‌وزایی و پله و پایه‌ی به‌ریز و میوه‌ی زوریان به‌جیه‌یشته‌وه : ﴿ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيْونٍ ﴿١٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿١٦﴾ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿١٧﴾ ﴾ الدخان.

ناخر په‌یامبه‌ریکی وه‌ک محمد (ﷺ) هه‌موو نه‌و زانیاریانه‌ی له‌ کویره هیناوه به‌و ووردیه و ئینجا نه‌و ئیشی به‌و زانیاریانه وردانه چی بوه و خوی بخاته ناو گیزاوی زانیاریه‌کی هه‌زاران سال پیش خوی نه‌گه‌ر نه‌و قورئانه پیروزه دابه‌زینراوی خوی په‌روه‌دگار نه‌بیته؟

واته فیرعه‌ون هاواری به‌سهر گه‌له‌که‌یدا کرد و وتی ئایا میسر هه‌مووی مولکی من نیه و نه‌وه‌نیه پوویاره‌کان به‌ ژیرمدا ده‌پوات ئایا نابین؟

ئیعجازی زانستی له‌و نایه‌ته‌دا له (.... وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا) دا خوی ده‌بینیته‌وه که ناماره‌یه بو بوونی پوویاری زور له‌ میسری کوندا، نه‌وه‌ش له‌ سهرده‌می دابه‌زینی قورئانی پیروزدا نه‌زانراو بوه، به‌لام له‌ نیستادا زاناکان جه‌خت له‌وه‌ ده‌که‌نه‌وه که میسری کون له‌ سهرده‌می فیرعه‌ونه‌کاندا پر بوه له‌ کیلگه‌ی سه‌وزی پر له‌ دار و دره‌ختی به‌ردار و بیهر و میوه‌هاتی زور و ئاو و پوویاری بیشومار، نه‌و زانیاریانه‌ش هه‌مووی له‌ توری نه‌و ده‌نکه هه‌لالانه‌وه وه‌رگرتوه که له‌ پیش 7 هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌روه له‌ لم و خولی نه‌و بیابانانه‌دا شاراوه بوون، و له‌ نایه‌تیکی دیکه‌دا جاریکی تر ناماره به‌و راستیه ده‌ردیت که پیشتر باسکرا، واته له‌ سهرده‌می فیرعه‌ونه‌کاندا میسری کون په‌کیارچه باخ و دارستان و سه‌وزایی و پوویار بوه وه‌ک ده‌فهرمویت: ﴿ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعَيْونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ ﴾ الشعراء.

لیرده‌دا جی خویته‌ی ناماره به‌و لیکنه‌ینه‌وه زانستیانه‌ی دیکه‌ش به‌دین که باس له‌وه‌ ده‌که‌ن ته‌نها باکوری نه‌فریقا نه‌بووه پیشتر پوویار و باخ و دارستانی چر بووینت، به‌لکو به‌ پی لیکنه‌ینه‌وه نوییه‌کان و به‌ پشتبه‌ستن به‌و داتانه‌ی مانگه ده‌ستکرده‌کان داویانه، هه‌زاران سال پیش نیستا ناوچه‌ی بیابانی نیمچه دورگه‌ی عه‌رب که به‌ چاره‌کی خالی ده‌ناسریت، نه‌و ناوچانه‌ش پر ئاوه‌دانی و شارستانی و دارستانی پر و پوویاری زور بوون، وه‌ نیستا ئازانسی فه‌زایی نه‌مه‌ریکی ناسا ده‌یه‌ویت بزانیته‌ داهااتووی نه‌و ناوچانه چون ده‌بن و، هه‌ر به‌ پی نه‌و لیکنه‌ینه‌وه نوییانه له‌ ماوه‌ی داهااتووی نزیک یان دووردا و له‌ میانه‌ی خولی گورپانکاریه‌کانی که‌ش و ئاو و هه‌واوه، نه‌و باره جاریکی تر ده‌گه‌پته‌وه بو نیمچه دورگه‌ی عه‌ربه‌ی، په‌یامبه‌ری نیسلا‌میش موحه‌مه‌د (ﷺ) له‌

﴿ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ﴾ الانعام: ٩٥

به‌راستی خودا له‌تکری دانه‌ویله و ناوکه‌تقوه، زیندوو ده‌رده‌هیتیت له‌ مردوو، وه‌ ده‌ره‌هیتیری مردوانه له‌ زیندوو.

زانایان سه‌لماندیان که هه‌موو چیاکان ته‌نانه‌ت چیا به‌سته‌له‌که‌کانیش په‌کی قولیان هه‌یه و به‌ میخ ده‌چن، چه‌ندین کیلومه‌تر به‌ زه‌ویدا چونه‌ته خواره‌وه، نه‌م راستیه زانستی قورئانی پیروز به‌ وردی و بوونی بو‌ی باسکرووین... ده‌فهرمویت: ﴿ وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ ﴾ النبا، واته چیاکانمان کردوو به‌ میخ.

خورما له‌دايك بوون ئاسان ده‌كات

له‌تيف په‌ئووف

عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِينًا ﴿٣٥﴾ مريم، واته: ئه‌و دارخورمايش (كه‌پالت پيوه داوه) كه‌ميك رابوه‌شینه خورماي گه‌بوت به‌سهدا ده‌باريت.

خورما بۆ ئافره‌تان ئيعجازيكي تری قورئانی پيرۆز:

هه‌نديك له‌زانايان گه‌يشته ئه‌و بروايي كه خورما له هه‌موو شتيك باشته بۆ شكاندنی ئازاری مندال بوون و ئاسانی هاتنه دهره‌وه‌ی منداله‌كه و زوو حه‌سانه‌وه‌ی ئافره‌ته دايكه‌كه، ئه‌م زانايانه دواي ليكۆلینه‌وه كردن له‌سهر خورما و، تاقيركده‌وه له‌سهر ئافره‌تانی دووگيان له‌كاتی بوونی منداله‌كانيان، گه‌يشته ئه‌م ئه‌نجام و سوودانه‌ی له‌خورما و قه‌سپه‌وه وهرده‌گيريت بۆ ئافره‌تان به‌گشتی و ئه‌وانه‌ی سگ پڤن و له‌سهر مندال بوون:

1. خواردنی خورما هۆكاريكي كاريگه‌ره بۆ به‌هيزكردنی په‌حمی ئافره‌تان و به‌گه‌رتنه‌وه دواي هاتنه دهره‌وه‌ی منداله‌كه.
2. خورما رېژه‌يه‌كي زۆری تيدايه له ماده‌ی كاليسيۆم كه هۆكاريكه بۆ دروستكردن و به‌هيزكردنی ئيسكه‌كان.
3. رېژه‌يه‌كي زۆری ئاسنی تيدايه كه بۆ زياد كردنی خوین پيوسته.

4. يارمه‌تی خوین پاگرتن ده‌دات دواي مندالبوون، چونكه بریكي زۆری له‌فيتامين (K) و (تاناين) تيايه كه ماده‌يه‌كي (پاگره).
5. يارمه‌تيدهره بۆ دووباره پيخه‌سته‌وه‌ی له‌ش به‌هۆی بوونی ماده‌ی فسفۆر و فيتامينه‌كاني تر.
6. هۆرمۆنی ئيستروجيني تيايه كه بۆهیلکه‌دان به‌سوده و چالاكیه‌كاني زياتر ده‌كات و يارمه‌تی دهره بۆ دروستكردنی هیلکۆكه، ئه‌مه هه‌لیكه بۆ ئه‌و ئافره‌تانه‌ی كه به‌هۆی لاوازی هیلکه‌دانیانه‌وه سكيان پڤ نابيت.

سه‌رچاوه: كتيبي خواردنه سه‌رسوره‌ينه‌ره‌كه (خورما)

ماسوله‌ی مندالان له‌قوناغی گه‌ژبوون و مندالبووندا، زۆتر پيوستی به‌شه‌كري سروشتی هه‌يه، وه‌ك خوراكتيك بۆ ئه‌م ماسوله‌كه برينداره، خورماش ماده‌يه‌كي نه‌رم و په‌وانه و خوراكتيكي پيوسته بۆ ئافره‌تی دوو گيان پيش له دايكبوونی منداله‌كه‌ی، له‌به‌رئه‌وه خورما كاريگه‌ری له‌سهر ماسوله‌كاني مندالان هه‌يه و چالاكيان ده‌كات و جوله‌يان رېك ده‌خات، ئه‌مه‌ش ده‌بیته هۆی ئاسانكردنی كرداری له‌دايكبوون، ليره‌دا ئيعجازی زانستی ئه‌م ئايه‌ته پيرۆزه‌مان بۆ دهره‌كه‌ويت، كه له‌گه‌ل خاتوو مه‌ريه‌م (سه‌لامی خواي لئ بيت) ده‌دويت و ده‌فه‌رمويت: ﴿وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِمِجْنَعٍ آتَّخَلَّةَ تُسْقِطُ

عه‌مباركردنی دانه‌ويژه له ميسری كۆندا

و: ناسك ئيسماعيل

له‌سه‌رده‌می فيعه‌ونه‌كاني ميسردا بايه‌خيكي زۆر دراوه به عه‌مباركردنی دانه‌ويژه و دابه‌شكردنی به شيوه‌يه‌كي دروست، ميسرييه‌كان له بواری چۆنيه‌تی عه‌مباركردنی دانه‌ويژه و به‌رووبدا خاوه‌ن زانستتيكي پيشكه‌وتوو بوون، كه خۆی له خۆيدا يه‌كيك بوه له نه‌ینی به هيزی ده‌وله‌ته‌كه‌يان، شوينه‌وارناسان ئه‌وه‌مان پيژاده‌گه‌ينه‌ن كه كاری عه‌مبار كردنی دانه‌ويژه يه‌كيك بوه له كاره گه‌نگه‌كاني ده‌وله‌تی ميسری كۆن، له ئيعجازه‌كاني قورئانی پيرۆزیش له سوره‌تی يوسفدا ئه‌وه‌يه كه ئاماژه به‌و گه‌نگی پيدانه ده‌كات و ئه‌و راستييه ميژوييه ده‌خاته‌پوو له‌سهر زمانی يوسفی پيغه‌مبه‌ر (سه‌لامی خواي لئبيت) كاتيک ئامۆزگاری پاشا ده‌كات به هه‌لگه‌رتنی گه‌نمه‌كه بۆ ماوه‌ی حه‌وت ساال له گوله‌كه‌يدا، ئه‌مه‌ش وه‌ك چاره‌سه‌ر بۆ ئه‌و وشكه‌ ساليه‌ی كه پووبه‌پوی ميسر ده‌بیته‌وه، له‌م باره‌يه‌وه ليكۆلینه‌وه زاستييه‌كاني سه‌رده‌م ئه‌وه دووپات ده‌كه‌نه‌وه كه ميسر پيش (5000) ساال

پووبه‌پوی وشكه‌ سالی بوته‌وه، هاوشان قورئان ده‌فه‌رمويت: ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ يوسف.

ئه‌م ده‌قه قورئانيه‌ش شايبه‌تبه بۆ ئيعجازی قورئان و ده‌يسه‌ليمينيت په‌راوی خودايه . سه‌رچاوه:

نه‌ینه‌کانی فرمیسک و سووده‌کانی گریان.

نه‌بزه‌ه‌بدول‌په‌حمان

زانایان له بوختی لیکۆلینه‌وه درێژ‌ه‌کانیان‌ا ده‌رباره‌ی نه‌ینه‌کانی فرمیسک و سووده‌کانی گریان ده‌لێن: گریان بۆ چاره‌سه‌رکردنی مه‌ندیک له تیکچوونه‌کانی باری ده‌روونی به‌سووده، هه‌روه‌ها گریان چاو له تۆز و به‌کتريا پاک‌ده‌کاته‌وه و یارمه‌تی چاره‌سه‌ری خه‌مۆکیش ده‌دات.

گریان له به‌لا و نا‌په‌حه‌تیه‌کانی نازار که‌مه‌ده‌کاته‌وه که نه‌وه‌ش پێویسته بۆ چاره‌سه‌رکردنی خه‌مۆکی درێژ‌خایه‌ن.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ برژانگی به‌ چاو‌ه‌کانه‌مان به‌خشبووه که هه‌رچه‌ند چرکه‌یه‌ک ده‌تووکێت و شله‌ی ناو‌چاو ده‌جوڵێنێت، به‌وه‌ش چاو ته‌پ ده‌کات و له وشکبوونه‌وه ده‌بیارێژێت، چونکه هه‌رکاتیک ئیفرازی شله‌ی چاو که‌میته‌وه مرۆف تووشی وشکبوونه‌وه و نازاریکی ژۆر له چاو‌ه‌کانیدا ده‌بێت که به‌رگه‌ی ناگرێت.

پاک و بێگه‌ردیش بۆ خوای گه‌وره که چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردوین و نیعه‌تیکی پێ به‌خشبووین که بریتیه له نیعه‌تی گریان له خۆشه‌ویستی و ترسی په‌روه‌ردگادا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلأَذْقَانِ يَسْكُرُونَ وَيَزِيدُهُم خُسْرًا﴾ الإسراء. واته: نه‌وانه سوژده و کړنووش ده‌به‌ن و ده‌گرین و نه‌سرينی خۆشه‌ویستی په‌روه‌ردگار له چاوانیان ده‌بارێت، فرمیسکی ئیمان و شادی هه‌لده‌وه‌رێنن و تا دێت زیاتر ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار و دل پێ له ئیمان ده‌بن.

نايه‌تی که‌ش زۆین که خوای گه‌وره یارمه‌تی و مۆله‌تی مل که‌چانی خۆی ده‌دات تا بتوانن له خۆشه‌ویستی و ترسی په‌روه‌ردگادا

چاو‌ه‌کانیان پێ بییت و فرمیسکیان لێ برژیت، هه‌روه‌ک چۆن ناوی په‌وباریک ژۆر ده‌بییت و لاقاوی لێ هه‌لده‌سپێت (تَفِيضٌ)، که نه‌مه‌ش له په‌کچوونێکی زانستی وێ ده‌، چونکه زانایان ده‌لێن: ئاليه‌تی ژۆرپوون و هه‌لسانی په‌وباره‌کان هه‌مان ئاليه‌تی چاو په‌بوون و فرمیسک پشته‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ زَجَّ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمِنَّا فَإِنَّا كُنَّا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ المائدة واته: (نه‌وانه‌یان که به شوین راستیدا ده‌گه‌رێن) هه‌ر کاتیک گوێیان له قورئان ده‌بوو که بۆ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دابه‌زیوه، ده‌بینیت چاو‌ه‌کانیان پێ ده‌بییت و نه‌سرينی خۆشی هه‌لده‌پێژێت، به‌مۆی نه‌وه‌ق و راستیه‌ی که ده‌یانناسی، له‌کاتیکدا ده‌لێن: په‌روه‌ردگارا ئیعه‌ ئیمان و باوه‌رمان هه‌تتاوه (به‌ ناینی ئیسلام) ده‌تۆش له پێزی (په‌په‌وان) و شایه‌ته‌کاندا تۆمارمان بکه.

1- www.kaheel7.com

سه‌رچاره:
٢- تفسیری ناسان.

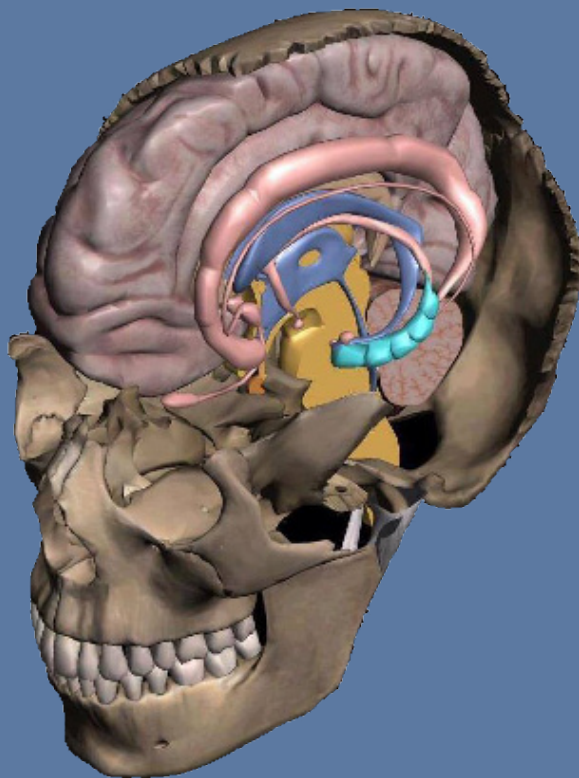
شانی ئامون (hippocampus)

هه‌یف

ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که له وینه‌که‌دا به‌ په‌نگی شینی له‌ماع دیاری کراوه پێی ده‌وتریت شاخی ئامون که ناوه زانستییه‌که‌ی (hippocampus) ه، ئه‌م ناوچه‌یه هاردیکی تێدایه‌ نزیکه‌ی (1000) تیرابایت واته‌ یه‌ک ملیۆن گیگا بایت ده‌گریت! واته‌ سه‌ن ملیۆن کاتریمیر قیدیۆ که (300) سالی به‌رده‌وامی پێ ده‌چیت تا سه‌یری بکه‌یت!!

سه‌رچاوه:

مالپه‌ری (موسوعة الاعجاز العلمي في القران والسنة).

له نبعجازه میژووویه سه رنجر اکیشه کان:

دهستنوسه فیرعه ونیه کۆنه کان دهیسه لمینن قورئان نیگای خوداییه

بۆکای ئەم لاپه‌ره‌ی کۆپی کردوو چوهوه بۆ لای پسیپۆره‌که و نویسنه‌که‌ی پیشاندا، پاشان پیتی وت: ئەگەر پیت بلیم من دهستنوسیکم دۆزیوه‌ته‌وه هی 1400 سال له‌مه‌و پیشه و تیدا نوسراوه (هامان) وه‌زیری فیرعه‌ون و ئەندازیار و سه‌رۆکی بیناکاری و ته‌لارسازی بووه... تۆ ده‌لییت چی؟؟ بۆکای نه‌یویست سه‌ره‌تا باسی قورئان بکات بۆ ئەوه‌ی بزانیته‌ هه‌لوێستی چۆن ده‌بیته، ته‌نیا وتی ده‌ستنوسیکی عه‌ره‌بی سه‌ده‌ی حه‌وته‌مه.

پسیپۆره‌که له شوینه‌که‌ی هه‌ستا و به ده‌نگیکی به‌رز وتی: ئەمه ئەسته‌مه.. چونکه ئەم ناوه ته‌نیا له‌سه‌ر به‌رده ئەسه‌ریه‌کانی میسری کۆن و به خه‌تی هیرۆگلیفی نوسراوه.. که یه‌کیکیان له مۆزه‌خانه‌ی (هۆف)ی قیه‌نای پایته‌ختی نه‌مسایه (Kunsthistorisches Museum Vienna).. که تیایدا ناوی هامان هاتوو به که‌سه نزیکه‌کانی فیرعه‌ون، ئەم زانیاریه ته‌نیا که‌سیک هه‌یه که باسی ئەوه‌ی کردوه و هه‌ستاوه به شیکردنه‌وه‌ی په‌رمه‌زگانی زمانی هیرۆگلیفی. له‌مه‌وه واتای وشه‌ی هامان زانراوه.. ئەوه‌ش له سالی 1822 ز دا.

www.kalemasavuu.com/vb

ویته‌ی (1) به‌ردی ئەسه‌ری فیرعه‌ونی له مۆزه‌خانه‌ی هۆف که ناوی هامانی له‌سه‌ره

ئینجا پسیپۆره‌که وتی ئەو ده‌ستنوسه‌ی تۆ باسیده‌که‌یت له کوێیه؟؟ له و کاته‌دا موريس بۆکای نوسخه‌ی وه‌رگێراوی قورئانی کرده‌وه و پیتی وت بیخوینه‌ره‌وه.. ئەوه موعجیزه‌ی موحه‌مه‌ده.. قورئانی پیرۆزه و ئەم ئایه‌ته‌ی پیشاندا: ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْنَمُنْ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ القصص.

ناوی هامان وه‌ک وه‌زیری فیرعه‌ون له قورئاندا شه‌ش جار باسکراوه، له کاتی‌کدا ئەم ناوه نه له ئینجیل و نه له ته‌وراتدا له باسی فیرعه‌وندا هه‌چ ئاماژه‌یه‌کی پینه‌کراوه، پۆژه‌ه‌لاتناسه‌کان چه‌ندین سال ئەو گومانه‌یان بلآو ده‌کرده‌وه که هاتنی ناوی هامان له قورئاندا به که‌سی نزیکی فیرعه‌ون، هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی میژووویه، چونکه هامان له ته‌ورات و ئینجیل و لای میژوونوسه یۆنانیه کۆنه‌کان و ده‌قه‌کۆنه میسریه‌کاندا نه‌هاتوو، ته‌نیا ئەوه نه‌بیته که له سفری (ئه‌ستیری) ته‌وراتدا هاتوو و باس له‌وه‌ده‌کات پاشای بابل (ئه‌حشروبروش) وه‌زیریکی هه‌بووه به‌ناوی هامان، که دژایه‌تی جوله‌که‌کانی کردوو و سته‌می ژۆری لیکردوون، واتا به پای ئەوان (هامان) له‌سه‌رده‌می فیرعه‌ونی موسا له میسردا نه‌بووه، به‌لکو به‌نزیکه‌یی دوا 1000 سال له وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ر موسا له بابلا بووه، به گومانی ئەوان قورئان له ته‌ورات و ئینجیله‌وه باسه‌کانی وه‌رگرتوو، بۆیه هینانی ئەم ناوه به لئ تیک چوون و تیکه‌ل کردنی باسه‌کان ده‌زانن.*

به‌لام له‌دوا‌ی شیکردنه‌وه‌ی ئامپاره‌کانی نویسنی هیرۆگلیفی (زمانی میسریه کۆنه‌کان) 200 سال پيش ئیستا، ئەو بانگه‌شه‌یه به‌ درۆخرایه‌وه، چونکه ناوی هامان له نوسراوه میسریه کۆنه‌کاندا ده‌رکه‌وت. ئەم گومانه وای له زانای فه‌ره‌نسی به‌ناوبانگی توپکاری (موريس بوکای) کرد، که به‌دوا‌ی ئەمه‌دا بچیت و لیکۆلینه‌وه له نه‌پینی ئەم ناوه بکات له کتێبه‌که‌یدا به ناوی (موسا و فیرعه‌ون). (Moise et Pharaon) که لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی و بابته‌یانه‌ی ورده له‌سه‌ر ژبانی پیغه‌مبه‌ر موسا و به‌راوردکردنی هه‌مان باس له ته‌وراتدا، له ئەنجامدا ده‌ریخست که زانیاریه نوییه‌کانی ئیستا هاوشانی زانیاریه‌کانی قورئان و پیچه‌وانه‌ی زانیاریه‌کانی ته‌وراتن، له شوینیکدا باس له‌وه ده‌کات کاتیک چوه بۆ لای یه‌کیک له پسیپۆره‌کانی میژووی میسری کۆن و ناوی هامانی پیشاندا، داوا لیکرد له زمانی هیرۆگلیفیدا واتای ئەم ناوه‌ی بۆ بکات، پسیپۆره‌که ئامۆژگاریکرد که سه‌یری په‌رتوکی (فه‌ره‌نگی ناوی که‌سه‌کانی ناو ئیمپراتۆریه‌تی تازه) (Dictionary of Personal names of the New kingdom) بکات که نوسه‌ره‌که‌ی (Hermann Ranke)، پیتی وت له‌ویا ناوه‌کانی تیدا، ئەو فه‌ره‌نگه‌ پشته‌ی به‌ستوه به هه‌موو ئەو زانیاریانه‌ی له هه‌موو له‌وح و ژماره و به‌رده‌کانی میسری کۆندا هاتوون، موريس بۆکای فه‌ره‌نگه‌که‌ی هینا و له ناکاودا شتیکی چاوه‌پوان نه‌کراوی بینی، ئەویش ئەوه‌بوو که ناوی (هامان)ی دۆزیوه به‌زمانی هیرۆگلیفی و زمانی ئەلمانی و به‌م واتایه هاتبوو (رئیس عمال مقالع الحجاره لمعید آمون-

«The Chief of the workers in the stone-quarries»

سه‌رۆکی کرێکاری به‌ردکاری و کانه‌به‌رده‌کانی په‌رستگای ئامون!!

* (د. عبدالجليل شلبي) (الامین العام السابق لمجمع البحوث الإسلامية) ده‌لیته: چیرۆکی گه‌نجی ئەستیر و پادشا و هامانی وه‌زیری له ته‌وراتدا ئەفسانه و چیرۆکی خه‌یالیه و هه‌چ راسته‌یه‌کی نیه و به‌ه‌لگه ده‌یسه‌لمینیت ئەم چیرۆکه له ئەفسانه‌ی بابله‌وه وه‌رگه‌راوه.

سه‌رسوپه‌ئین ئه‌وه‌یه ئه‌م ده‌ستنوسه (المخطوطه) ته‌نیا باسی هامانی نه‌کردوو به جیگری فیرعه‌ون، به‌لکو به وردیه‌کی سه‌رسوپه‌ئینر پیشه‌که‌شی دیاریکردوو که سه‌رۆکی کرێکاری بیناسازی و به‌رکاری بووه، وه‌ک له وه‌رگێرانی نویسنه هیرۆگلیفیه‌که‌دا به‌زمانی ئه‌لمانی رپوون ده‌بیته‌وه:

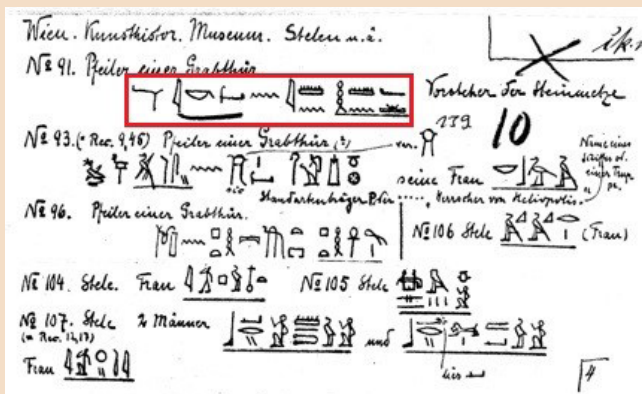
Vorsteher der Steinmetze arbeiter
ئه‌یسه‌لمینیت که هامان بواری کاره‌که‌ی قور و به‌ردکاری بووه.
هه‌رکه‌س ئه‌یه‌ویت بچیته‌وه سه‌ر ده‌ستنوسه بنه‌په‌تیه‌که سه‌یری ئه‌م لینکه بکات لاپه‌ره 399:

<http://books.google.com/books?id=zRIGAAAAQAAJ&printsec=frontcover&hl=de&v=onepage&q&f=false>

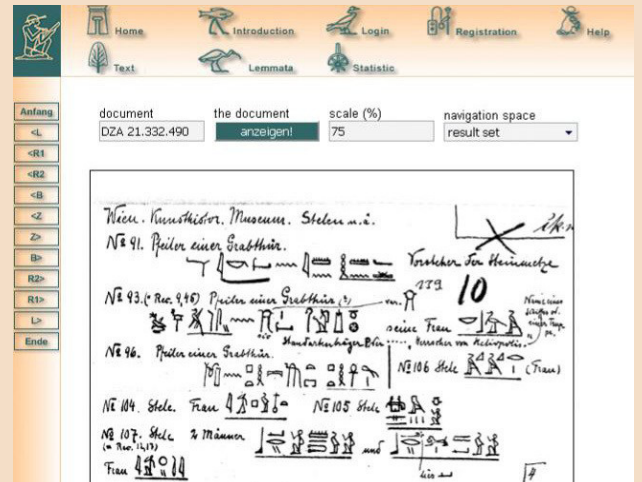
نوسراویکی تر هه‌یه به ناوی (Ranke) له لاپه‌ره 240 دا به‌پێی ریکخستنی ناو (25) ه (R-S. 1 BD) تیایدا هاتوو که ناوی هامان له ناو فیرعه‌ونه‌کاندا باسکراوه. ئه‌مه‌ش لینکی سه‌رچاوه‌که‌یه:

[http://www.egyptology.ru/scarcbooks/ranke/bd332-216-1\(r-S\).pdf](http://www.egyptology.ru/scarcbooks/ranke/bd332-216-1(r-S).pdf)

سه‌رچاوه‌یه‌کی تری میژوویی ئاماژه بو ناوی هامان و پیشه‌که‌ی ده‌کات که نوسراوی ژماره (91)ه:

وینیه‌ی (3) ئه‌م نوسراوه ئاماژه ده‌کات بو ناوی هامان و پیشه‌که‌ی که هه‌مان نویسنی نوسراوه‌که‌ی (ستونی ئه‌سه‌ری فیرعه‌ونیه) که له وینیه‌ی (2) پیشاندرا، وه‌ک له لاکیشه سووره‌که‌دايه. سه‌رچاوه‌ی ئه‌و نوسراوه‌ش له موزه‌خانه‌ی فیه‌ننا به ناوی (wreszenski.wien) (ناوی سه‌رچاوه‌که له سه‌ره‌وه‌ی وینیه‌که ده‌ستی چه‌پ) هه‌یه.

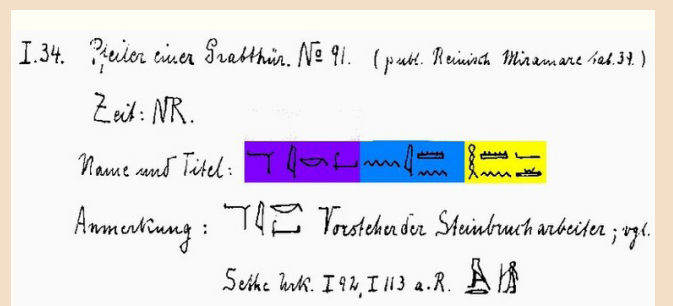
هه‌روه‌ها هه‌مان وه‌سیقه‌ی پیشوو له پێگه‌ی TLA دا هاتوو که گه‌وره‌ترین ئه‌رشیفی جیهانیه بو ده‌ستنوس و

واته: فیرعه‌ون وتی ئه‌ی گه‌وره و ئه‌شرافه‌کان وانا‌زانم جگه له خۆم هه‌چ په‌رستراویکی ترتان هه‌بیته، ئینجا به هامانی وت کوره‌ی ئاگر تاوده و خشتی سووره‌کراوی لیدروستبکه بو، ئینجا له‌وه کۆشکیکی به‌رزم بو دروستبکه به گالته‌وه وتی به‌لکو سه‌یری خواکه‌ی موسا بکه‌م و ببینم، به‌راستی وا ده‌زانم موسا له درۆزانه.

مۆریس بۆکای ئه‌م ئایه‌ته‌ی به وه‌رگێراوی ئه‌لمانی پیشانی پسپۆره‌که دا ئه‌ویش سه‌رسامیه‌کی زۆر داگیرت و نه‌یتوانی هه‌چ بلایت.

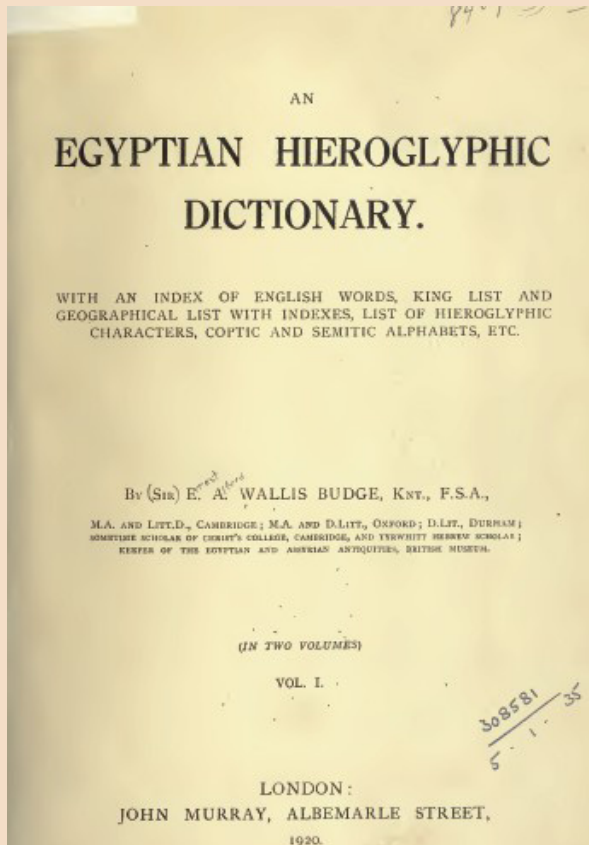
له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویته که هاتنی ئه‌م ناوه له قورئانی پیرۆزدا وه‌ک سه‌ره‌شته‌یکاری پیرۆزه بیناسازیه‌کانی فیرعه‌ون، جیگای سه‌رسامیه و موعجیزه‌یه‌کی دیاری قورئانه، به‌تایه‌ته‌ی که زمانی هیرۆگلیفی تا 200 ساڵ پیش ئیستا نه‌توانراوه بخوینریته‌وه، کاتیک ئاینی مه‌سیحی له سه‌ده‌ی دووه‌م و سێهه‌می زاینی په‌ره‌یسه‌ند، میسر جگه له ئاینه‌که‌ی زمانه‌که‌شی له‌ده‌ست دا، دواین جار که پێی نوسرا ساڵی 394 ز بوو، له‌و کاته‌وه به ته‌واوی پشتگوێخرا، ئه‌م حاله‌ش به‌رده‌وام بوو هه‌تا ساڵی 1822ز، کاتیک زانای فه‌ره‌نسی (فراجیان فرانسوا شامبلیۆن) گریی په‌رمه‌کانی ئه‌و زمانه‌ی کرده‌وه له‌سه‌ر هه‌ندیک نویسنی سه‌ر به‌ردی په‌شید که له ساڵی 1799 ز له دێی په‌شید له پارێزگای بوچه‌یره‌ی میسر دۆزراوه و هه‌میشه‌ی میژوویی نویسنه‌کانی بو ساڵی 196 پیش زاین ده‌گه‌رانه‌وه. له دوا‌ی فیربوونی ئه‌و زمانه له سه‌رده‌می تازه‌دا توانا هه‌موو نویسنه‌کانی تری میژوویی میسریه‌کان بخوینریته‌وه، که تیایدا چه‌ندین جار ناوی هامان وه‌ک به‌رپرسی بیناسازی له سه‌رده‌می فیرعه‌وندا باسکراوه و به‌وه‌ش که له یه‌ک کتیبی پیشووی وه‌ک ته‌ورات و ئینجیلدا نه‌هاتوو، ئه‌م ده‌رکه‌وتنه نوییه ده‌بیته ئیجازه‌ی رۆشنی قورئان، هه‌رچه‌نده گومانکاران ده‌یانویست ئه‌مه بکه‌نه هه‌له‌ی قورئان به‌لام ئه‌م دۆزینه‌وانه گومانه‌که‌یانی پوچ کرده‌وه و لای هه‌مان سه‌لما هامان وه‌ک له قورئاندا باسکراوه له سه‌رده‌می فیرعه‌وندا ژیاوه و به‌رپۆه‌به‌ری کاری بیناسازی بووه، بۆیه له قورئاندا فیرعه‌ون داوا له هامان ده‌کات کۆشکیکی زۆر به‌رز و گه‌وره‌ی بو دروستبکات.

نوسه‌ری تورکی (لیکۆله‌ر ئۆرخان محمد علی) ده‌لایت: (هه‌چ میژوونوس و نوسه‌ریک یان ده‌قیک نیه ئاماژه بده‌ت به‌که‌سیک ناوی هامان بیته و له‌که‌سه نه‌یکه‌کانی فیرعه‌ون بو بیته، که‌سیش ده‌ریاره‌ی میژوویی میسریه‌ که‌نه‌کان زانیاری ئه‌وتۆی نه‌بووه، چونکه زاناکان ده‌سته‌وسان بوون له خویندنه‌وه‌ی نویسنی میسریه کۆنه‌کان که به هیرۆگلیفی نوسرابون).

وینیه‌ی (2) (ستونی ئه‌سه‌ری فیرعه‌ونی) ناوی هامان ئاماژه‌ی بو کراوه له لاکیشه زه‌رده‌که‌دا.

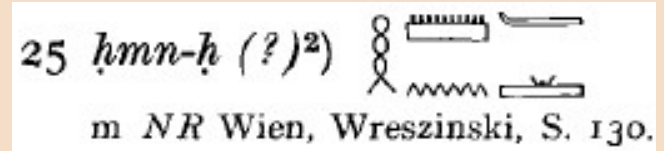
هروهه له فرههنگی Egyptian hieroglyphic dictionary
دا له لاپره 485 دا ناوی هاما هاتوو، سهیری ئەم لینکه بکه:
<http://books.google.it/books?id=WUpp...praise&f=false>

ناسهواره فیرعهونیهکان و ئاماژه دهات له زنجیره ژماره
21.332.490 DZA) به ناو و پیشه‌ی هاما وهک سه‌په‌رشتیکاری
کاری بیناسازی.

<http://aaew.bbaw.de/tla/index.html>

هروهه له لاپره 240 ی کتیبی rank زنجیره ژماره
(R-S. 1 BD) ناوی هاما هاتوو:

چونکه ئەو په‌مزه به هاما ئەخوینریتتوه وهک له م وینه‌یدا
پوونکراوتهوه:

	vulture	short E, as in met
	horned viper	F, as in flower
	pot stand	hard G, as in gap
	cobra	soft G, as in generous
	shelter, rope	H, as in he, who
	reed leaf	short & long I, as in him, I'm
	cobra	J, as in jelly
	basket, hillside	hard C or K, as in kind, Christmas, lack
	mouth	L, as in lisp, linger

	hemit		hemsi
	hemi		hemsi
	hemmen		hemsi
	hemmen		hemsi
	hemmen		hemsi
	hemmen		hemsi
	hemmen		hemsi
	hemmen		hemsi
	hemmen		hemsi
	hemmen		hemsi

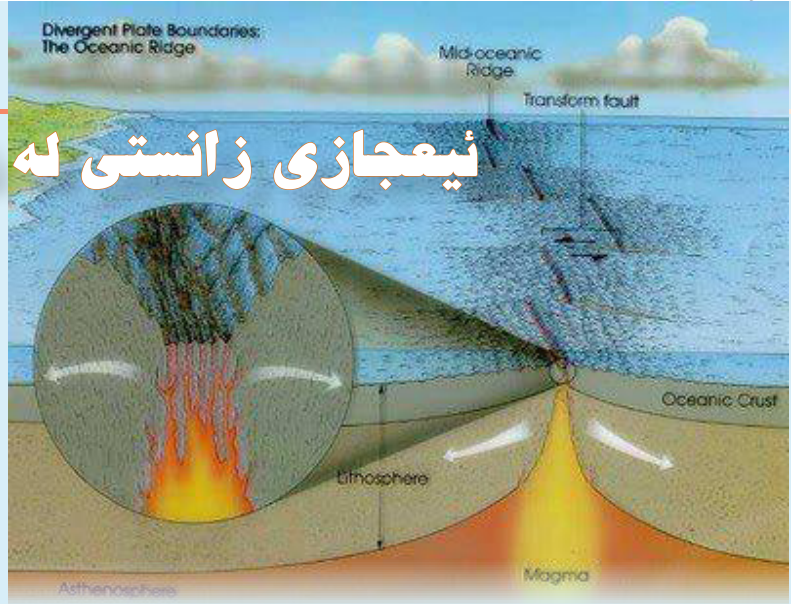
ئەم له‌وحه به‌ردینه‌ش که تازه دۆزایه‌وه ناوی هاما تیا
دیاریکراوه:

که‌واته په‌روه‌ردگار راستی فره‌موه: ﴿ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٠٠﴾ الْبَقْرَةَ وَاٰتَا: ئەم کتیبه ههچ گومانیک له راستیه‌که‌یدا
نیه، رپیشاندهری پارێزکارانه.

سه‌چاره‌کان:

- 1- M. Bucaille, Moses and Pharaoh: The Hebrews In Egypt, 1995, NTT Mediascope Inc.: Tokyo, p.
- 2- 192 H. Ranke, Die Agyptischen Personennamen, 1935, Volume I (Verzeichnis der Namen), Verlag Von J. J. Augustin in Glückstadt, p. 240.
- 3- <http://ar.wikipedia.org/wiki/هامان>
- 4- <http://www.egyptology.ru/scarcebooks/ranke/bd-216-128%332r-S29%.pdf>
- 5- <http://www.docstoc.com/docs/109601893/The-Hieroglyphic-Phonetic-Alphabet>
- 6- <http://books.google.com>
- 7- Kunsthistorisches Museum فیینا
- 8- <http://aaew.bbaw.de/tla/index.html>
- 9- http://answering-islam.org/authors/katz/haman/app_ia_versions.html
- 10- <http://www.kalemasawaa.com/vb/t14183.html>

نیجاری زانستی له فهرمووده‌ی (ان تحت البحر نارا وتحت النار بحرا)

هه‌یفت

گه‌وره‌یان ئاشکراکرد که بپێکی زۆر ئاو له‌خۆده‌گیریت، له‌ زۆر زه‌وی له‌ خۆره‌لاتی ئاسیادا، شه‌پۆلگه‌لی هاوشیوه‌ی شه‌پۆله‌کانی ده‌ریای هه‌یه! زاناکان سه‌دان هه‌زار پێوانه‌یان کردوه‌ بۆ شه‌پۆله‌ زه‌مینله‌رزه‌بیه‌کان و بوونی ئەم کۆگا مه‌زنه‌ی ئاویان سه‌لماند، که قه‌باره‌که‌ی نزیکه‌ی جه‌مسهری به‌سه‌له‌کیی باکوره‌... زانایان دووپاتی ده‌که‌نه‌وه‌ که (با) پۆلێکی بنه‌په‌تی هه‌یه‌ له‌ پێکه‌ینانی هه‌وره‌کان و دابارینی باراندا و له‌پاشانیش چوونه‌ نێو زه‌وی و به‌شپوه‌یه‌کی ده‌رئاسا خه‌زنه‌بوونی. قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رمووت:

﴿ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾ ﴾ الحجر.

واته: ئێمه‌ شه‌نهامان ناردوه‌ که پیتینه‌ری پوه‌ک و دار و دره‌خته، هه‌روه‌ها بارانمان له‌ ئاسمانه‌وه‌ باراندوه‌ و ئێوه‌ی پێ تیراو ده‌که‌ین، بئێ ئه‌وه‌ی ئێوه‌ ئه‌و ئاوانه‌تان خه‌زن کردبیت. ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والمان پێده‌دات و ده‌فه‌رمووت: (ان تحت البحر نارا وتحت النار بحرا) رواه ابوداود. واته: (بیگومان له‌ زۆر ده‌ریاوه‌ ئاگر هه‌یه‌ و له‌ زۆر ئاگره‌که‌شه‌وه‌ ده‌ریا هه‌یه).

لێرده‌دا باهه‌لوێسته‌یه‌ک له‌سه‌ر ئەم فه‌رمووده‌ مه‌زنه‌ بکه‌ین و دووباره‌ تێپارمێنین، دیاره‌ ده‌ریا و ئاگر دوو شتی دژبه‌یه‌کن و هه‌یج کاتیک کۆنابنه‌وه‌، به‌لام له‌فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) که فه‌رمووی (ان تحت البحر نارا وتحت النار بحرا) به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پێکه‌وه‌ بوونی ئاو و ئاگر به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌یجان ئه‌وه‌ی تریان له‌ناویه‌ریت، وه‌ ئه‌وه‌ش له‌په‌روی زانسته‌یه‌وه‌ سه‌لمینراوه‌.

ئێستا ئێمه‌ ده‌توانین وینه‌ی قولایی ده‌ریاکان بیه‌نین کاتیک ماده‌ تواوه‌کان ده‌رده‌په‌رن و به‌ناو ئاوی ساردی ده‌ریادا بلأوده‌بنه‌وه‌، که سه‌ره‌پای زۆری ئاوی ده‌ریاکه‌ ناتوانیت ئاگره‌که‌ بکوژینیه‌وه‌ یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ئاگره‌که‌ ناتوانیت ئاوه‌که‌ بکات به‌هه‌لم! ئه‌و هاوسه‌نگیه‌ به‌ ته‌واوی له‌ فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ده‌یه‌نین.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ ژینگه‌یه‌کی بیابانای دوور له‌ ده‌ریا و زه‌ریا ژیاوه‌ و بۆیه‌ک جاریش به‌ ده‌ریادا نه‌پۆشتوه‌، و داش نه‌به‌زیوه‌ته‌ قولایی زه‌ریاکان. دیاره‌ هه‌تا زۆر ده‌ریایی دروست نه‌کرا زۆرتین قولایی له‌ زۆر په‌وی ئاوه‌وه‌ که مرۆف تانیه‌وی بیگاتی له‌ (ده) تا (بیست) مه‌تر تینه‌په‌په‌وه‌. بۆیه‌ ئه‌مه‌ش یه‌کێکه‌ له‌ به‌لگه‌کانی راستی پێغه‌مبه‌رایه‌تی محمد (ﷺ).

سه‌رچاوه‌:

www.kaheel7.com

واته: (بیگومان له‌ زۆر ده‌ریاوه‌ ئاگر هه‌یه‌ و له‌ زۆر ئاگره‌که‌یشه‌وه‌ ده‌ریا هه‌یه)!!

جیهانی ده‌ریاکان په‌په‌تی له‌ نه‌ینی و شتی سه‌رسوپه‌ینه‌ر که هه‌تا سه‌رده‌میکی نزیك جگه‌ له‌ چه‌ند ئه‌فسانه‌یه‌ک هه‌یجی تریان له‌ باره‌وه‌ نه‌وتراوه‌، به‌لام کاتیک مرۆف زۆر ده‌ریایی داھیتا و هه‌تا قولایی هه‌زاران مه‌تر چوه‌ خواره‌وه‌، له‌ ئه‌نجامدا توانی شتیکی سه‌رسوپه‌ینه‌ر بدۆزیته‌وه‌، ئه‌ویش بوونی ئاگری بلێسه‌دار بوو له‌ قولترین شوینی ده‌ریاکاندا. ده‌ریانخست هه‌موو ده‌ریا و زه‌ریاکانی جیهان له‌ بنکه‌که‌یاندا که‌لین هه‌یه‌ له‌ پێکه‌یانه‌وه‌ ماده‌ تواوه‌ گرکانیه‌کان ده‌رده‌په‌رنه‌ ده‌روه‌.

ئەم تۆپه‌ که‌لین و درزانه‌ ماوه‌یان هه‌زاران کیلۆمه‌تر ده‌بیت و به‌هۆیانه‌وه‌ ملیۆنان ته‌ن له‌و شله‌مه‌نیه‌ توانه‌ی که له‌ زۆر به‌رگی به‌ردینی زه‌ویه‌وه‌ هه‌ن، ده‌رده‌په‌رنه‌ ده‌روه‌.

په‌لی گه‌رمی ئه‌و ماده‌ تواوانه‌ ده‌گاته‌ زیاتر له‌هه‌زار 1000 په‌لی سه‌دی. و له‌ پێگه‌ی ئەم که‌لینه‌وه‌ ئەم ماده‌نه‌ به‌دریژی کات ده‌رده‌په‌رنه‌ ده‌روه‌، ئه‌مه‌ش ده‌بیت هۆی که‌له‌که‌بوونی ماده‌ تواوه‌کان و ساردبوونه‌وه‌یان له‌ ئاوی ده‌ریاکه‌دا هه‌تا دوورگه‌ بورکانیه‌کان پێک دێن. هه‌روه‌ها به‌ دریژی ده‌یان هه‌زار کیلۆمه‌تر چه‌ندین زنجیره‌ چیاوی گرکانیان له‌ ناو زه‌ریاکاندا دۆزه‌وه‌، که له‌ئه‌نجامی ئەو ماده‌ تواوه‌ کلێه‌دارانه‌وه‌ پێک هاتوون. سه‌یری ئەم فیدیۆیه‌ بکه‌ و یه‌ چاوی خۆت ئاگری زۆر ده‌ریاکان ببینه‌.

<http://www.youtube.com/watch?v=H7DPLoYYGL4>

به‌لام ئه‌و شته‌ی چاوه‌پوان نه‌کراوه‌ سه‌رنجراکێشه‌، ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌و ماده‌ تواوانه‌ که له‌ چینی سییه‌می زه‌ویه‌وه‌ ده‌رده‌په‌رن (که به‌ پشتینه‌ی لاوازی زه‌وی ناسراوه‌) له‌ پێکه‌ته‌که‌یدا ئاو له‌خۆ ده‌گریت.

به‌و پێیه‌ ئه‌و چینه‌ی زه‌وی که له‌ زۆر ده‌ریا و له‌ زۆر ئاگره‌کانه‌وه‌یه‌، ئاو له‌خۆ ده‌گریت. ئێستا ده‌توانیت بوتریت بوونی ئاگر له‌ زۆر هه‌ر ده‌ریایه‌که‌وه‌ له‌ جیهاندا راستیه‌کی زانستی چه‌سپاو و حاشا هه‌لنه‌گره‌، و له‌ زۆر ئەم ئاگرانه‌شه‌وه‌ ئاو هه‌یه‌، که به‌چه‌ندان ئه‌وه‌نده‌ی ئاوی ده‌ریاکان، مه‌زنه‌ده‌که‌رین زانایان ده‌ریایه‌کی

ته فسیری زانستی سوره تی ئیخلاس

- به شی یه که م -

نووسینی: د. عومەر ئەلپاوی

وهرگیرانی: هاوژین طالب رضا

پیداچوونه: د. دارا گۆل

پیشه کی

جاریکیان نامیلکه یه کی بچووکم له هاوڕێیه کی نزیکم به دیاری وهرگرت، که بریتی بوو له ته فسیری سوره تی ئیخلاس و گه وهره یی سوره ته که و، خویندنه وه ی له نیو کاتژمێر زیاتری ناوێت، دیاره ئه م جوړه نامیلکانه چاکن، له سه ر دهروون سووک و زانیاری به خش و بابه تی زۆربه شیان گرنگن، هه رهوک نامیلکه ی هاوڕێکه مان به وجۆره بوو... له کاتی خویندنه وه ی نامیلکه که دا هه ستم کرد ئه و واتایانه ی که باسیان ده کات باشن، به لآم بۆ گه یاندنی مه به ست و پوون کردنه وه ی به های سوره ته که به ته نها به سنین، چونکه نووسه ر پای سه رده میکی گواستۆته وه که که سی عه ره ب له زمانی خۆی - عه ره بی- تێده گه یشته، هه ره ها تیایدا زیاتر گرنگی به به یانکردنی لایه نی زمانه وانی دراوه، که خه لکی ئه م سه رده مه به گشتی ناتوانن له گه لیدا بپوون و ته واو لێی تێبگن، بۆیه باسه که پێویست به هینانه وه ی نمونه ی رهوونکاری ئاسان ده کات، به زمانیک که به کاربرای پۆشنبیران و جێ تێگه ییشته نی زۆرینه ی خه لکی ئه م سه رده مه بیته. دیاره ئه و زمانه ش زمانی عه قل و زانسته، که پێویسته نمونه ی زانستی ته تبیقی، به شیکی گرنگی شیوازه کانی پوون کردنه وه مان بیته، هه تا بابه ته که زیاتر پوون بیته و له دل و گیانی گوێگران و خوینه ران نزیک بیته وه و، زیاتریش بیته مایه ی هینانه سه ربار و تێگه ییشته ن.

جا به و ئومیده ی توانیبیتم ئه م بابه ته گرنگه م گه یاندیبیته دلی خوینه ر و، لای خۆای گه و ره ش به پوختی قبوول کرابیته، به بابه ته که دا چوومه وه و گفتوگۆم له گه ل هه ندیک له پسپۆر و کهسانی خاوه ن زانسته ا کرد و ئه م نامیلکه یه م پێشکه ش کرد.

له به ره ئه وه ی به نده مرۆفم و هه له ده که م، بۆیه داواکارم له خوینه ری به ریز ئه گه ر ئه وه ی نووسیومه هه له ی تێدایه بۆمی راستبکاته وه، چونکه من له سه ر هه له سوورنیم و پێویستی شیم پێی نییه. لێره شه وه سوپاسی مامۆستای گه و ره (مهحمود بن ئه لجه میل) نووسه ری نامیلکه که و مامۆستای دکتۆر (کاهد یاسر ئه لزهیدی) خاوه نی کتییی (الطبیعة فی القران الکریم) ده که م، که زۆرێکم له نووسینه که یان وهرگرتوه، به لآم به مه به ستی کورت

کردنه وه ی نامیلکه که ئاماژه م پێ نه کردوون.

ته فسیری سوره تی ئیخلاس

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۳﴾

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝۴﴾ الإخلاص واته: (بلی:)

ئه وه خۆای تاک و ته نها (بێ هاوه ل و بێ هاوتایه)، نیازی به که س نییه و جیی ئومیده و هه موویان ئاتاجی ئه ون، هه ر ئه و ده توانیته به لآو و ناخۆشی لابه ریته و پێویستی و داخواییه کانمان جییه جییکات. که سی لێ نه بووه و خۆشی له که س نه بووه. هه رگیز هاوشیوه و ده سه لاتداریکی تر نییه که به رانه ر و هاوشانی بیته.

هیچ بواریکم که ئیسلامی تیا ده رکه وتیبته گه و ره تر له یه کخوایه رستی نه بینیه وه، چونکه یه کخوایه رستی له ئیسلامدا مایه ی پته ویی هه موو کاریک و، بناغه ی هه موو خوایه رستییه ک و تاکه رزگارکه ره: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ۝۵۸﴾ النساء. واته: (به راستی خوا خۆش نابیته ئه گه ر هاوه لی بۆ بریار بدریته، بیجگه له وه له هه ر گوناھیکی تر خۆش ده بیته، بۆ هه ر که سیک که بیه ویته، جا ئه وه ی هاوبه ش بۆ خوا دابنیته، ئه وه بیگومان تاوانیکی گه و ره ی هه له به ستوه).

به لآم یه کخوایه رستی، وه ک ئه وه ی له ئایینه کانی تر دا پوویدا، جیاوازی تێکه وتوه و شه یه تانه کان له مرۆف و جنۆکه ویستویانه بیروباوه ری یه کخوایه رستی خاوبکه نه وه و وای لێبکه ن گرنگ نه بیته و چاوپۆشی لێبکریته، به لآم خۆای گه و ره تۆله ی لێسه ندنه وه و له زۆریک له ئایه ته کانی قورئانی پیرۆزدا ئاشکرای کردن و ئابرووی بردن، ئه وان هه ولێاندا گومان له زات و تاک و ته نیایی خۆای گه و ره دروست بکه ن، خۆای گه و ره ش به نارذنی سوره تی ئیخلاس پشتی شکاندن، هه ر بۆیه له فه رمووده ی سه حیحا هاتوه که پاداشتی خویندنی سوره تی ئیخلاس به رانه ر سییه کی قورئانه.

وته ی پافه کاران له به ره ی هۆی ناوانی سوره ته که به «ئیخلاس»

ئیخلاس له زمانی عه ره بیدا: ئیخلاسی شتیکی واته پالفته کردنی، (المخلص) یش ئه وه یه که شتیکی نامۆی تێکه ل نه بووبیته، و تراوه (تابع مخلص): واته به بێ خه وش شوینی ده که ویته.

قسه‌ی پیچاوپیچ و قسه‌ه‌لبه‌ستن و شیوازه‌کانی مشتومرکردندا شاره‌زا و فیلزان بوون، هه‌ریه‌که‌شیان له‌هاوبه‌شدانان و بۆچوون و زانیاریاندا سه‌باره‌ت به‌زاتی په‌روه‌ردگار پای خویان هه‌بوو و مکورپیش بوون له‌سه‌ری.

هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌می هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا ئه‌وانه‌ش هه‌بوون که‌دانیان به‌بوونی خوی گه‌وره‌دا نه‌ده‌نا هه‌رچه‌نده به‌ژماره له‌موشریکه‌کان که‌متربوون، دیاره‌ئه‌مانه له‌هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا هه‌ن و پئیان وتراوه‌وجودیه‌کان یان ده‌هیه‌یه‌کان به‌واتای بیدین که‌ئیستا به‌خویان ده‌لین ئاتایست که له‌ئینگلیزه‌وه (Atheist) یا له (Atheos) ی گریکه‌وه وه‌ریانگرتوه، به‌لام ئه‌م گرووپه‌ش وه‌ک هاوه‌ل‌دانه‌ران هه‌میشه هه‌چ له‌بارا نه‌بوو و به‌لگه‌به‌تال و مایه‌پوچن.

کاتیک قورئانی پیروژ هاته‌خواره‌وه‌میله‌تانی سه‌ر پووی زه‌وی به‌سه‌ر ده‌سته و په‌په‌وه‌ی جیاوازا دابه‌ش و په‌رتبوو بوون، هه‌ریه‌ک له‌میله‌تانه‌ش خواوه‌ندی هه‌مه‌جۆریان ده‌په‌رست، هه‌چ کامیشیان ته‌نانه‌ت به‌ناو یه‌کخواپه‌رسته‌کانیشیان له‌شیواندنی بیروباوه‌ریان و هاوه‌ل بۆ خوا دانان پاریزراو نه‌بوون، له‌وانه‌یه په‌په‌وه‌کارانی ئاینی ئاگرپه‌رستی (مه‌جوس) له‌هاوبه‌ش په‌پیداکردندا که‌مترین هاوه‌لیان بۆ په‌روه‌ردگار دانابیت، ئه‌وان دوو خواوه‌ندیان ده‌په‌رست: خواوه‌ندی پوونکی و خواوه‌ندی تاریکی، وایان بیره‌کرده‌وه که‌یه‌کیان دروستکه‌ره و ئه‌ویتر ویرانکه‌ر، خه‌لکانی تری سه‌ر زه‌وی به‌گشتی ئالوده‌ی په‌رستی خواوه‌ندی هه‌مه‌جۆر بوون، زۆریه‌ی خواوه‌نده‌کانیش هه‌روه‌ک له‌داستانه‌کۆنه‌کاندا هاتوه‌وه له‌په‌گه‌زه‌کانی سرووشتیوون وه‌ک: خۆر، مانگ، ئاو، ئاگر، ئه‌ستیره‌کان و بیره‌کان، هه‌روه‌ها خواوه‌ندی تر له‌ئازه‌لان و پووه‌که‌کان و ته‌نانه‌ت میرووه‌کانیش، هه‌تانه‌وه‌ی هه‌چ جۆره به‌هانه و فیلیکیشیان بۆ پاساوی بۆچونه‌کانیان به‌لاوه‌گران نه‌بوو، هه‌ریه‌یه له‌نه‌جامی گه‌رانیشم، له‌سه‌رده‌می دابه‌زینی نیگادا هه‌چ دینیک نه‌دۆزیه‌وه یه‌کخواپه‌رستی راسته‌قینه‌ی ئیسلامی هه‌بیت. بۆ هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه و به‌دروختنه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و خواوه‌نده‌ داهینراوانه و، بۆ نیشاناندنی بیرکردنه‌وه‌ی دروست له‌باره‌ی یه‌کخواپه‌رستی و، بۆ ریگرتن له‌به‌رده‌م ئه‌وانه‌ی گوماندرسته‌که‌ن، سووره‌تی ئیخلاس هاته‌خواره‌وه. لیژده‌ه‌ندی له‌و داهینان و گومانانه‌ده‌هینین و وه‌لامیان ده‌ده‌ینه‌وه له‌گه‌ل ته‌فسیری ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی ئیخلاس.

بیروباوه‌ی مه‌سیحیه‌کان له‌باره‌ی خوی گه‌روه‌ه

مه‌سیحیه‌کان له‌سه‌رده‌می هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئاندا له‌سه‌ر یه‌ک بۆچوون پێکنه‌بوون، له‌بیروباوه‌په‌کانیاندا -کردن به‌سیان (تثلیث) و که‌سه‌کان (ئه‌قانیم) و به‌شه‌کانی خوداوند (الاجزاء الالهیه) - پای جیاوازیان هه‌بوو، زۆریکیشیان له‌کاتی موسلمان بوونیاندا هه‌ولیاندا ئه‌و جیاوازیانه‌ی له‌ناخاندنا جیگیربوو بۆ ئیسلامی بگۆزنه‌وه.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌چیرۆکی پرسیاره‌که‌ی (عه‌دی کورپی حاته‌می تائی) یه‌کاتیک به‌موسلمانی هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ).

وتراویشه‌وه‌ی ناوانانی به‌ئیخلاس، ئه‌وه‌یه که (ابن عثیمین) په‌حمه‌تی خوی لیبت ده‌لیت: (ئیخلاسی شتییک به‌مانای پاککردنه‌وه‌ی دیت و تیکه‌ل نه‌بوونیه‌تی به‌شتی نامۆ، هه‌روا وتراوه‌بۆیه‌وا ناوتراوه‌چونکه‌دلسۆزی بۆ خوی به‌رز و بیهاوتا تیدایه، هه‌ر که‌سیک سووره‌تی ئیخلاسی خوینده‌وه و باوه‌ری پیی بوو، ئه‌وا ئه‌و که‌سه ده‌بیته‌پزگاریو (مخلص) به‌هۆی سووره‌ته‌که‌وه که‌پزگاره‌ره (مخلصه). هه‌روه‌ها وتراویشه‌سووره‌تی ئیخلاس (مخلصه) - پییتی لامه‌که‌فه‌ته‌هی له‌سه‌ر بیت - واته‌خوی گه‌وره‌تایبه‌تیکردوه به‌خۆیه‌وه و هه‌چ شتیکی تری جگه‌خوی -جل جلاله- له‌ئه‌حکام و هه‌وال تیدا باس نه‌کردوه. هه‌ردوو پاڤه‌که‌ش دروستن و دزایه‌تی له‌نیوانیاندا نییه).

هه‌روه‌ها وته‌ی تریش زۆرن، هه‌یه‌وتووه‌تی به‌خویندنه‌وه‌ی سووره‌تی ئیخلاس دلسۆزی باوه‌ردار کامل ده‌بیت، یان وتراوه‌پزگاره‌ره له‌ئاگر، خوی گه‌وره‌ش زاناتره.

هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی سووره‌تی ئیخلاس: (احمد) له‌مه‌سه‌نه‌که‌یدا و (الترمذی) له‌سونه‌که‌یدا له (أبوی بن‌کعب) ه‌گه‌رپاویانه‌ته‌وه: (أن‌المشركین‌قالوا‌للنبي‌ﷺ): یا‌محمد‌انسب‌لنا‌ربک. فأنزل‌الله‌{قُلْ‌هُوَ‌اللهُ‌أَحَدٌ...}. واته: هاوه‌ل‌دانه‌ران به‌پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) وت: ئه‌ی موحه‌مه‌د په‌چه‌له‌کی په‌روه‌ردگاری خۆتمان پیی، خوی گه‌وره‌ش (قُلْ‌هُوَ‌اللهُ‌أَحَدٌ) ی ناره‌خواره‌وه.

هه‌رچه‌نده‌فه‌رموده‌ی تریش هه‌ن، به‌لام هه‌موو ئه‌و فه‌رمودانه‌ی له‌هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی سووره‌تی ئیخلاس ده‌دوین، هه‌چیان سه‌حیح نین و له‌وته‌ی خه‌لکی خالی نین، بۆیه‌لیژده‌له‌به‌ر درێژه‌نه‌کیشانی باسه‌که‌ئاماژه‌مان پێ نه‌کردوون، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌موویان ئه‌وه‌ده‌گه‌یه‌نن که‌هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی سووره‌تی ئیخلاس ئه‌و تیکه‌ل و پیکه‌لییه‌بووه که‌موشریکه‌عه‌ره‌به‌کان، جووله‌که‌و مه‌سیحیه‌کانی نزیک سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌روه‌ها فارس و هیندۆس و پۆمان و گریکه‌کانی پیش ئه‌وانیش له‌سنوره‌کانی دورگه‌ی عه‌ره‌بیدا، تیی که‌وتبوون. ئه‌وان که‌وتبوونه‌هه‌له‌ی له‌یه‌کچوواندنی خوی گه‌وره‌به‌دروستکراوه‌کانی، به‌جۆریک به‌ش و ته‌واوکه‌ر و یارمه‌تیده‌ر و منال و هاوبه‌شیان بۆ خوی گه‌وره‌داده‌نا، هه‌روه‌ها هه‌رچیبه‌کیش که‌تووشی دروستکراوه‌کان ده‌بیت وه‌گ‌شه‌که‌تی و ماندووبوون و هه‌له‌په‌شیمانی، هه‌مان شتیشیان وه‌پال خوا ده‌دا.

جا وه‌ک له‌پیشدا باسکرا، چونکه‌یه‌کخواپه‌رستی له‌گرنگترین بیروباوه‌په‌کانی موسلمانانه، بۆ ده‌ریازبوونیش له‌ته‌ئویلکردنی ئایه‌ت و فه‌رموده‌کان و ده‌مکووتکردنی ئه‌وانه‌ی گوايه‌خزمایه‌تیه‌کیان له‌گه‌ل خوادا هه‌یه، یان هه‌زیکیان له‌هه‌زی ئه‌وه‌وه‌هه‌یه، یان ئه‌وان جیگر و یارمه‌تیده‌ری ئه‌ون، خوی گه‌وره‌سووره‌تی ئیخلاسی ناردۆته‌خواره‌وه.

لادانی ئایینه‌کانی تر له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ)

لیژده‌ده‌مانه‌وئیت ئه‌وه‌پوونبکه‌ینه‌وه، که‌زۆریک له‌ئایینه‌کان له‌سه‌رده‌می هاتنه‌خواره‌وه‌ی په‌یامی قورئاندا له‌دورگه‌ی عه‌ره‌بیدا ئاماده‌بیان هه‌بوو، شوینکه‌وته‌ی ئه‌م ئایینه‌له‌هه‌تانه‌سه‌ریار و

واته: «جوله‌که‌کان وتیان: عوزیر کوری خواجه، گاوره‌کانیش وتیان: مہسیح کوری خواجه!! ئه‌وه قسه‌ی ئه‌وانه به‌دهم ده‌یلین و لیثی تیناگن ئه‌و گوفتارہیان لاسایی کردنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌یه که پیشتر بی باوه‌پوون (له‌ودا که ده‌یانوت فریشته‌کان کچی خوان)، خوا له‌ ناویان به‌ریت، ئاخر ئه‌م بوختانه نارہ‌وایانه چۆن هه‌لدبه‌ستن و له‌ راستی لاده‌دن.» ئه‌مه له‌ کاتی‌کدا که ئه‌وان، (عوزیر) و باوکی و خزم و ره‌چه‌له‌کیشیان باش ده‌ناسی که‌چی ئاوا بوختانیکیان ده‌کرد و ئه‌م وته‌یه‌ش له‌و ته‌ورپات و ئینجیلانه‌ی که ئیستا بلآون هه‌یه. سهر له‌خوتیکدان و لاپری بوونه نوپکه‌شیان، گه‌راندنه‌وه‌ی ره‌چه‌له‌کی پاشا و گه‌وره‌کانیانه بو خوی گه‌وره، ئه‌م لاپری بوونه له‌ سهرده‌می ناردنی په‌یامدا له‌و ته‌ورپاته‌دا نه‌بوو که له‌لای جوله‌که‌کانی مه‌دینه هه‌بوو، به‌لام ئه‌میش له‌ سفری ته‌کویندا له‌ ته‌ورپات و ئینجیله‌کانی ئه‌م سهرده‌مه‌دا نووسراوه. زۆر پری تیده‌چیت بناغی ئه‌م سهرگه‌ردانه‌شیان له‌ نایینی تره‌وه بو په‌یدا‌بوویت، چونکه ئه‌و خه‌لک به‌ کور یا نه‌وه‌ی خوا دانانه زۆر له‌ باوه‌ری گریکه‌کانه‌وه‌ نزیکه، که له‌ پیش جوله‌که‌دا هه‌بوون و کولتوره‌که‌شیان به‌ر له‌ هاتنی ئیسلام له‌و ناوچانه‌دا که جوله‌که‌ی لیبوو بلآبوو.

بیروباوه‌ری میسریه‌ کۆنه‌کان سه‌بارت به‌ خوی گه‌وره

ئه‌مانیش وه‌ک میلیله‌ته‌کانی تره‌مه‌جۆر خواوه‌ندیان ده‌په‌رست، لای میسریه‌ کۆنه‌کان (ئامون پراخ) که ناوه‌پۆکی خۆری ده‌نواند گه‌وره‌ی خواوه‌نده‌کانیان بوو، له‌گه‌ل ئه‌و بانگه‌ش‌ه‌ی گه‌وره‌یی و ده‌ستپۆشیتوویی ئامون به‌سهر خواوه‌نده‌کانی تردا، پیتیان وابوو که خواوه‌نده‌کان له‌ نیو خۆیاندا هه‌رده‌م له‌ ململانیان. هه‌ر بۆیه ده‌بینین به‌شی نویمی «کتیبی مردووه‌کان (الموتی)» یان بو وه‌سفی جه‌نگی نیوان دوو به‌هیزترین خواوه‌ند: خواوه‌ندی خۆر و خواوه‌ندی شه‌و یان خواوه‌ندی پوناکی و خواوه‌ندی تاریکی، ته‌رخان کراوه.

وته‌ی بابلیه‌کان له‌ باره‌ی خوی گه‌وره‌وه

بابلیه‌کان له‌و میلیله‌تانه‌ن که خواوه‌ندی زۆر و هه‌مه‌چه‌شنیان هه‌بوو، جگه (مه‌ردۆخ) که گرنگترینیان بوو، (عه‌شتار) و (ته‌موز) و (له‌یل) و (تیاما) و (ئاسو)شیان هه‌بوو، خواوه‌نده‌کانیان له‌ نیو خۆیاندا هه‌میشه له‌ ململانی و جه‌نگدا بوون به‌لام ململانی‌که‌یان به‌ کۆتا گه‌بیشت یان ئاشتبوونه‌وه له‌ پیتاوا بابل و خه‌لکه‌که‌یدا. ئه‌وان جگه له‌ خۆر و مانگ و ئاو و ئاگر، هه‌ساره و ئه‌ستیره‌شیان ده‌په‌رست، بیر و بۆچوونی زۆریان ده‌رباره‌ی خواوه‌نده‌کان و په‌کبوونیان هه‌بوو، باس و هه‌والی خواوه‌نده‌کانیان ده‌گواسته‌وه و له‌ بیروپراکانیاندا ده‌یان چه‌سپاند.

بیروباوه‌ری فارسه‌ ئاگرپه‌رسته‌کان (مه‌جوس) له‌ باره‌ی خوی گه‌وره‌وه

نایینی ئاگرپه‌رستی (مه‌جوس) بانگه‌ش‌ه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که دوو خواوه‌ند هه‌ن: (ئه‌هورامه‌زدا) و (ئه‌هریمه‌ن)، ئه‌وانیش له‌ ململانی‌ه‌کی به‌رده‌وامدان، (ئه‌هورامه‌زدا) دروستکه‌ره و (ئه‌هریمه‌ن) ویرانکه‌ره، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌لین ئه‌وان دوو خواوه‌ندن له‌ یه‌ک خواوه‌ندا، که خواوه‌ندیکی هاوسه‌نگه و گه‌ردوون ده‌پاریزیت، به‌مه‌ش بانگه‌ش‌ه‌ی په‌کخواپه‌رستن ده‌که‌ن.

ئه‌وان خواوه‌ندی ئاگر (ئه‌هورامه‌زدا) ده‌په‌رستن و ده‌لین ئه‌و په‌که‌م خواوه‌ندبووه، به‌لام خۆزگه‌ی هاوچۆریکی خواست، که خۆزگه‌یه‌کی خراپ بوو، چونکه (ئه‌هریمه‌ن)ی لیده‌رکه‌وت و بوو

له‌ ته‌فسیری (ته‌به‌ری) دا هاتوووه (عن عدی بن حاتم، قال: أتیت رسول الله ﷺ و فری عنقی صلیب من ذهب، فقال: «یا عدی اطرَحْ هَذَا الْوَتْنَ مِنْ عُنُقِكَ!» قَالَ: فَطَرَحْتَهُ وَانْتَهَيْتَ إِلَيْهِ وَهُوَ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءَةِ، فَقَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: { أَخَذُوا أَجْرَهُمْ وَرَهْبَتْهُمْ أَزْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ } قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَسْنَا نَعْبُدُهُمْ! فَقَالَ: «أَلَيْسَ يَحْرَمُونَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَتَحْرِمُونَهُ، وَيَحْلُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَتَحْلُونَهُ؟» قَالَ: قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: «فَتَلِكْ عِبَادَتَهُمْ» واته: (عه‌دی کوری حاتم) وتی: کاتی‌ک هاتم بو لای پیغه‌مه‌ری خوا (عزیر) خاچیکی ئالتوون له‌ ملما بوو، فه‌رمووی: (ئه‌ی عه‌دی ئه‌و به‌ته له‌ گه‌ردنت فریده، منیش فریما و له‌لای مامه‌وه ئه‌م نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه { أَخَذُوا أَجْرَهُمْ وَرَهْبَتْهُمْ أَزْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ } التوبة. واته: «خاخام و قه‌شه‌کانی خویان کردۆته په‌روه‌ردگار له‌ جیاتی خوا، هه‌روه‌ها مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌میشیان کردوو به‌ خوا، له‌ کاتی‌کدا که فه‌رمانیان پینه‌دراوه جگه له‌ په‌رستنی تاکه‌ خواجه‌ک، بیگومان جگه له‌و زاته‌ خواجه‌کی تر نییه، پاک و بیگه‌ردی بو ئه‌و خواجه، له‌وه‌ی (ئه‌و نه‌فامانه) ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی.» وتم: ئه‌ی پیغه‌مه‌ری خوا ئیمه ئه‌وانمان نه‌ده‌په‌رست، فه‌رمووی: نایا ئه‌وه‌یان حه‌رام نه‌ده‌کرد که خوی گه‌وره‌هه‌لای کردبوو ئیوه‌ش حه‌رامتان ده‌کرد، ئه‌وه‌شیان هه‌لای نه‌ده‌کرد که خوی گه‌وره‌هه‌رامی کردبوو ئیوه‌ش هه‌لایان ده‌کرد، وتی: وتم: به‌لئ، فه‌رمووی: ئه‌وه به‌ندایه‌تی بو کردنیانه).

ده‌سته و کۆمه‌لی واشیان هه‌بوو له‌گه‌ل مه‌سیحی‌بوونه‌که‌شیاندا بانگه‌ش‌ه‌ی په‌کخواپه‌رستیان ده‌کرد، به‌لام په‌کخواپه‌رستی‌ه‌کی سه‌یر، ده‌یان وت: خوا سیانه له‌ یه‌ک خوادا، یان په‌که له‌ سئ خوادا، هه‌مووشی ته‌نها فیل و یاری به‌ ده‌سته‌واژه‌کردن بوو، ئه‌وه‌ش به‌هۆی کاریگه‌ریوونیان به‌ نایینه‌کانی هیندۆسی و فارسی و رۆمانی که له‌ پیش مه‌سیحی‌ته‌دا هه‌بوون.

وه‌ ده‌سته‌ی تریشیان هه‌بوو ده‌یان وت: به‌هۆی مه‌ریه‌مه‌وه، به‌ش (که مه‌سیحه‌ سه‌لامی خوی لیبت) له‌ گشته‌وه (که خوی گه‌وره‌یه) ده‌رکه‌وتوووه، هه‌روه‌ها ده‌لین: خوا په‌که و مه‌سیحیش به‌شیکه له‌و، هه‌ندیکی تر ده‌یان وت: مه‌ریه‌م به‌شیکه له‌ سئ دانه‌ خوا، ئه‌مانه‌ش جگه له‌و بیروپاوه‌ی که مه‌سیحی‌ه‌کانی ئه‌مپۆش هه‌ر هه‌یانه، که ده‌لین: خوا سیه‌می سئ که‌سه‌کانه‌ باوک و کور و پوحولقودس..

هه‌ندیکیان بانگه‌ش‌ه‌ی ئه‌وه‌شده‌که‌ن گوايه هه‌مان شت له‌ ئیسلامیشدا هه‌یه!! پشت ئه‌ستور به‌وه‌ی که خوی گه‌وره‌ به‌ شیوه‌ی کۆ باسی خۆی ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: { إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ } الحجر. واته: «به‌ راستی هه‌ر ئیمه‌ قورئانمان دابه‌زاندوووه و بیگومان هه‌ر ئیمه‌ش پاریزگاری ده‌که‌ین». ئه‌وه‌یان بیرچوووه له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ئه‌و شیوازه بو ریز و به‌گه‌وره‌گرتن به‌کار دیت، هه‌روه‌ک چۆن بو شا و سه‌رۆکه‌کانیش هه‌مان شیوازی کۆ به‌کار ده‌بریت.

بیروباوه‌ری جوله‌که‌ له‌ باره‌ی خوی گه‌وره‌وه

له‌گه‌ل سه‌رلیتی‌کچوونیشان به‌ دوو شیوه‌ی کۆن و نوئ له‌ بیروباوه‌پیاندا، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی، له‌ پیش ئیسلامدا نایینی جوله‌که له‌ نزیکتینی نایینه‌کان بوو له‌ په‌کخواپه‌رسته‌وه، کۆنه‌که‌یان قورئان باسیکردوووه: { وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنِ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلْنَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ أَنْ يُؤَفِّكَوْنَ } التوبة.

بیروباوه‌پی عه‌به‌به‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامیی له باره‌ی خوی گه‌روهه

هاوه‌لدانانی ئەمان له هه‌موو میلیله‌تانی تر گه‌وره‌تر بوو، خاوه‌ندیکی زۆریان هه‌بوو به‌جۆریک سه‌دان خاوه‌ند له ده‌وری که‌عه‌به‌هه‌بوون، به‌لکو بۆ هه‌موو پۆژیکی و له هه‌موو مالیکیشدا خاوه‌ندیک هه‌بوو، ئەمه‌جگه‌ له په‌رستنی هه‌ساره‌کان و ناوانی منال به‌ناوی به‌نده‌ی ئەوانه‌وه (عبد الشمس و عبد المشارق)، هه‌روهه‌ها بۆ خاوه‌نده‌ له به‌رد تاشراوه‌کانیش به هه‌مان شیوه (عبد اللات و عبد العزی)، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه به‌لکو خاوه‌ندی ولاتان و شارستانیه‌ته‌کانی دراوسیشیان وه‌ک (هه‌به‌ل)، هه‌روهه‌ها (ته‌موز و عه‌شتار)ی خاوه‌ندی بابلیه‌کان، (هورمز-ئهورامه‌زدا)ی ناگرپه‌رستان و (ئامون)ی خاوه‌ندی میسرپییه‌کانیان دینا و ده‌یانپه‌رستن، باوه‌پیشیان وابوو که خاوه‌ند کچی هه‌یه و ته‌نانه‌ت ناوی خوی گه‌روه‌یان کردبووه‌ میینه و ده‌یانوت (ئه‌للالت)، هه‌روهه‌ها مرۆف و خاوه‌ندی تریشیان ده‌کرده‌ شه‌ریکی خوی جیهانیان...

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر باش خوی گه‌روه‌یان ده‌ناسی و هه‌ندیکیان نیمچه‌یه‌کخاوه‌رستیش بوون، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی پیویسته‌ ریژ و ده‌سه‌لاتیان بۆ دانه‌ده‌نا.

له‌ دوا‌ی ئەم پید‌اچونه‌وه‌یه‌ بۆ ئایینه‌کان و میلیله‌تانی سه‌رده‌می هاتنه‌ خواره‌وه‌ی قورئان، هه‌چ میلیله‌تیک یان ئایینیکی تر نابینین یان ئه‌وه‌تا هاوتا و شه‌ریکیان بۆ خوی گه‌وره‌ داده‌نا، یان به‌ش و منال و خزم و خێلیان له خاوه‌نده هه‌مه‌جۆره‌کانیان و له دروستکراوه‌کان بۆ داده‌نا.

به‌و جۆره‌ میلیله‌تان باوه‌پیان به‌ دوو خاوه‌ند یان سیان، یان به‌ سه‌دان خاوه‌ند هه‌بوو، یان به‌روایان وابوو که خاوه‌ند خاوه‌ندی تر دروستده‌کات، خاوه‌نده‌کان ژن ده‌هینن و منالی خاوه‌ندیان ده‌بیت یان خاوه‌ند به‌ بئ‌ ژنه‌پیان منال ده‌خاته‌وه‌، یان خاوه‌نده‌کان له‌نیو خۆیاندا له مملانیان یان له‌گه‌ل یه‌کتر ئاشته‌بنه‌وه‌.

ئەم بیروباوه‌پانه‌ دزه‌یانکره‌ نیو ئایینه‌ ئاسمانیه‌کانی وه‌ک جووله‌که‌ و مه‌سیحی، ئه‌ویش به‌هۆی به‌هه‌له‌ وه‌رگێژان، پشتبه‌ستن به‌ کۆپیه‌ ناراسته‌کان و به‌هه‌له‌ لی‌کدانه‌وه‌ی واتاکان، یان به‌ تیکدانیان به‌ مه‌به‌ست له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌ مرۆقه‌کانه‌وه‌، یان به‌هۆی پۆشین و شارده‌وه‌ له‌لایه‌ن ئیبلیس‌وه‌ به‌تایه‌تی له‌لای ئه‌و به‌نده‌ته‌ی که‌ راستی ئایین نارازن و زانستیکی دل‌نیاکه‌ریان پینیه‌. به‌لام کاتیکی خوی گه‌وره‌ قورئانی نارده‌ خواره‌وه‌، سوره‌تی ئیخلاسی تیا‌دا نارده‌ که‌ ته‌ئویل هه‌لناگریت و جگه‌ یه‌ک واتا ناگریت ته‌فسیر بکریت، ته‌نانه‌ت ته‌ئویلکردنیش ناتوانیت له‌ یه‌کخاوه‌رستییه‌کی پوون و ئاشکرا بیباته‌ ده‌روه‌، (سید قوتب) یش له‌ ته‌فسیری سوره‌تی ئیخلاسا ده‌لێت: (سوره‌تی ئیخلاسی) سه‌لماندن و به‌پاردانی بیروباوه‌پی یه‌کخاوه‌رستییه‌ له‌ ئیسلامدا، هه‌روه‌ک چۆن سوره‌تی (الکافرون) په‌رته‌کرده‌وه‌ی هه‌ر لی‌کچوون و به‌یه‌ک گه‌یشتنیکه‌ له‌ نیوان باوه‌پی یه‌کخاوه‌رستی و باوه‌پی شیرکدا و، هه‌ریه‌که‌یان له‌ پروه‌یه‌که‌وه‌ چاره‌سه‌ری راستی یه‌کخاوه‌رستی ده‌کن، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) به‌ نوێزی سونه‌تی به‌یانیان (سنة الفجر) پۆزی ده‌کرده‌وه‌ که‌ تیا‌یدا ئه‌و دوو سوره‌ته‌ی ده‌خویند، که‌ ئەم کاره‌ش واتا و مه‌به‌ستی خۆی هه‌یه‌ (فی ظلال القران).

به‌ دوژمنی سه‌رسه‌ختی. هه‌روه‌ها ئاگریان لا‌ پیروژه‌ و ده‌لێن: ئاگر ما‌یه‌ی مانه‌وه‌یه‌، و ئاویش ما‌یه‌ی له‌ناوچونه‌، بۆیه‌ ئاگریکیان داگیرساند که‌ زیاتر له‌ هه‌زار سال‌ به‌رده‌وامبوو. تا پۆژیکیان بینیان ئاگره‌که‌ کوژاوه‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌ش ئه‌و پۆزه‌ بوو که‌ موچه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)ی تیا له‌دایک بوو، جاریکی تریش دایانگیرسانده‌وه‌ تا پرگارکردنی عیراق له‌ سه‌رده‌می (عومه‌ری کورپی خه‌تاب)دا خۆ لێ‌ی پازی بیت نه‌کوژایه‌وه‌.

بیروباوه‌پی یۆنانیه‌کان (گریک) له‌ باره‌ی خوی گه‌روه‌ه

یۆنانیه‌کان (گریک) ژماره‌یه‌کی زۆر خاوه‌ندیان ده‌په‌رست، په‌رستگایه‌کی گه‌وره‌شیان بۆ کۆکردنه‌وه‌یان دروستکردبوو! (زیوس) سه‌رۆک و به‌پێترینی خاوه‌نده‌کانیان بوو که‌ گوپرایه‌لی ده‌کرا، (زیوس) ده‌سه‌لاتی له‌ باوکی، (کرونس) وه‌رگرت، که‌ ئه‌ویش (کرونس) گه‌روه‌ی خاوه‌نده‌ به‌زه‌به‌ره‌کان بوو، دایکی (زیوس) ناوی (ریا) بوو که‌ ژنی دووه‌می (کرونس) بوو، (زیوس) کچی یه‌کیک له‌ خاوه‌نده‌کانی هینا به‌ناوی (متسی) به‌لام لێ‌ی توپه‌بوو و قوتیدا، پاشان (حیرا)ی هینا و زۆر کورپ و کچی لێ‌بوو له‌ کچه‌کانی وه‌ک (ئه‌سینا) و (کولومبیا). (کرونس)ی باوکی (زیوس) هه‌موو کورپ و کچه‌کانی خۆی قوتیدا‌بوو به‌لام (زیوس) توانی زۆری لی‌بکات و هینجی پید‌ات و خوشک و براکانی پێپه‌رشی‌ننه‌ته‌وه‌، ئه‌وانیش: (هیدز) که‌ بوو به‌ خاوه‌ندی جیهانی خواروو، (بزیدیون) خاوه‌ندی ده‌ریاکان، و هه‌روه‌ها خاوه‌ندی تریان بۆ باکان و خیر و بژوین و ئه‌ستیره‌کان و ته‌نانه‌ت بۆ ئاگردانی مالیش هه‌بوو، ئەمه‌جگه‌ له‌ خزمته‌کاری خاوه‌نده‌کان له‌ خاوه‌نده‌کان خۆیان، هه‌روه‌ها خاوه‌ندی باش و خراپیان هه‌بوو مملانیان له‌ نیوان یه‌کدا ده‌کرد، زۆر جاریش یه‌کیک له‌ خاوه‌نده‌کان لایه‌نگیری لایه‌ک له‌ لاکانی کیشمه‌کیشه‌که‌یان ده‌کرد. له‌لای گریک بیروباوه‌پی وا هه‌بوو که‌ خاوه‌ند ژنی له‌ مرۆف ده‌هینا و نه‌وه‌که‌یان نیوه‌ی خاوه‌ند و نیوه‌ی مرۆف ده‌بوو، مرۆفیش ده‌یتوانی بلند بیت و بگاته‌ ئاستی خاوه‌ند، ئه‌ویش به‌ خواردنی جۆریک به‌روبوومی تاییه‌ت یان به‌ پیشکه‌شکردنی خزمه‌تیکه‌ گه‌وره‌ به‌ خاوه‌نده‌کان. گریکه‌کان هه‌روه‌ها مانگ و خۆر و هه‌ساره‌کانیان ده‌په‌رست و ئه‌و خاوه‌نده‌یان ناو نابوو (توم) (که‌ خاوه‌ندی هه‌میشه‌یی، هه‌بوو له‌ زاتی خۆیه‌وه‌، بوو، هه‌ر ئه‌ویش بوو ژانی به‌سه‌ر جیهاندا ده‌پژاند). کتیبی (الادب و الدین عند قدام المسلمین/ انطوان زکدی).

بۆچوونی هندیه‌کان سه‌باره‌ت به‌ خوی گه‌روه‌ه

هنديه‌کان باوه‌پیان به‌ هه‌مه‌جۆری خاوه‌نده‌کان هه‌بوو، مه‌به‌ستیش له‌ هندیه‌کان (هیندۆس) و (بودای) و (سیخ)ه‌کانه‌ که‌ هه‌موویان خاوه‌ندی جۆراوجۆر بۆ خۆیان به‌پاردده‌ن. هیندۆسه‌کان جیا له‌وانی تر هه‌ندیک ئاژه‌لێشیان لا‌ پیروژه‌ وه‌ک: مانگا و مه‌یموون، هه‌روه‌ها ئه‌رک و کاریان بۆ خاوه‌نده‌کانیان داناوه‌ که‌ ده‌بیت ئه‌نجامی بدن.

گه‌وره‌ترین خاوه‌ندیان (براهما)یه‌ که‌ له‌ ئاسمانه‌کانه‌وه‌ له‌دایک بووه‌!!! و پینچ ده‌مووچاوی هه‌یه‌ و دوو خاوه‌ندی‌شی به‌بئ‌ ژنه‌پیان خسته‌ته‌وه‌ که‌ (فیشنوا و شیفا)ن، هه‌روه‌ها مرۆف و ئاژه‌له‌کانیشی دروستکردوه‌. (بودای)یه‌کان باوه‌پیان وایه‌ که‌ خاوه‌ند خاوه‌ندی تر دروستده‌کات به‌ ری‌گایه‌کی سه‌یر، که‌ له‌ خاوه‌نده‌که‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت یان لێ‌ی جیا ده‌بیته‌وه‌ به‌بئ‌ ئه‌وه‌ی هه‌چ له‌و که‌مبیته‌وه‌ و ناشیته‌ هاوتا و به‌رانبه‌ری، به‌وه‌ش ده‌لێن له‌ دایکبوونی خاوه‌ند، که‌ نزیکترین بیروباوه‌په‌ له‌ مه‌سیحیته‌وه‌ و بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ش ده‌کن که‌ خاوه‌ند ته‌واو و گه‌وره‌یه‌.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

الانبیاء: ۳۰﴾

كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾

ئەستێره دووره‌کان جوله‌یان خیراتره، به پێچه‌وانه‌ی بۆچونی پێش‌وه‌! بۆچی؟ ئەم پرسیاره زاناکانی سه‌رسام کرد و وه‌لامیکی ژیریژانه‌شیان پێ نه‌بوو جگه له‌وه‌ی که وتیان مادده‌یه‌کی تاریک و وزه‌ی تاریک هه‌یه که هه‌لده‌ستن به کارتی‌کردنی گه‌له ئەستێره دووره‌کان و زیادکردنی خیراییان به‌به‌رده‌وامی.

(سه‌رچاوه: www.uoregon.edu)

مادده‌ی تاریک چۆن دابه‌شبووه؟

زانایان ئه‌و پرسیاره‌یان لا دروست بوو، که ئایا شیوه‌ی ئەم مادده تاریکانه و دابه‌شبوونیان له‌گه‌ردوندا چۆنه؟ بۆ وه‌لامی ئەمه تیمیکی گه‌وره‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی نیوده‌وله‌تی له‌ فه‌ره‌نسا و که‌نه‌دا و ولاته‌یه‌که‌گرتوه‌کانی ئەمریکا و ئەلمانیا به‌سه‌رۆکایه‌تی دکتۆر (Yannick Mellier) له‌ په‌یمانگای فیزیای فه‌له‌کی پارێس دروستکرا، ئەم تیمه هه‌ستا به‌ لیکۆلینه‌وه‌ له (200) هه‌زار گه‌له ئەستێره‌ی دوور. له ئەنجامدا به‌و راستیه‌یه‌که‌یشتن که مادده‌ی تاریک گه‌له ئەستێره‌کان و لای ده‌که‌ن له‌سه‌ر شیوه‌ی توپ که له‌ تاله‌کانی چنراو ده‌چن دابه‌شبن.

سه‌رچاوه:

(Yannick Mellier, First Glimpse of Dark Matter Distribution, Hawaii, March 2000, 7.)

له‌به‌رئه‌وه‌ ئەم مادده‌یه‌ش بریتیه له‌ چه‌ند توپیک که له‌ توپری جالجالۆکه ده‌چیت.. هه‌ندیک لیکۆلینه‌وه‌ هه‌یه که له‌سه‌ر (7000) پێوانه‌ی جیا کراوه دووپاتی ده‌که‌نه‌وه که گه‌له ئەستێره‌کان (400) ئەوه‌نده‌ی مادده‌ی ئاسایی، مادده‌ی تاریکیان تێدایه.

سه‌رچاوه:

(Jonathan Amos, Dark matter comes out of the cold, www.bbc.co.uk, 5 February 2006)

ئهو مادده تاریکه زۆر یه‌که‌گرتوو و مه‌ودایه‌کی فراوانی کێشکردنی هه‌یه، ئەگه‌ر توپیک له‌و مادده تاریکه تیک بچیت گه‌ردوون تیک ده‌چیت و مادده تاریکه‌که ده‌کێشیت به‌گه‌له ئەستێره و ئەستێره‌کاندا، به‌لکو زانایان ده‌لێن مادده‌ی تاریک گه‌له ئەستێره‌کانی به‌هۆی کێشکردنه گه‌وره‌که‌یه‌وه راگرتوو. په‌رهرده‌گه‌ر ده‌فه‌رمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُصَبِّحُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾﴾ فاطر. واته: (به راستی خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی را ده‌گریت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پێوه‌ی خۆیان لا نه‌ده‌ن، ئەگه‌ر له‌ پێوه‌ی خۆیان لا بده‌ن کێ هه‌یه جگه له‌ خوا راپان بگریت؟ به راستی خوا له‌سه‌رخۆی لی‌بوره‌یه.)

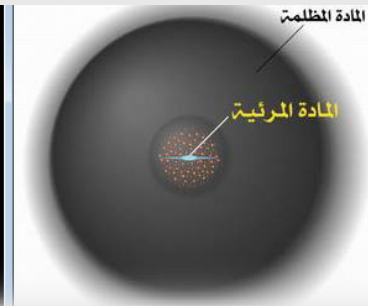
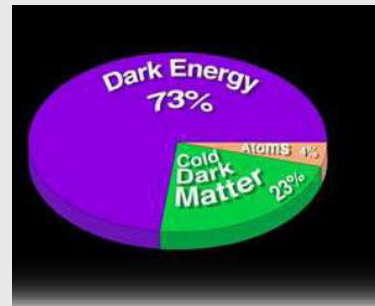
ئەم مادده تاریکه به‌ خیراییه‌کی زۆر گه‌وره ده‌بیت و فراوان ده‌بیت، که له‌گه‌لێشیدا گه‌له ئەستێره‌کان دوورده‌که‌ونه‌وه، وه‌ک بالۆنیک که هه‌وای تێ ده‌چیت، که ئەگه‌ر چه‌ند خالیک له‌ ناویدا دیاری بکه‌ین ده‌بینین هه‌رچه‌ند گه‌وره‌تر بیت، زیاتر له‌ یه‌ک دوورده‌که‌ونه‌وه، ئەم راستیه‌ش قورئانی پیرۆز باسی کردوووه کاتیک ده‌فه‌رمویت:

﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾﴾ الذاریات.

واته: (ئاسمانمان به‌ ده‌ستی خۆمان دروستکردوووه و به‌رده‌وام فراوانیشی ده‌که‌ین.)

هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی زانستی که پشتگیری ئەم بابته ده‌که‌ن:

NASA Finds Direct Proof of Dark Matter, NASA RELEASE 297-06, August 2006, 21.
Yannick Mellier, First Glimpse of Dark Matter Distribution, Hawaii, March 2000, 7.
Jonathan Amos, Dark matter comes out of the cold, www.bbc.co.uk, 5 February 2006.
Finding Dark Matter, www.nasa.gov, December 2001, 19.
Mystery of Galaxies Full of Dark Matter Solved, Scientific American, February 2007, 16.
Mapping the Cosmic Web of Dark Matter www.nasa.gov.
Strange Galaxy and Dark Matter, www.nasa.gov, June 1998, 25.
Robert Sanders, «Dark matter» forms dense clumps in ghost universe, www.berkeley.edu, 05 November 2003.

خالد به‌رنجی

هه‌ندیک گومانکار پێیان وایه ئاسمان بۆشاییه، ده‌لێن چۆن ئاسمان که بۆشاییه له‌گه‌ل ته‌نیکه‌ی په‌قی وه‌ک زه‌ویدا یه‌ک پارچه‌ بووه، به‌ وتی ئه‌وان ئەمه هه‌له‌یه.

وه‌لامی ئەم گومانه:

له‌ راستیدا ئەم گومانه‌ هه‌ی که‌سیکه که زۆر نه‌شاره‌زا بیت له‌ زانستی گه‌ردوونیدا، چونکه ئەوه قسه‌یه‌کی زۆر کۆن و هه‌له‌یه‌کی زانستی گه‌وره‌یه که ده‌لێت ئاسمان بۆشاییه، بۆشایی به‌ هه‌یچ جوړیک له‌ ئاسماندا بوونی نییه و نیوان هه‌موو ئەستێره و گه‌له ئەستێره‌کان پری مادده‌یه، له‌ قورئاندا هه‌موو ئەستێره و گه‌له ئەستێره‌کان و نیوانیان به‌ ئاسمان ناوبراوه، که به‌ هه‌موویان ببنایه‌کی توکمه دروست ده‌که‌ن، زانایان مادده‌ی نیوان ته‌نه‌کانیان ناوانوه مادده‌ی تاریک (dark matter) که گه‌ردوونیان به‌ پێژه‌ی له (96%) پێ کردوووه، مادده‌یه‌کی به‌هه‌یه‌ و راسته‌وخۆ له‌ دوا‌ی گه‌شه‌کردنی گه‌ردوون له‌ دوکهل و گاز له‌ ته‌قینه‌وه گه‌وره‌که‌وه به‌ره‌م هات.

زانایان ده‌لێن ئەو مادده تاریکه له‌سه‌ره‌تای دروستبوونی گه‌ردووندا زۆر چڕ بووه و پاشان له‌یه‌ک دوورکه‌وتنه‌وه، که ئەمه‌ش قورئان باسی کردوووه (کانتا رتقا ففتقناهما) وشه‌ی (رتق) واته مادده تاریکه‌که یه‌ک بارسته‌ بووه، (الفقق) واته: جیا‌بوونه‌وه‌ی ته‌نۆلکه‌کانی ئەو مادده‌یه له‌ یه‌کتی، وشه‌ی (رتقا) به‌ ته‌واوی گونجاوه له‌گه‌ل سروشتی مادده تاریکه شیوه چنراویه‌که‌دا.

چۆنیتی دۆزینه‌وه‌ی مادده تاریکه‌کانی گه‌ردوون:

پێش (75) سال زانا فه‌له‌که‌یه‌کان تیبینی شتیکی نامۆیان له‌ هه‌لسوکه‌وتی گه‌له ئەستێره‌کاندا کرد، کاتیک به‌ شیوه‌یه‌کی تیوری هه‌ستان به‌ حساب کردنی خیرایی گه‌له ئەستێره‌کان، ببنیان خیراییه‌که زۆر له‌وه جیا‌وا‌تره له‌ خیرایی فیعلی که له‌ پێی ته‌لسکۆبه‌که‌نه‌وه ده‌یانبینی، لێره‌وه وتیان که‌واته شتیکی نادیار هه‌یه هه‌لده‌ستیت به‌ خیراکردنی گه‌له ئەستێره‌کان!!

له‌مه‌وه هه‌ستان به‌ کێشانی چه‌ماوه‌ی به‌یانی که په‌یوه‌ندی خیرایی گه‌له ئەستێره‌کان به‌ دووری نیوانیان پوون ده‌کرده‌وه، ده‌ریانخست که به‌ پێی مه‌نتیقی بیرکاری پێویسته گه‌له ئەستێره چه‌ند له‌ سه‌نته‌ره‌وه دوور تر بیت، ده‌بیت خیرایی سوورانه‌وه‌ی که‌متر بیت، وه‌ک کۆمه‌له‌ی خۆر که هه‌ساره نزیکه‌کان له‌ خۆره‌وه به‌ خیراییه‌کی زیاتر له‌ هه‌ساره دووره‌کان ده‌سوپێنه‌وه.

به‌لام لیکۆلینه‌وه تاقیکراوه‌یه‌کان دووپاتی ده‌که‌نه‌وه گه‌له

گه له‌سه‌ستیره‌کان له‌م گه‌ردوونه فراواندا مه‌له ده‌کن

و: شه‌م میرزا

هه‌موو خاڵیک له‌م وینه‌یه‌دا بریتیه له‌ سه‌ستیره‌یه‌که، وه هه‌موو ئەم سه‌ستیره‌یه‌که به‌ده‌وری سه‌نته‌ری مه‌چه‌په‌که‌دا به‌ سیسته‌میکی ورد ده‌خولینه‌وه، ئەم گه‌له‌سه‌ستیره‌یه‌ له‌گه‌ل ملیۆنانی گه‌له‌سه‌ستیره‌ی تر به‌ ده‌وری چه‌ندین سه‌نته‌ری تردا ده‌خولینه‌وه، ته‌نانه‌ت گه‌ردیله‌ی ناو سه‌ستیره‌کان و ته‌تزلکه‌ ورده‌کانی ناو گه‌ردیله‌کانیش به‌ ده‌وری سه‌نته‌ریکی دیاری کراودا ده‌خولینه‌وه... پاستی زانستیش ده‌لێت که هه‌موو شتی‌ک له‌په‌رپه‌ویکی دیاریکراودا و به‌ده‌وری سه‌نته‌ریکی دیاریکراودا ده‌خولینه‌وه و مه‌له ده‌کات، که هه‌موو گه‌ردوون ده‌گریتیه‌وه، قورناتی پیروژ باسی ئەم دیارده‌یه‌ی به‌ وردی کردوه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ یس واته (هه‌موویان له‌ په‌رپه‌ویکا ده‌خولینه‌وه و مه‌له ده‌کن)...

هاوکی‌شه‌یه‌کی قورنان به‌ وردی خیرایی پوونای که (299792.458) کم/چرکه‌یه لیوه ده‌ردیٔ!!

نایه‌ته قورنانه‌یه‌که ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت که باس له‌ جیگیرترین خیرایی و نه‌په‌پی خیرایی بکات، که ده‌فه‌رمویت: ﴿فِي بَورٍ كَانَ مَقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ مه‌قامی نیره‌ پیوانه‌یه کاتی‌ک به‌ په‌ژێک به‌و خیراییه‌ زده به‌ پیوانه‌ی هه‌زار سال ده‌بریت.

زانایان بۆ دیاریکردنی خیرایی پوونای چه‌ندین مه‌ولیاندا تا له‌ کۆتاییدا له‌ سالی 1983 له‌ کۆنگره‌ی پاریس خیرایی پوونای جیگیر کرا که بریتی بوو له‌ 299792.458 کم/چرکه.

ئه‌گه‌ر له‌ نایه‌ته قورنانه‌یه‌که سه‌یر بکه‌ین ده‌بینین هاوکی‌شه‌یه‌که‌مان په‌ده‌دات که خیرایی پوونای تیدا ده‌دۆزیتیه‌وه ئەو ژماره‌یه‌ی له‌ هاوکی‌شه قورنانه‌یه‌که‌وه ده‌رده‌چیت هه‌مان ژماره‌ی په‌سه‌ندکراوی خیرایی پوونایه‌ که کۆنگره‌ی پاریس که 299792.458 کم/چرکه‌یه!

هاوکی‌شه قورنانه‌یه‌که به‌مجۆره‌یه:

ئهو دووریه‌ی ئەمره گه‌ردونییه‌که ده‌ییرپت له‌ په‌ژێکی زه‌ویدا ئەندازه‌کی په‌کسانه به‌ هه‌زار سال به‌حیسابی ئەو کاته (مَمَّا تَعْدُونَ) (که حیسابی مانگیه) (الصواب القمري)

که‌واته: مانگ چه‌ند دووری ده‌بریت له‌ هه‌زار سالدا په‌کسانه به‌و دووریه‌ی پوونای له‌ 24 کاتۆمێر دا ده‌ییرپت.

دووری مانگ له‌ هه‌زار سالدا = 12000 جار خولانه‌وه به‌ ده‌وری زه‌ویدا. چونکه له‌ سالی‌کا 12 جار به‌ ده‌وری زه‌ویدا ده‌سوپیته‌وه.

ئهو دووریه‌ش = 25.83134723 (بلیۆن کم).

لاکی تر: ئەو دووریه‌ی که خیرایی پوونای له‌ په‌ژێکی زه‌ویدا ده‌ییرپت = 299792,458 کم/چرکه.

لیکدانی په‌ژێکی زه‌وی که (86164.09966) چرکه‌یه له‌ ئەنجامدا = 25.83134723 (بلیۆن کم)!!

له‌مه‌وه ده‌رکه‌وت هاوکی‌شه قورنانه‌یه‌که چۆن خیرایی پوونای لیوه ده‌ردیٔ و هه‌مان ترخی په‌سه‌ندکراوی نیوه‌وله‌تیه که بریتیه له‌ 299792.458 کم/چرکه، له‌ ناو خه‌لکیدا بۆ ئاسانی ده‌وتریت (300.000 کم/چرکه).. ئەمه‌ش په‌کیکی تره له‌ ئیجازه په‌ژێنه‌کانی قورناتی پیروژ و ده‌ریده‌خات که قورنان له‌لایه‌ن دروستکری گه‌ردونه‌وه دابه‌زێنراوه.

خوی گه‌وره هاوکی‌شه‌یه‌کی له‌م نایه‌ته قورنانه‌یه‌وه باسکردوه که ده‌فه‌رمویت: ﴿يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُعَلِّمُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعْدُونَ﴾ السجدة، عه‌بدولای کوی عه‌باس ده‌لێت: (ه‌ذا في الدنيا، ولسرعة سيره يقطع مسيرة ألف سنة في يوم من أيامكم) واته: په‌کخستنی کاره‌کان (يُدِيرُ الْأَمْرَ) ئەوه له‌ دونه‌دایه و بۆ خیرایی په‌ژێنه‌که‌یه‌تی که له‌ په‌ژێکی نیوه‌دا هه‌زار سال ده‌بریت. (بگه‌رپه‌وه بۆ ته‌فسیری ته‌به‌ری و قورتویی و زه‌مه‌خشه‌ری)

قه‌تاده ده‌لێت: (مقدار مسيرة في ذلك اليوم ألف سنة) ئەندازه‌ی په‌ژێشتنی له‌و په‌ژێه‌دا هه‌زار ساله. (ته‌فسیری ته‌به‌ری).. قورتویی ده‌لێت: «يعني: في يوم كان مقداره في المسافة (دوما) ألف سنة». واته له‌ په‌ژێکا ئەندازه‌کی له‌ دووریدا هه‌زار ساله.. ئەبو حه‌یان له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لێت: «السنة مبنية على سير القمر». واته: سال له‌سه‌ر په‌ژێشتنی مانگ بنیات نراوه.

عه‌ره‌ب له‌ کۆندا له‌سه‌ر ئەوه پاهاتبوون ماوه‌ی دوو شوپتیان به‌ کات لیکه‌دایه‌وه، بۆ نمونه ده‌یانوت ماوه‌ی نیوان مه‌که‌ و مه‌دینه نیو مانگ، ئاشکرایه له‌گه‌ل په‌شکه‌وتنی زانستیدا هه‌مان ماوه بووه نیو سه‌عات به‌ خیرایی فه‌رکه، واته (کاتۆمێریک مانگیکه).

زانایان سه‌لماندیان جیگیری گه‌ردوون له‌ خیراییدا، خیرایی پوونایه که نه‌په‌پی خیراییه.

موعجزاتی نه حمدی

ن: ماموستا سه عیدی نورسی
و: ماموستا فاروق په سوول به حیا
faruq_r@hotmail.com

چهند نمونونه په کدا باس ده که یښ:

نمونه ی په که م:

ئین ماچه و دارمی و بهیه قی له نه نسی کورې مالیک و
ئیمامی عهلی یه وه، به زار و بهیه قیش له ئیمامی عومره وه -
خوا له هموویان بازی بیت - ده گپرنه وه که: سی که س له هاوه له
به پیزه کانی پیغمبر (ﷺ) فرموویانه:
پیغمبر (ﷺ) له وهی که کافران به درویان خستبووه زور
خه فته تبار و دلگران بو. له بهر نه وه، له خوا پاراپه وه و فرمووی:
«اللهم ارنی آیه لا ابالی من کذبني بعدها» (1).
له ریوايه ته که ی نه سدا ده لیت: حه زرتی جیبریل - درووی
له سهر بیت - که پیغمبر (ﷺ) به خه فته تباری بینی،
وتی: حه ز ده که ی نیشانه یه کت پیشان بدهم؟ پیغمبر (ﷺ)
فرمووی: به لی.. ئنجا پیغمبر (ﷺ) بو درختکی پوانی که
له پشتی شیوه که وه بو، حه زرتی جیبریل فرمووی: نه و درخته
بانگ بکه. که بانگی کرد، درخته که که و ته پری و هاته به رده می
پیغمبر (ﷺ). جیبریل فرمووی: فرمان بده بچیه وه شوینی
خوی، که پیغمبر (ﷺ) فرمانی پی دا، که پایه وه بو جی
خوی (2).

نمونه ی دوهم م:

«قازی عیاز» ی زانای هره گوره ی مه غریب، له کتیبی
(الشفاف) دا به سه نه دیکی بلند و صه حیه وه، له عه بدولای کورې
عومره وه - خویان لی بازی بیت - ده گپرنه وه که:
«له سه فره کدا له خزمه تی پیغمبر (ﷺ) بوین (ﷺ). پیاویکی
ده شته کی لی نریک بووه وه. پیغمبر (ﷺ) پی فرمووی:
«این ترید؟ واته: بو کوئی ده پویت؟ پیاوه که وتی: بو لای خیزان
و منالم. پیغمبر (ﷺ) فرمووی: «هل لك إلی خیر؟ واته:
حز ده که ی خریکت ده ست بکه ویت؟ نه ویش وتی: کام خیر؟
پیغمبر (ﷺ) فرمووی: «تشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شریک
له وأن محمداً عبده ورسوله». واته: شایه تمان به نیت که ته نها
خوی گوره خوی و هاوه شی نی وه، و محمده دیش به نده و
نیرروی نه وه. پیاوه که وتی: جا نایا کی شایه ته له سهر نه وه ی
که تو ده لی نیت؟ پیغمبر (ﷺ) فرمووی: «هذه الشجرة
السمره». واته: نه و درخته ی سه موره یه (3). درخته که له لیواری
شیوه که دا بو. ئنجا درخته که ریگی بری و هاته به رده سته
پیغمبر (ﷺ). پیغمبر (ﷺ) سی جار داوی لی کرد شایه تی
بدات، درخته که ش به و جوړه ی که پیغمبر (ﷺ) فرمووی،
شایه تی دا، ئنجا پوشته وه بو جی خوی (4).
له ری: «ئین صاحبی نه سه له می» یشوه به نه قلیکی
صه حیه له «بوره یه» وه ده گپرنه وه که ده لیت: ده شته کی یه ک
داوی نیشانه ی له پیغمبر (ﷺ) کرد. پیغمبر (ﷺ) پی
فرمووی: «قل لتلك الشجرة رسول الله (ﷺ) يدعوك». واته:

(1) واته: خوی! نیشانه یه کی وه هام پیشان بده که ئیر گوئی به هیج که سیک
نه دم به دروم بخاته وه.
(2) حدیث حسن، رواه البزار وابو یعلی والبیهقی.
(3) سه موره: درختکی دپکوی گوره یه و له جوړی درخته ی موزه.
(4) صحیح، رواه ابو یعلی بسند صحیح والبزار والطبرانی وابن حبان فی صحیح.

ناماژی ترمه م:

یه کیک له جوړه کانی موعجزاتی پیغمبر (ﷺ) بریتی یه له
گوپراهی درخت - به وینه ی مروث - بو فرمانی پیغمبر
(ﷺ) و جولانیا له جی خویان و هاتنیا بو خزمه تی.
نه م موعجزه یه ش که په یوه ندی به درخته وه هه یه، وه ک
موعجزه ی هه لقولانی ناو له نیوان په نجه پیروزه کانی وه، به
«ته واتوری مه عنه وی» له قه له ده دریت و، به چهند شیوه یه ک
پووی داوه و، له چهند ری یه کی جیا جیاوه ریوايه ت کراوه.
به لی، ده تانریت بوتری: هه والی هه لکه ندن و ده رچوونی
درخت له جی خویا و هاتنی بو خزمه تی پیغمبر (ﷺ) و
گوپراهی لی بو فرمانه کانی نه و، «موته واتیری صهریح» ه، چونکه
له پی چهند هاوه لیکی به ری ز و پاستگو و ناسراوه وه ریوايه ت
کراون. وه ک: «ئیمامی عهلی و ئین عه بباس و ئین مه سعود و
ئین عومر و یه علای کورې مورپه و جابیر و نه نسی کورې مالیک
و بوره یه و ئوسامه ی کورې زید و غیلانی کورې سه له مه» و
هاوه لانی جگه له مانیش..
جا هه ری که له م هاوه لانه ی پیغمبر (ﷺ) به چهنیکی
بی گومان و چه سپاو هه والی نه م موعجزه یه ی راگه یاندوه که
په یوه ندی به درخته وه هه یه. سه دان که سیش له پیشه وایانی
«تابعین» به چهند ری یه کی جیا جیا له وانیان وه رگرتوه و،
له سه رته ی هه ریگیه کیشدا ناوی یه کیک له هاوه له گوره و
به ریزه کانی تیدایه. واته: وه ک نه وه وایه به ته واتوری چه ند جاړه کی
پیمان گه یشته بیت. که واته هیچ شوبه ه و گومانیک ناوی ته نه م
موعجزه یه نابت. چونکه له حوکی موته واتیری مه عنه وی بی
گوماندايه.

جا هه رچنده نه م موعجزه یه گه لی جار دوویات بووه ته وه،
به لام نیمه چهند دانیه ک له وینه زور و صه حیه کانی له نیوان

و به‌ردیک ده‌بینیت؟ و تم: به‌لئ چەند دارخورمایه‌ک ده‌بینم له یه‌که‌وه نزیکن. فەرمووی: «انطلق وقل لهن: إن رسول الله (ﷺ) یامرکن أن تأتین لمخرج رسول الله وقل للحجارة مثل ذلك». واته: «برۆ پییان بلئ: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمانتان پی دەدات که برۆن بو ئه‌و جیگایه‌ی ده‌ستی تیدا به‌ ئاو ده‌گه‌یه‌نیت، به‌ به‌رده‌کانیش هه‌روه‌ها بلئ». منیش ئه‌وه‌م پی و تن. به‌و خوایه‌ی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) به‌ حه‌ق ره‌وانه‌ کردوه، به‌ چاوی خۆم بینیم که دارخورماکان له‌ یه‌کتر نزیک بوونه‌وه هه‌تا کۆبوونه‌وه و، به‌رده‌کانیش یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌ بوون له‌ پشتی دارخورماکانه‌وه. کاتێ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گه‌راپه‌وه، فەرمووی: «قل لهن یفترقن». واته: «پییان بلئ: له‌ یه‌ک جیا بینه‌وه». به‌و خوایه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته، به‌ چاوی خۆم ده‌مبینی دره‌خت و به‌رده‌کان ب‌لاوه‌یان کرد و هه‌ریه‌که‌یان رۆشته‌وه بو جی جی خۆی» (8).

ئهم دوو پوو‌داوه‌ی که جابیر و ئوسامه گێراپانه‌وه، یه‌علا‌ی کورپی مورپه‌ و غه‌یلانی کورپی سه‌له‌مه‌ی سه‌قه‌فی و ئیبن مه‌سه‌عوودیش له‌ باسی غه‌زای حونه‌یندا گێراپانه‌وه‌.

نموونه‌ی پینجه‌م:

ئیمامی ئیبن فه‌وره‌ک (ابن فورک) که زانای هه‌ره‌گه‌وره‌ی چه‌رخ‌ی خۆی بووه و، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که خواهنی فه‌زلی زۆر و ئیجتیهادی ته‌واو بووه به‌ «شافعیی دووه‌م» ناویان بردوه (9). ئهم ئیمامه مه‌زنه ده‌گێرپه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمووی:

«له شه‌ویک له شه‌وه‌کانی غه‌زای تائیفدا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ وه‌ن‌ه‌زه‌وه به‌ رێگادا ده‌رۆشت، دره‌ختیک هاته‌ ریی. یه‌کسه‌ر دره‌خته‌که‌ دوو که‌رت بوو، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌ نێوانیانه‌وه تێپه‌ری و، تا ئیستاش ئهم دره‌خته هه‌ر به‌ دووله‌تی ماوه‌ته‌وه» (10).

نموونه‌ی شه‌شه‌م:

یه‌علا‌ی کورپی سه‌ییابه ده‌گێرپه‌ته‌وه که: «جاریکیان، یان دره‌ختی «ته‌لح» یان «سه‌موره» بوو، هات و یه‌ک جار به‌ ده‌وری پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) گه‌را و پاشان رۆشته‌وه بو جیگاکه‌ی خۆی. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: «إنها استأذنت أن تسلم علی». واته: ئهم دره‌خته پوخسه‌تی وه‌رگرت بی‌ت سلوم لی بکات» (11).

نموونه‌ی حه‌وته‌م:

ئیمامی بوخاری و موسلیم له ئیبن مه‌سه‌عووده‌وه ده‌گێرپه‌ته‌وه، ده‌فه‌رمووی: «ئهو شه‌وه‌ی که جنۆکه‌کان هاتن گوئی‌یان له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پارگرت، دره‌ختیک هه‌والی به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دا که جنۆکه‌کان ده‌یانه‌وی‌ت بی‌نه خزمه‌ت. ئه‌مه‌ش له‌و شه‌وه‌دا بوو که جنۆکه‌کانی «نوصه‌یبین» له «بطن نخلة» دا (12) هاتنه‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تاكو موسلمان ببن. جا دره‌ختیک بوو هات هه‌والی هاتنی ئه‌و جنۆکه‌یه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پاگه‌یاند. مواهید له ئیبن مه‌سه‌عووده‌وه، له باره‌ی ئهم فه‌رموده‌یه‌وه ده‌گێرپه‌ته‌وه و ده‌لێت: جنۆکه‌کان عه‌ززی پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) کرد:

(8) حدیث حسن، رواه أحمد باسنادین الطبرانی بنحوه. وأحد إسنادي أحمد رجاله رجال الصحیح.

(9) «ابن فورک»: ناوی ئه‌بووبه‌کر محممه‌دی کورپی حه‌سه‌نی کورپی فه‌وره‌کی ئه‌نصاریه‌ی و، له‌ سالی (406ک) له‌ نېسابور کۆچی دوابی کردوه. یه‌کێکه‌ له‌ گه‌وره زانایانی زانسته‌کانی ئوصول و که‌لام و فیه‌قی شافعی. له‌ به‌صره‌ خویندوویه‌تی و له‌ نېسابوریش قوتابخانه‌ی دامه‌زراندوه و وانه‌کانی تیدا وتووه‌ته‌وه. «ئین عه‌ساکر» له‌ باره‌یه‌وه ده‌لێت: ئهم زانابه‌ نزیکی سه‌د کتیبی له‌ واته‌کانی قورئان و ئوصولی دین و ئوصولی فیه‌قیه‌ داوانه. بپوانه: الأعلام للزکلی 83/6.

(10) الشفا 301/1، نسیم الریاض 57/3.

(11) صحیح رواه أحمد والبیهقی والطبرانی.

(12) ناوی جیگایه‌که له‌ باکووری خۆرئاوای مه‌که‌ه پۆزه‌ رێیه‌ک لێیه‌وه دووره‌.

«به‌و دره‌خته بلئ: پیغه‌مبه‌ری خوا بانگت ده‌کات». که پێی وت، دره‌خته‌که به‌ لای راست و چه‌پ و به‌رده‌م و پشته‌وه‌ی خۆیدا ته‌کانی دا و په‌گه‌کانی قرتا و که‌وته‌پێ و په‌گه‌کانی به‌ دوا‌ی خۆیدا کیش کرد تا هاته‌ به‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پاوه‌ستا و وتی: «السلام علیک یا رسول الله». پیاوه ده‌شته‌کی‌یه‌که‌ وتی: فەرمانی پی‌ بده‌ بگه‌رپه‌ته‌وه شوینی خۆی. که فەرمانی پی‌ دا، گه‌راپه‌وه و، په‌گه‌کانی شوپ‌کردنه‌وه بو ناو زه‌وی و، له‌ جی‌ی خۆیدا پاوه‌ستا و جیگیر بووه‌وه. ئنجا پیاوه ده‌شته‌کی‌یه‌که‌ به‌ پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) وت: پوخسه‌تم بده‌ سوژده‌ت بو بی‌هم. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: ئه‌گه‌ر فەرمانم به‌ سوژده‌ بردنی که‌سیک بو که‌سیکی تر بده‌ی، فەرمانم به‌ ژن ده‌دا سوژده‌ بو می‌رده‌که‌ی بیات. ده‌شته‌کی‌یه‌که‌ وتی: که‌واته‌ پیم بده‌ هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو قاچت ماچ بکه‌م. ئه‌ویش پێی پی‌ دا» (5).

نموونه‌ی سێهه‌م:

ئیمامی موسلیم و خواهنی سه‌حیه‌کانی تر له‌ جابیره‌وه - خۆای لی رازی بی‌ت - ده‌گێرپه‌ته‌وه که ده‌فه‌رمووی: له‌ سه‌فه‌رێکدا له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا بووین (ﷺ). پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رۆشت ده‌ست به‌ ئاو بگه‌یه‌نیت، هه‌چی ده‌ست نه‌که‌وت تاكو خۆی پی‌ په‌نا بدات و ده‌رنه‌که‌وی‌ت. له‌ لیواری شیوه‌که‌شدا دوو دره‌خت هه‌بوون. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رۆشت بو لای یه‌کیان و په‌لێک له‌ په‌له‌کانی گرت و فەرمووی: «انقادی علی باذن الله». واته: «به‌ ئیزن و فەرمانی خوا جله‌وت بده‌ره ده‌ستم و شوینم بکه‌وه». دره‌خته‌که‌ش وه‌کو ئه‌و حوشتیه‌ له‌غاوکراوه‌ی که شوین جله‌ویه‌ده‌سته‌که‌ی ده‌که‌وی‌ت ئاوا شوینی که‌وت. جابیر ده‌گێرپه‌ته‌وه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وای له‌ دره‌خته‌که‌ی تریش کرد تا هه‌ردووکیانی له‌ ناوه‌پاستی ماوه‌ی نێوانیاندراگرت، ئنجا پێی فه‌رموون: «التئما علی باذن الله». واته: «به‌ ئیزن و فەرمانی خوا یه‌کبگرن بۆم». ئه‌وانیش یه‌کیانگرت (6) و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ پشتیانه‌وه دانیش. ئنجا که هه‌لسا، فەرمانی پی‌ دان هه‌ریه‌که‌یان پروه‌ته‌وه بو جی جی خۆی.

له‌ رېوایه‌تیکی تردا ده‌لێت: «پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ جابیری فه‌رمووی: «یا جابر! قل له‌ذه الشجرة: یقول لك رسول الله إلهی بصاحبک حتی أجلس خلفکما». واته: «جابیر! به‌و دره‌خته بلئ: پیغه‌مبه‌ری خوا پی‌ت ده‌لێت برۆ بو لای هاوه‌له‌که‌ت تا له‌ پشتتانه‌وه دابنیشم». که جابیر ئه‌مه‌ی پی‌ وت، دره‌خته‌که‌ رۆشته ته‌نیشتی ئه‌وی تره‌وه و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ پشتیانه‌وه دانیش. جابیر ده‌فه‌رمووی: ئیتر من به‌ پارکردن گه‌رامه‌وه و دانیشتم و له‌به‌ر خۆمه‌وه بو خۆم ده‌دام، که ئاوپم دایه‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ره‌و پووم ده‌گه‌راپه‌وه و دوو دره‌خته‌که‌ش له‌ یه‌ک جیا بوونه‌وه و له‌سه‌ر پی‌ پاوه‌ستان، ئنجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پاوه‌ستا و به‌سه‌ر ئاماژه‌ی بو لای راست و چه‌پ بو کردن» (7).

نموونه‌ی چواره‌م:

ئوسامه‌ی کورپی زه‌ید - خۆای لی رازی بی‌ت - که خزمه‌تگوزاریکی ئه‌مینی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) و یه‌کیکه‌ له‌ فەرمانده‌ سوپاییه‌کانی ده‌گێرپه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمووی:

«له‌ سه‌فه‌ریک له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا بووین (ﷺ)، جیگایه‌کی وا چۆلێش نه‌بوو که له‌ که‌سه‌وه دیار نه‌بی‌ت و بو ئه‌وه ده‌ست بدات بکری‌ت به‌ شوینی ده‌ست به‌ ئاو گه‌یاندن. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: «هل تری من نخل أو حجارة»؟ واته: «هیچ دارخورما

(5) أوردته الهیثمی فی المجمع (10/9) ولیس فیه ذکر السجود. وقال الخفاجی: رواه البزار مسندا. بپوانه: «نسیم الریاض فی شرح الشفا للقاظی عیاض» 49/3.

(6) صحیح، رواه مسلم فی حدیث طویل.

(7) الشفا 299/1، نسیم الریاض 51/3.

زهوی له چواردهورییه وه داده خوری

و: بهرزان ئالانی

زانایان دیاردهیه کی نوپیان ئاشکرا کردوه، (زهوی له چواردهورییه وه داده خوری، واته لئی کهم ده بیته وه). ئەم وینهیه که ئازانسی ناسا گرتوویه تی، زانایان ده لئین به لگه یه له سه ره ئه وه ی که زهوی له چواردهورییه وه لئی کهم ده بیته وه، چواردهوری کیشوهری به سه ته له ک بهردهوام قه باره کی ده تویته وه و ده کشیته دواوه به ره و کهم بوون ده چیت.

هه ره ها زانایانی جیۆلوجیش ده لئین: توپکلی زهوی له کۆتاییه وه، یاخود له چوار دهورییه وه، داده خوریت و کون ده بیت، ئەمه ش له قولایی زهریا کاندایا بووده دات..

قورئانی پیروژ پیش چوارده سه ده له مه و به ره ئەم راستیه مان بۆ روون ده کاته وه و ده فه رموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٠١﴾﴾ الرعد.

واته: ئایا نه یانینبیه وه، ئیمه چۆن ئەم لاو ئه و لای زهوی کهم ده که یه وه، خوا خۆی داوه ریی ده کات و کهس ناتوانیت موحاسه به ی بکات و کۆسپ و ته گه ره به ی نیته پئی و ئه وزاته زۆر به خیرایی هه مو شتیک تاوتوی ده کات و له هه مووان ده پرسیته وه.

سه رچاوه: www.kaheel7.com

چرای ده ریا

جۆریک له زینده وه ری ده ریایی لاشه ی وه ک چرای داگیرساو دیارن تا له تاریکایی قولایی ئزقیانوسه کاندایا پئی بهوت، پئی ده وتریت چرای ده ریا.

مروّف تا سه ده ی بیست ئاگاداری تاریکاییه کانی ناو ده ریا قوله کان نه بووه، چونکه دابه زینی مروّف هه تا ژۆر ده ریایی (غواصه) دروستنه کرا له (۳۰) مه تر زیاتر نه بووه، له کاتیکدا ئەم تاریکایانه له قولایی سه دان مه تره وه ده ست پیده کات و ئەمرۆ وینه ی ده گیریت، ئەمه له کاتیکدا قورئانی پیروژ باسی له تاریکایه کانی ناو ده ریا و زه ریا قوله کان کردوه وه ک ده فه رموویت : ﴿أَوْ كَلَّمَنِتْ فِي بَحْرِ لُجِّي﴾ واته: دلێ ببیاوه پ تاریکایی دایپۆشیوه وه ک تاریکایه کانی ده ریا قوله کان.

کئ شایه تیت بۆ ده دات؟ (واته له سه ره پیغه مبه ریتی) پیغه مبه ره (پیغه مبه ره) فه رموی: «ئهم دره خته». ئنجا به دره خته که ی فه رموو: «دره خته که وه ره!» ئه ویش ره گه کانی له گه ل خۆیدا کیش کرد و، ده نگه ده نگیکی وه ک ده نگی «چه ک» ی لئ ده هات و، هاته خزمه تی پیغه مبه ره (پیغه مبه ره) «(13)».

به م جۆره (بۆمان ده رکه وت که) ته نه ا یه ک موعجیزه سه روزیادی کۆمه لی «جیننی» بوو تا کو ئیمان به پیغه مبه ره (پیغه مبه ره) به یئن. جا ئایا ئه و که سه ی که هه زار موعجیزه ی وه ک ئەمانه ده بیستی و پاشان هه ره له دۆخی ملنه دان و سه سه ختیدا ده مینیته وه و سه ره پچی ده کات و ئیمان ناهینیت، ئایا له و شه ی تانه سه ره لئ شیواوتر نی به که قورئان له سه ره زمانی جنۆکه کانه وه له باره یه وه ده فه رموی: ﴿وَأَنَّهُ كَانَتْ يَقُولُ سَبِيحًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ (الجن: ٤) «(14)».

نموونه ی مه شتم:

ئیمامی تیرمیزی له «ئین عه بباس» وه - خوی لئ پازی بیت - ده گیتیه وه ده فه رموی: «پیغه مبه ره (پیغه مبه ره) به پیاویکی ده شته کی وت: «أرأيتَ إِنْ دَعَوْتُ هَذَا الْعَذْقَ مِنْ هَذِهِ النَّخْلَةِ أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ؟» واته: «ئه گه ره به و هیشوو خورمایه بلیم: وه ره و ئه ویش بیت، ئایا شایه تمان ده هینیت که من پیغه مبه ری خوام؟» وتی: به لئ. پیغه مبه ره (پیغه مبه ره) بانگی کرد. هیشوو که ش به ته کاندان هاته خزمه تی. ئنجا پیغه مبه ره (پیغه مبه ره) فه رموی: «بگه پیره وه». ئه ویش گه رپایه وه جیی خۆی» «(15)».

به م جۆره، بۆمان ده رکه وت که چه ندین نموونه ی زۆر هه ن، وه ک ئەوانه ی باسما ن کردن، هه موویان له چه ند پئی به کی جیا جیا وه پیاویته کراون. ده شزانین که ئەگه ره چه ند تاله ده زوویه کی باریک یه ک بگرن، په تیکی ئەستور پیکه هینن. جا ئەم موعجیزه یه و هاوچه شنی که په یوه ندیبا ن به دره خته وه هه یه و، له چه ند پئی به کی جیا جیا و، له هاوه له به ناویانگه به پیره کانه وه پیاویته کراون، ده بی له هیزی ته واتوری مه عنه ویدا بن. به لکو له راستیدا موته واتیری راسته قینه ن. چونکه بی گومان کاتی گه یشتوونه ته ده ستی «تابیعین» بوون به «موته واتیر» به تاییه ت ئه و پێگایانه ی که خاوه نی سه حیحه کانی وه ک: «بوخاری و موسلیم و ئیین حیبان و تیرمیزی» و غه یری ئەمانیش بۆ وه رگرتنی فه رموده گرتوویانه ته به ره، چه ند پێگایه کی سه حیحن و هپچ گومانکیان تیدا نی هه. ته نانه ت بینینی هه ره فه رموده یه ک له بوخاریدا، وه ک ئەوه وایه که راسته وخۆ له هاوه له کانی پیغه مبه ره وه (پیغه مبه ره) بیسترتیت. له کاتیکدا که دره خته کان - وه ک نموونه کانی پیشوو بۆیان ده رخستین - پیغه مبه ره (پیغه مبه ره) بناسن و، به غه یری خۆیانی بناسین و، پیغه مبه ریتی به که ی سه لمین و، سلای لئ بکه ن و، بی ن بۆ زیاره ت و خزمه تی و، گو پیره لئ فه رمانه کانی بن..

له کاتیکدا دره خته کان ئاوا بن، ئیتر چۆن ئه و بی گیانه ی که خۆی ناوانه «مروّف»، نایناسیت و باوه ری پئ ناهینیت؟ ئایا ئه و که سه له «دل» و «ژیری» بی به ش نی به؟ ئایا له و دره خته وشک و ته خته ره قانه ی که ته نه ا شایسته ی سووتاندن، بی بایه ختر نی به؟!

(13) صحیح، رواه البخاري ومسلم.

(14) واته: (هه ره زه ی ئیمه درۆی ناله باری له باره ی خواوه هه لده به ست). بپوانه

ته فسیری خال جزمی بیست و توهه م - ل 168.

(15) صحیح، رواه الترمذي وغيره.

دهستنوسی ناپور باسی نه و کاره ساته ی به سهر فیرعه ون و میلله ته که یدا هات

پوخته یک له راپورتیکی: ماموستا فراس نور الحق/ به پیره بهری
سایتی: موسوعة الإعجاز العلمي في القرآن

و: فیردهوس یاسین قهره داغی

تینویتی بلابوتوهه. لاپه ره (3: 10-13): ئه م پوویاره سه رچه وه ی
ئاوی ئیمه بوو، ئه مه سه رچاوه ی ژیان و خویشمان بوو، چی بکه ی
له مه ودوا؟ ژیانمان ویران بوو. لاپه ره (4: 14): دار و دره خته کان هه مووی
مردن. لاپه ره (6: 1): له مه ودوا داره کان بهر ناگرن. لاپه ره (10: 2): ناگر
بلاابوتوهه، گشت ده رگا و دیواره کانی گرتوته وه. لاپه ره (10: 3-6):
میسر گریا، سه رچاوه ی ژیان نه ما، به تال بوونه ته وه و هیچ گنه م و
جۆی تیدا نه ماوه. لاپه ره (6: 3): به روپوومه کان هه مووی خراب بوون
و نه مان. لاپه ره (5: 3): هه رچی دوینئ له شوینده دا هه بوو ئیسته
نه ماوه، زهوی و زاره کان هه مووی تیچوون. لاپه ره (6: 1): هیچ نیه
لیزه، نه به روپوم نه گژو گیا، هیچ شتیگ نیه لیزه جگه برسیتی.
لاپه ره (5: 5): ته نانه ت مه پ و مالاته کانیش ده گرین بۆ ئه م حاله.
لاپه ره (9: 2-3): سه برکه، مه پ و مالاته کان به ره لا بوون و کهس
نییه ناگای لییان بیئت، هه مووی هه ول ئه دن فریای خویمان بکه ون.
لاپه ره (11: 9): تاریکی پووی زهوی داپوشی. لاپه ره (3: 6): ته نانه ت
زیندانه کانیش ویران بوون. لاپه ره (14: 3): شین و گریان له هه موو
لاپه که. لاپه ره (2: 4): هه موو کهس لیزه گه وره و بچوک هیوای مردن
ئه کات. لاپه ره (14: 5): ئایا ژیان ته واو ده بیئت لیزه؟ لاپه ره (7: 1):
سه بری ئه و ناگره بکه ن، تا بیئت بهرز ده بیئته وه. لاپه ره (2: 7-1):
ئه وه فیرعه ون تیاجوو له بارودوخیکدا که هه رگیز چه شنی نه بووه.

گرنگترین نیشانه کانی که دوزاوه ته وه له دهستنوسی به ره دیدا

- 1- وشکه سالی.
 - 2- ئه و خوینیه ی گشت روویاری (نیل) ی گرتوه.
 - 3- که می به روپوم.
 - 4- نوقم بوونی فیرعه ون و میلله ته که ی.
- له کتیبی (شوینه وار ه کۆنه کانی میسر) دا که دانزوی (جیمس
بیکه) هاتوه: (یه کیک له سه برترین دوزینه وه کانی شوینه وارناس
«بتری» له سالی 1905-1906 دا له کاتی گه رانیدا له گردی (الطباطه)
- قاپیک (bowl) ی گه وره ی زور جوانی فه خفوری شین بوو که 19
بۆق ده وریان گرتبوو، چه ند بۆقیکیش خویمان پیا هه لواسیوو، لای
ده می قاپه کهش کزبوو بوونه وه. له ناوه راستی قاپه که شدا بۆقیکی
گه وره دانیشتبوو، که بیگومان ئه وه پادشا و گه وره یانه. دیاره ئه م
قاپه شتیکی ناوازه یه له پیشه سازی فه خفوری (خزف) میسریدا.
ئه توانین بلین ئه م دوزینه وه سه رسوپهینه ره له گرنگترین
به لگه کانه له سه ر بلاابوونه وه ی بۆق له سه رده می یه کیک له
فیرعه ونه کاندان به شیوه یه کی نااسایی.
- دیاره که ئه وهش له سه رده می فیرعه ونی موسادا بووه بۆ ئه وه ی
بیئته یه کیک له موعجزه کانی موسا، که وای له فه خفوریسازیک
کردوه قاپیک به م شیوه یه دروستکات.

نیشانه ئیعمازه کان له قورئانی پیرۆزدا:

ئه وه هه ووالانه ی که خوی گه وره به پیغه مبه ری خوی (عَلَيْهِ
سَلَامٌ) راگه یاندوه که پیش له دایک بوونی به زیاتر له 2000 سال
پوویداوه و بووه به ژیر خۆلی بیابانه کانی میسره وه، گه ر قورئانیش
نه بوایه ئه و هیچ که سیک زانیاری ده ست نه ده که وت له باره یه وه به
تاییه تی له بیابانه کانی دورگه ی عه ره بیدا که نیمچه داپراو بوون له و
شارستانیه تانه ی دیکه که له و سه رده مه دا هه بوون، ده بیئت پیرسین
که چۆن مروقیکی نه خوینده وار که هه رگیز نه چوووه بۆ میسر ئه م
زانباریانه بزانیئت له یاره ی فیرعه ون و میلله ته که یه وه، ناخو کئ
گشت ئه م بابه تانه ی به ورده کاریه وه پی وتوه که ته نها 100 سال
له مه وپیش ئاشکرا بووه بۆ مروقیه تی.

بۆیه ئیمه به هه موو ئه وانه ده لاین که گومانیان هه یه له م نه پنیانه
که ئه وه ی به پیغه مبه ری (عَلَيْهِ سَلَامٌ) راگه یاندوه هه ر ئه وه که ناگای له
ورد و درشتی زهوی و ئاسمانه کان هه یه: خوی گه وره له قورئانی
پیرۆزدا ده فره مویت: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ
كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الفرقان. هه ره وها له ئایه تیکی ترده هاتوو که
ده فره مویت: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيًا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هَذَا فَأَصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ هود.

سه رچاره:

له قورئانی پیرۆزدا زور باسی پیغه مبه رانی خوا موسا و هارون
کراوه له گه ل فیرعه ون دا، که چۆن خوی گه وره موسا و هارونی
بۆ نارد بۆ بانگه واز کردنی بۆ په رستنی خوی تاک و ته نها.. به لام
فیرعه ون ئه و راستیه ی په تکرده وه، بۆیه موسا چه نده ها ئایه ت و
نموونه ی بۆ هیئایه وه که ده لاله ت بوو له سه ر گه وره یی خوی تاک
و ته نها، که به لکو باوه ر به یئیت که ئه و خویایه ی ئه وی ناردوه
هه ر ئه وه که هه موو ورد و درشتی سه ر زهوی و ئاسمانه کان به
ده ستی ئه وه وه یه، ئه و شتانه ش که خوی گه وره ناردی بۆ فیرعه ون و
میلله ته که ی: وشکه سالی، که می به روپوم، کولله، بۆق، لافاو، خوین..
خوی گه وره له (سوره تی اعراف) دا ئه فره مویت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ بِالْيَمِينِ وَنَقَصْنَا مِنَ النَّمْرِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ هه ره وها
له هه مان سوره تدا هاتوه که ده فره مویت: ﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتَانَا بِهِ مِنْ آيَةٍ
لَسَحَرْنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ فَارَسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّمَادَ وَاللَّمَّاءَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ﴾ به لام
چاره نووسی فیرعه ون و میلله ته که ی به هۆی ئه م هه موو که لله په قیبه
نوقم بوون بوو له ده ریادا وه ک خوی گه وره له سوره تی (اعراف) دا
ده فره مویت: ﴿فَأَنْتَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ يَأْتُهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
عَمَّا غَفِلِينَ﴾

له سه ره تای سه ده ی هه ژده ی زاینیدا پارچه یه ک به ره دیان
(به ره دی په ره یه که له رووه کیک که له میسر بلاوه دروستده کرا)
دۆزیه وه که پیکه اتبوو له 17 لاپه ره له ناوچه ی (مه نفیس) نزیک
ئه هه رانه کانی سه قاره. سه رده می دۆزینه وه ی ئه م پارچه به ره دیه
نادیاره به لام مۆزه خانه ی نیشتمانی (لیدن - هۆله ندا) ئه م پارچه
به ره دیه ی له سالی 1828 دا کپوه ته وه، که پیکه اتوو له پارچه
به ره دیه ک به زمانی هیموغلۆفی کۆن نووسراوه و ده گه رپته وه بۆ
سه رده می فیرعه ونه کان. له دواییدا ئه م پارچه یه ناونرا به ره دیه ی
(ناپور)، که له زمانی هیموغلۆفییه وه وه رگیزدا له سالی (1908) ی
زاینی.

ده می به ره دیه ی ناپور

لاپه ره ی (8-2): زهوی وه ک قاپیک خولایه وه. لاپه ره (11-2):
ولات ویران بوو - وشکه سالی روویداوه له میسر. لاپه ره (3: 13):
ویرانی هه موو لایه کی گرتوه. لاپه ره (4: 7): ئاوه دانیه کان سه ره و
ژیربوون. لاپه ره (4: 2): چه ند سالیک ئازاوه بلاابووه وه که کۆتایی
نایه ت. لاپه ره (6: 1): ئه وه ئازاوه کۆتایی هات و ململانئ کۆتایی
هات. لاپه ره (6: 2-5): کاره ساته له گشت لایه ک، و خوین بلاابوتوه وه
له هه موو شوینیک. لاپه ره (7: 21): له هه موو پارچه یه ک له میسر
خوین بلاابوتوه وه. لاپه ره (10-2): پوویاره که بوو به خوین. لاپه ره
(7: 20): هه موو ئاوه که ی روویاره که بوو به خوین. لاپه ره (2: 10):
خه لک هه مووی دوور که وتته وه له خوارده نه وه ی ئاوی پوویاره کان،

تبعجازی خویندنه وه کانی قورئان

بهشی - ۱ -

القراءات العشر للقرآن الكريم

قراءة ابن عامر

قراءة ابن كثير

قراءة نافع

ابن ذكوان

هشام

البري وقتيل

قالون

ورش

قراءة حمزة

قراءة عاصم

قراءة أبي عمرو

خلاد

خلف

حفص

شعبة

السوسي

الدوري

قراءة يعقوب

قراءة أبي جعفر

قراءة الكسائي

رويس وروح

بن جمار بن وردان

بو الحارث الدوري

قراءة خلف

د. دیاری ئەحمەد ئیسماعیل
مۆلە تپیدرا و مۆلە تدهر له (ده) خویندنه وه کانی قورئان
diaryismaeil@yahoo.com

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّمَّنْ مِثْلِهِ ﴾ البقرة ۲۳، با ئەگەر پێكيشه وه سەر بنێن به سهری به كتریه وه و یارمه تی به كتر بدن ﴿ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴾ .. به لكو گهر بتوانن یارمه تی جنوكهش وه رېگرن ﴿ قُلْ لَنْ أَجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَيَّ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ﴾ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿ ۸۸ ﴾ الإسراء .. هەر ده بیته دهسته وستان بمیننه وه به رامبه ر ئەم تهحه ددایه، که تا ئەم کاتهش بهرده واه!

ئەگەر قورئان وتهی به دیهینەر و پهروهردگاری گه وه نه بیته هەر له سه ره تای موصحه فدا راپینه ده گه یاند که ئەم قورئانه هیچ گومانیکێ تیدا نیه ﴿ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ ﴾ البقرة: ۲! با هه نديک له زانايان، وهک جاحيز، پييان وايته که ئەم دهسته وه ستانه بریتیه له (الصرف)، واته خوای گه وه خوی ناهیلته مرؤف شتيک بينت وهک قورئان، ئەگینا له وانه بووايه عه ره به کان له توانایاندا بوایه، چونکه ئەوان خاوه نی فه صاحته و په وانبيژی بوون .. دياره ئەمه رايه کی هه له یه، و هەر له میژوه زانايان زۆر به توندی وه لامیان داوته وه، و سه لماندوویانه که ئەم قورئانه تبعجازه کی له خودی خۆدایه .

گه وه یی قورئان له وه دایه که له گه ل دريژی و زۆری ئایه ته کان، و جیاوایی بابه ته کان، و هاتنه خواره وهی له ماوهی 23 سالد، هیچ ئایه تیک دژی ئایه تیک تر نیه، و هیچ زانیاریه کی پێچه وانه ی

موعجیزه ی گه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بریتیه له قورئان. وهک پیغه مبه ر (ﷺ) خوی ده فه رمویت: (ما من الانبياء نبي إلا أُعطي من الآيات ما مثله أُمننت عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيته وحياً أوحاه الله إلي، فأرجو أن أكون أكثرهم تابعاً يوم القيامة) متفق عليه، واته: (هه موو پیغه مبه ریک خوای گه وه نيشانه ی پئ به خشبوه، که بیته به لگه بۆ باوه ره ی نانی خه لکی، ئەو نيشانه یه ی - موعجیزه یه - که پیم به خشرا بریتی بوو له وهی ...).

خوای گه وه رش ده فه رمویت: ﴿ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿ ۵۰ ﴾ أَوْلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿ ۵۱ ﴾ العنكبوت. واته: (وتیان ئەوه بۆ چه ند موعجیزه و به لگه یهک دانه به زینریت بۆ سه ر موحه ممه د له لایه ن پهروهردگاریه وه؟ بلئ: هیتانه خواره وه ی موعجیزه کان ته نها له لایه ن خواوه وه یه، و به راستی من ته نها ترسینه ریکێ ئاشکرام .. ئایا بۆ ئەوان بهس نیه که ئیمه قورئانمان نارده ته خواره وه بۆ سه ر تو، ده خوینریته وه به سه ر یاندا. به راستی له م قورئانه دا بهزه یی و په ند و ئامۆژگاری هه یه بۆ باوه رداران) (1)

گه وه ترین تبعجازی قورئان تبعجازی ره وانبيژیه .. راسته وخۆ قورئان تهحه دای خه لکی کردوه ئەگەر بتوانن ته نانه ت سوره تیکیش - چه ند کورت بیته - بهینن که له و بچیت

1- بوخته ی ته فسیری قورئان، موحه ممه د مه لا صالح، چ 8، 402.

(كَانَ يَعْزُضُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ) الْقُرْآنَ كُلَّ عَامٍ مَرَّةً فَعَرَضَ عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ فِي الْعَامِ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ... - البخاري - . واته: (هه‌موو سالیك جبریل جاریک موراجه‌عه‌ی هه‌موو قورئانی ده‌کرده‌وه بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ)، به‌لام له‌وه‌ساله‌ی که‌کۆچی دوابی کرد دوو جار قورئانی له‌گه‌ل ده‌ورکرایه‌وه).

ته‌نها 10 خویندنه‌وه (قراءة‌ی وه‌رگیروه له‌لایه‌ن موسولمانانه‌وه، که‌ئه‌وانیش ده‌بیته‌ مه‌رجه‌کانی پاستی خویندنه‌وه (صححة‌ التلاوة‌ی) له‌سه‌ر بیته‌ ئینجا وه‌رده‌گیریت، که‌ بریتین له‌ 3 مه‌رج (4) :

1. بوونی سه‌نه‌دی دروستی نه‌پچراوی موته‌واتیر بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ).

2. گونجانی له‌گه‌ل شیوازیک له‌ شیوازه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی.

3. لانه‌دات له‌ خه‌تی موصحفه‌ی پیغه‌مبه‌ر عوسمان.

به‌لام گرنگرینیان بوونی سه‌نه‌دیکی نه‌پچراوی پاستی موته‌واتیره‌ تا ده‌گاته پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌ویشه‌وه بو جبریل، و پاشانیش بو خوی گه‌وره. (موته‌واتیر: بریتیه له‌وه‌واله‌ی که‌ یه‌کیک ده‌یگۆزیته‌وه، که‌ زانستان هه‌یه به‌ پاستگۆیی، و ده‌بیته‌ ئه‌م مه‌رجه له‌هه‌موو ئه‌وانه‌دا هه‌بیته‌ که‌ ده‌یگۆزیته‌وه، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کۆتا) (5).

باشه‌ ئه‌ی خویندنه‌وه جۆراوجۆره‌کان چین؟ ئه‌گه‌ر ته‌نها یه‌ک جۆر موصحفه‌ هه‌بیته‌؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمویت: (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْزَلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ، فَأَقْرَأُوا مَا تيسرَ مِنْهُ) - متفق علیه - واته: (ئهم قورئانه‌ له‌سه‌ر حه‌وت پیت دابه‌زیوه...). ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ نزیک (24) له‌ هاوه‌لان گۆروایانه‌ته‌وه، واته‌ گه‌یشته‌ته‌ راده‌دی ته‌واتور!

مه‌به‌ست به‌ پیت چیه‌؟ (حرف) له‌ زمانه‌وانیدا بریتیه له‌ کۆتایی و لیواری شت... و ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ﴾ (الحج ١١)، واته: یه‌ک شیواز، که‌ ته‌نها له‌ کاتی خویشیدا خوا ده‌په‌رستن نه‌ک ناخۆشی.. و (نزل القرآن على سبعة أحرف) واته: حه‌وت زمان له‌ زمانه‌کانی عه‌ره‌ب، نه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ یه‌ک پیتدا حه‌وت شیواز هه‌بیته‌.. ئه‌م حه‌وت زمانه‌ له‌ ناو قورئاندا دابه‌ش بووه (6).

دکتۆر جه‌واد عه‌لی ده‌لیته‌: ئیسلامیه‌کان، بو نزیککردنه‌وه، به‌ ده‌یالیکتکه‌کان (اللهجات) ده‌لین زمان (لغات)، و کتیبیان تیا نوسیه‌وه که‌ ناسراون به‌ (کتب اللغات)، و له‌ زاراوه‌ی زانایانی زمانه‌وانی سه‌رده‌مدا پیته‌ ده‌لین ده‌یالیکت، و ده‌یالیکت لقیکه له‌ لقه‌کانی ناو یه‌ک زمان، که‌ کۆمه‌لیک سیفه‌تی زمانه‌وانی هه‌یه که‌ پیته‌ ده‌ناسریت، گرنگرینیان بریتیه له‌ ده‌نگه‌کان و سروشتیان و چۆنیته‌ی ده‌رپینیان، وه‌ک جیاوازی له‌ بری درێژکردنه‌وه‌کان (مه‌دد) و قه‌له‌وکردن و باریککردنه‌وه‌ی پیته‌کان.. هه‌روه‌ها دیالۆکت تایبه‌تمه‌ندتره له‌ زمان، چونکه‌ به‌شیکه له‌ گشت، و ئه‌ندامیکه له‌ لاشه، و زمانیش کۆمه‌لیک دیالۆکته (7).

4- قطر من غیث النفع في أصول وكلمات القراءات السبع/ د. محمد نهبان مصري، دار ابن حزم، بيروت، لبنان، ط 1، 2010م - 1431هـ، ل 10.

5- التقييد والإيضاح شرح مقدمة ابن صلاح للحافظ زين الدين عبدالرحيم العراقي. لة كتبي: علوم الحديث/ د. عبدالكريم زيدان ود. عبدالقهار داود عبدالله، مطبعة عصام، بغداد، ط 2، 1990م.

6- القاموس المحيط، محمد بن يعقوب بن السراج الفيروآبادي، المكتبة العصرية، تحقيق: د. محمود مسعود أحمد، صيدا- بيروت، ط 1، 2009م - 1430هـ، ل 228 - 229. هه‌روه‌ها: مختار الصحاح، محمد بن أبي بكر بن عبدالقادر الرازي، دار الكتاب العربي، بيروت، لبنان، ط 1، 1981م، ل 131.

7- لهجات العرب قبل الإسلام، د. جواد علي، في كتاب: الثقافة الإسلامية والحياة المعاصرة، ص 312، مجمع محمد خلف الله، مكتبة النهضة المصرية. له‌ كتابي: معاني الاحرف السبعة، ل 7.

زانياريه‌کی تری نيه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ عَزِيزٍ اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ آخِذًا كَثِيرًا﴾ النساء. واته: (ئه‌وه بو بیر ناکه‌نه‌وه له‌ قورئان؟ خو ئه‌گه‌ر له‌ لایه‌ن که‌سیکی تره‌وه بوایه‌ جگه له‌ خوا بیگومان جیاوازی زۆریان تیایدا ده‌بینی) (2).

له‌وه‌ش گرنگتر، له‌گه‌ل بوونی خویندنه‌وه (قراءة‌ی جۆراوجۆر بو قورئان، هه‌چ خویندنه‌وه‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ر وه‌ی خویندنه‌وه‌یه‌کی تر نیه. بو‌یه ده‌لین خویندنه‌وه‌ی (جۆراوجۆر)، نه‌ک (جیاواز)، چونکه‌ جیاوازیان تیدا نیه، به‌لکو خویندنه‌وه جۆراوجۆره‌کان یه‌کتری ده‌وله‌مه‌ند ده‌کن، و به‌ هه‌چ شیوه‌یه‌ک دژایه‌تیا تیدا نیه.

له‌ سه‌ره‌تاوا با بزاین مه‌به‌ستان له‌ خویندنه‌وه‌کان (القراءات) چیه‌؟

یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین تایبه‌تمه‌ندی ئوممه‌تی ئیسلام بریتیه له‌ سه‌نه‌د (السند)، واته‌ رپوايه‌تکردن له‌ یه‌کتریه‌وه به‌ زنجیره‌یه‌کی نه‌پچراو، تا ده‌گاته پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ (به‌سه‌نه‌دگه‌ یانندن (الإسناد) تایبه‌تمه‌ندیکی شاره‌زوری ده‌لیته‌: (به‌سه‌نه‌دگه‌ یانندن (الإسناد) تایبه‌تمه‌ندیکی به‌رزی ئه‌م ئوممه‌تی موحه‌مه‌دییه‌، و سونه‌تیکی گه‌وره‌یه له‌ سونه‌ته‌ ته‌ئکیدلیکراوه‌کان.. هه‌روه‌ک عه‌بدوللای کوری موباره‌ک وتوویت: به‌سه‌نه‌دگه‌ یانندن له‌ دینه‌وه‌یه، و ئه‌گه‌ر به‌سه‌نه‌دگه‌ یانندن نه‌بوایه‌ هه‌رکس چی بوسته‌تایه‌ ده‌بیوت) (3).

جگه له‌وه‌ی قورئان هه‌مووی له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆیدا نوسراوه‌ته‌وه، و پاشانیش له‌ سه‌رده‌می ئه‌بو به‌کرا (خوی لئ پازی بیته‌) کۆکراوه‌ته‌وه، به‌وه‌ مانایه‌ی که‌ ئه‌وه‌ پارچانه‌ی که‌ قورئانیا له‌سه‌ر نوسراو بووه‌وه له‌ یه‌ک شویندا کۆکرانه‌وه، و پاشانیش له‌ سه‌رده‌می عوسماندا (خوی لئ پازی بیته‌) نوسخه‌ی لیگیراوه‌ته‌وه، و نیردراون بو شاره‌ گه‌وره‌کان، تا خه‌لکی سه‌رچاوه‌یه‌کی پاست و دروستی قورئانیا به‌ نوسراوی له‌به‌رده‌مدا بیته‌، و ته‌نها پشت به‌ له‌به‌رکردن نه‌به‌ستن.. تا ئیستاش ئه‌وه‌ موصحفه‌فانه‌ ماوون.

ئه‌وه‌ قورئانه‌ی که‌ له‌به‌ر ده‌ستماندایه‌ ئیستا، له‌ دووتوی پیته‌وکیکدا نووسراوه‌ته‌وه‌ کۆده‌نگی هه‌موو موسولمانانی له‌سه‌ره -مه‌گه‌ر هه‌ندئ گروپی لاده‌- که‌ ئه‌وه‌ قورئانه‌یه‌ عوسمان (خوی لئ پازی بیته‌) کۆی کردۆته‌وه، و ئه‌ویش له‌به‌ر موصحفه‌هه‌کی ئه‌بو به‌ک نوسیه‌تییه‌وه، و خویندنه‌وه‌ی به‌ رپوايه‌تی موته‌واتیر پیمان گه‌یشته‌وه، که‌ تا ئه‌مڕۆش ئه‌وه‌ رپوايه‌ته‌ له‌ سه‌روه‌ ده‌گۆزیته‌وه بو خواره‌وه.. پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌موو سالیک له‌ مانگی په‌مه‌زاندا موراجه‌عه‌ی قورئانی ده‌کرده‌وه له‌گه‌ل جبریلی ئه‌میندا، و هه‌موو قورئانی بو ده‌خویندنه‌وه، و له‌ دوا سالی ته‌مه‌نیدا دوو جار ئه‌وه‌ موراجه‌عه‌یه‌ کرایه‌وه.. ئیبن عه‌بباس ده‌لیته‌: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ؛ حِينَ يَلْقَاهُ جِبْرِيلُ، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ، فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلِرَسُولِ اللَّهِ أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ) - متفق علیه - . واته: (پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هه‌موو که‌س به‌خشنده‌تر بووه، به‌ تایبه‌تی له‌ په‌مه‌زاندا. که‌ له‌ گه‌ل جبریل به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن، هه‌موو شه‌ویک به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن له‌ په‌مه‌زاندا، و قورئانی له‌گه‌ل موراجه‌عه‌ ده‌کرده‌وه..). ئه‌وه‌ هه‌روه‌یه‌ ده‌لیته‌:

2- هه‌مان سه‌رچاوه، ل 91.

3- علوم الحديث، لابن صلاح، تحقيق نورالدين عتر، ط. حلب، ص 250 - 256. له‌ کتیبی: معاني الاحرف السبعة، عبدالرحمن بن أحمد بن حسن الرازي، تحقيق: أ. د. حسن ضياء الدين عتر، دار النوادر، ص 1، ل 59.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ القمر. واته: (به راستی قورئانمان ناسان کردووه بؤ نامؤزگاری لئ وهرگرتن. جا نایا په‌ند وهرگریک هه‌یه؟) (8) ..
 باشه ئە‌گەر بؤ ناسانکاریه، بؤچی ده‌بیئت به (7) بیئت دابه‌زیت؟ وا ده‌رده‌که‌ویت که مه‌به‌ست سؤز و میهری خوای گه‌وره بیئت بؤ ئە‌وه نه‌ته‌وه‌یه‌ی که یه‌که‌مجار قورئانیان بؤ دابه‌زیوه .. باشه بؤ ده‌بیئت قورئان موراعاتی عه‌ره‌به‌کان بکات، و له‌به‌ر جیاوازی دیالیکتکه‌کانیان قورئانیش به دیالیکتکه جیاوازه‌کان بخوینریته‌وه؟ بؤچی ده‌شبیئت بو‌تریت قورئان به دیالیکتی قوره‌یش دابه‌زیوه؟ مه‌گەر خوای گه‌وره نافه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ ابراهیم. ۴. واته: (هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان په‌وانه نه‌کردووه به زمانی گه‌له‌که‌ی خوئی نابیت) (9)، قوره‌یشیش گه‌ل و‌که‌سی پیغه‌مبه‌رن (عزیزالله)، پیغه‌مبه‌ریش (عزیزالله) له سهره‌تاوه له لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه ته‌کلیف کراوه به بانگه‌وازکردنی گه‌ل و هؤزه‌ز نزیکه‌که‌ی خوئی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء.

زمانی قوره‌یشیش په‌وانترینی دیالیکتکه‌کانی عه‌ره‌بیه و زاله‌به‌سهر زؤره‌ی زؤری دیالیکتکه‌کانی تر، ئە‌ویش له‌به‌ر تیکه‌لایی قوره‌یش له‌گه‌ل هؤزه‌کان، و توانایان له هه‌لبژاردنی په‌وانترینی وشه‌کان، و به‌کاره‌ینانیان له‌ناو دیالیکتی خویندا.. له کاتیکدا هؤزه‌کانی عه‌ره‌ب که له تاریکی نه‌خوینه‌واریدا ده‌ژیان، و ههر هؤزیک شانازی ده‌کرد به دیالیکتکه‌ی خوئی‌وه، و کاریگری گه‌له‌گانی ده‌روبه‌ریشیان له‌سهر بووه، بؤ نمونه: مه‌نازیره‌کان هاوپه‌یمانی فارسه‌کان بوون، و غه‌ساسینه‌کان هاوپه‌یمانی رۆمه‌کان بوون، و خه‌لکی یه‌مه‌نیش په‌یوه‌ندیان به‌حبه‌شه‌وه هه‌بوو.. بؤ نمونه به‌نوته‌میم ده‌لین: (شد - ضن - فر - استعد - اطمئن) .. هه‌مان وشه و به هه‌مان مانا خه‌لکی حیجاز ده‌لین: (اشد د - اضنن - افر - استعد - اطمئن). ئە‌صمه‌عی له ئە‌بی‌عمری کورپی عه‌لانی گپراوه‌ته‌وه: (سمعت رجلاً من الیمن یقول: فلان لغوب، جاءتته کتابی فاحتقرها. فقلت له: أنقول جاءتته کتابی! قال: نعم، ألیس بصحیفة!) (10). مه‌به‌ست پیئ: ئە‌وه پیاوه یه‌مه‌نیه وشه‌ی (کتاب‌ی به (مؤنث) خویندۆته‌وه، که خویشی (مذکر) .. نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه‌ی هه‌له‌ی کردووه، به‌لکو لای ئە‌وان ئە‌سلی نامه (کتاب) بریتیه له (صحیفة) که (مؤنث‌ه)، واته ده‌چنه‌وه سهر ئە‌سلی ماناکه، نه‌ک له‌فرزه‌که.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که عوسمان به زه‌ید و هاوه‌له‌کانی وتوه که قورئان به دیالیکتی قوره‌یش بنووسنه‌وه، ئە‌نه‌س ده‌گپریته‌وه: (أَنَّ عُمَانَ دَعَا زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ، وَسَعِيدَ بْنَ الْعَاصِ، وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الْحَارِثِ بْنِ هِشَامٍ، فَسَخَّوْهُا فِي الْمَصَاحِفِ. وَقَالَ عُمَانُ لِلرُّهْطِ الْقُرَشِيِّينَ الثَّلَاثَةِ: إِذَا اخْتَلَفْتُمْ أَنْتُمْ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ فِي شَيْءٍ مِنَ الْقُرْآنِ، فَارْتَبِعُوا بِلِسَانِ قُرَيْشٍ، فَإِنَّمَا نَزَلَ بِلِسَانِهِمْ فَفَعَلُوا ذَلِكَ) - البخاری - واته: (عوسمان بانگی زه‌یدی کورپی سابت و عه‌بدوللای کورپی زوبه‌یر و سه‌عیدی کورپی

عاس و عه‌بدولپه‌حمانی کورپی حارسی کورپی هیشامی کرد، و موصحه‌فیان نوسیه‌وه، و به سیانه‌که‌ی تری وت: ئە‌گەر جیاوازیتان له شتیکیدا بؤ دروست بوو له قورئاندا له‌گه‌ل زه‌ید، ئە‌وا به زمانی قوره‌یش بینوسن، چونکه به زمانی ئە‌وان دابه‌زیوه. ئە‌وانیش وایان کرد. له پیاویه‌تیکی تردا هاتوه: (.. إِذَا اخْتَلَفْتُمْ أَنْتُمْ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ فِي عَرَبِيَّةٍ مِنْ عَرَبِيَّةِ الْقُرْآنِ فَارْتَبِعُوا بِلِسَانِ قُرَيْشٍ ..) - البخاری - واته: (.. ئە‌گەر جیاوازیتان له شتیکیدا بؤ دروست بوو له عه‌ره‌بیه‌تی قورئاندا له‌گه‌ل زه‌ید، ئە‌وا به زمانی قوره‌یش بینوسن..). زهرقانی ده‌لین: (ئهمه ئە‌وه ناگه‌یه‌نیئت که ته‌نها به زمانی قوره‌یش نووسرابیته‌وه - چهند به‌لگه‌یه‌ک ده‌هینیته‌وه - له‌وانه: قورئان وشه‌ی زؤری تیدایه له زمانی هؤزه‌کانی تری عه‌ره‌ب و له زمانی قوره‌یشیشدا نییه، و‌ه‌کو سیوتی باسی ده‌کات له (الاتقان) له جؤری سی و حوته‌م .. ته‌نها ئە‌وه‌ی پیمان گه‌یشتوه له هه‌ندئ پریگه‌وه ئە‌وه‌یه که جیاوازیان تیکه‌وت له نووسینی وشه‌ی (التابوت) له نایه‌تی ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ البقرة ۲۴۸، نایه به تایی دریز بینوسن یان تایی خری، ئە‌وه‌بوو عوسمان فه‌رمانی پیدان به تایی دریز بینوسن، چونکه به‌و شیوه‌یه ده‌نوسریت له زمانی قوره‌یشدا.. (11).

جیاوازی له نیوان زانایاندا نیه که ئە‌وه‌وت پیتیه‌ی پیغه‌مبه‌ر (عزیزالله) باسی لئوه‌کردوون، و قورئانیان پیئ هاتۆته‌خواره‌وه، ئە‌وه‌وت خویندنه‌وه به‌ناوبانگه‌ نین له ناو خه‌لکدا.. یه‌که‌م که‌س که خویندنه‌وه‌کانی کۆکردۆته‌وه پیشه‌وا ئە‌وبه‌کری کورپی مواهیده، که له سهره‌تایی سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچیدا ژیاوه له به‌غداد، و ویستووویه‌تی خویندنه‌وه به‌ناوبانگه‌کان کۆبکاته‌وه، له خویندنه‌وه‌کانی هه‌ردوو حه‌ره‌می مه‌که‌ک و مه‌دینه، و هه‌ردوو عیراق - به‌سره‌ و کوفه - و ولاتی شام، که ئە‌م پینج ولاته‌ زانستی پیغه‌مبه‌رایه‌تیا لئوه‌ ده‌رچوو، له زانسته‌کانی قورئان و ته‌فسیر و سوننه، و زانسته‌کانی تر.. کاتیک هه‌ستا به‌و کاره خویندنه‌وه‌ی حه‌وت له قورئان خوینه به‌ناوبانگه‌کانی ئە‌وه‌ ولاتانه‌ی کۆکرده‌وه، تا له‌گه‌ل ژماره‌ی حه‌وت پیته‌که‌دا بگونجیت که قورئانی پیئ دابه‌زیوه، نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه‌ی بروای و بوویت - یان یه‌کیکی تر له زانایان - که حه‌وت خویندنه‌وه‌که بریتی بیئت له حه‌وت پیته‌که، نابیت به‌غیری خویندنه‌وه‌ی ئە‌م حه‌وت قورئان خوینانه بخوینریته‌وه (12).

پاشان له سه‌ده‌ی نۆیه‌می کۆچیدا، زانی به‌ناوبانگی کورد، ئیبن جه‌زه‌ری (3) خویندنه‌وه‌که‌ی تری نوسیه‌وه، له‌سهر مه‌رجه‌کانی ئیبن مواهید و کؤی زانایان، له کتیبه به‌ناوبانگه‌که‌یدا (الدرّة المضيئة في القراءات الثلاث المتممة للعشر). زانایانی ئوصول و فیه‌قه کۆده‌نگن له‌سهر ئە‌وه‌ی ئە‌گەر جگه له‌وه (10) خویندنه‌وه، پیاویه‌تی تر نیه که گه‌یشتبیته‌ حه‌دی ته‌واتور، هه‌روه‌ها زانایانی قورئانخوین له‌سهر ئە‌وه‌ کۆده‌نگن، مه‌گەر

11- مناهل العرفان في علوم القرآن / محمد عبدالعظيم الزرقاني، دار إحياء التراث العربي، بيروت، لبنان، ط ۲، ۱ / ۲۸۱.
 12- شرح حديث أنزل القرآن على سبعة أحرف، شيخ الإسلام ابن تيمية، تحقيق: د. محمد إبراهيم المشهداني، عالم الكتب الحديث، عمان، ط ۱، ۱۴۲۰هـ - ۲۰۰۹م، ل ۹۸ - ۹۹.

8- پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان، ل ۵۲۷.
 9- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲۵۵.
 10- الخصاصر، لابن جنی، ۱ / ۲۴۹، ۲۹۰. له کتیبی: معانی الاحرف السبعة، ل ۷۸.

به‌ناوبانگبوونی ئه‌و (10) خویندنه‌وه‌یه به ناوی پیشه‌وایانی قورئانخویننه‌وه (نافیع و ئه‌بوعه‌مر و ئیبن‌که‌سیر و ئیبن‌عامیر و عاصم و حه‌مه‌زه و کیسائی و ئه‌بوجه‌عفر و یه‌عقوب و خه‌له‌ف) ده‌گه‌پیتته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و پیشه‌وایانه به‌رده‌وام ئه‌و پڕیوایه‌ته‌یان خویندۆته‌وه و ته‌دریسیان تیا کردووه و وتووایانه‌ته‌وه .

له‌هیکمه‌ته‌کانی ناردنه‌خواره‌وه‌ی قورئان به‌پیتته‌جیواوازه‌کان:
- موراعات کردنی حالی ئه‌وانه‌ی یه‌که‌م جار قورئان بۆ ئه‌وان دابه‌زیوه .. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمویت: (أَقْرَأَنِي جِبْرِيلُ عَلِي حَرْفًا، فَرَجَعْتُهُ فُلْمٌ أَزَلُّ أَسْتَزِيدُ هُ وَيَزِيدُنِي حَتَّى أَنْتَهِيَ إِلَى سَبْعَةِ أَحْرُفٍ) - البخاري -

- ئاسانکردنی له‌به‌رکردنی قورئانی پیرۆز، و گه‌یاندنی .
- په‌وانبێژی و ئیعجاز، و فراوانی له‌ ماناکان و حوکمه شه‌رعه‌کان، به‌ پێی گۆرینی پیکهاته (مبنی‌ی وشه‌کان .
- به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورئان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه نێردراوه . له‌گه‌ڵ زۆری جۆراوجۆری خویندنه‌وه‌کان، دژایه‌تیان له‌ نێواندا نیه .

- یه‌کخستنی دالیکته‌کانی زمانی عه‌ره‌بی، و پاراستنی له‌ ناوچوون .
به‌ یارمه‌تی خوای گه‌وره‌ له‌ به‌شه‌کانی تری ئه‌م بابه‌ته‌دا باسیان لێوه‌ ده‌که‌ین .

یه‌کیک له‌وانه‌ی که جیواو‌زی ڕاکه‌ی به‌ هه‌ند وه‌رناگه‌ریت⁽¹³⁾ . ئیبن‌جه‌زه‌ری ده‌لێت: (زانایانی ئوصول و شاره‌زایانی فیه‌قه و قورئان خوینان کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پڕیوایه‌تی نامۆ (شاذ) به‌ قورئان دانانریت، چونکه‌ هه‌ددی پاستیتی مه‌رجه‌کانی قورئانی به‌سه‌ردا جیبه‌جی ناییت، که ته‌واتوره .. له‌وانه‌ش که ئه‌مه‌یان وتوووه‌ غه‌زالی و ئیبن‌حاجیب، و قازی عه‌زوده‌دین و ئیبن‌ساعاتی و نه‌وه‌وی، و غه‌یری ئه‌مانه‌ که ژماردنیاان سوودی نیه‌ له‌به‌ر زۆریان، هه‌روه‌ها سه‌خاوی ئاماژه‌ی پیکردووه‌ له‌ (جمال‌القراء‌دا)⁽¹⁴⁾ .. قازی ئه‌بو به‌کر له‌ (الإنتصار) دا له‌ هه‌ندیک ئه‌هلی عیلمه‌وه ده‌گه‌ریتته‌وه: (.. ناییت شتیک له‌ قورئان بنوسریتته‌وه به‌ هه‌وال (خبری) (آحاد)، چونکه‌ (آحاد) ناییت به‌لگه‌)⁽¹⁵⁾ .. ئاحاد واته: (ئه‌و هه‌واله‌ی که مه‌رجه‌کانی موته‌واتیری تیدا کۆناییتته‌وه، له‌وانه‌یه‌ ته‌نها یه‌کیکی متمانه‌ پیکراو گه‌راییه‌تی‌وه ده‌بیت به‌ (غه‌ریب)، ئه‌گه‌ر بپیت به‌ دووان ده‌بیت به‌ (عه‌زیز)، ئه‌گه‌ر زۆر بوون: واته‌ له‌ (3) که‌س که‌متر نه‌بوون له‌ یه‌ک چیندا ده‌بیت به‌ (مه‌شه‌ور))⁽¹⁶⁾ .

13- شرح طيبة النشر في القراءات العشر/ أبو القاسم محمد بن محمد بن علي النويري، تحقيق: د. مجدي محمد سرور سعد باسلوم، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان، ط 1، 2003م، 1424هـ: 1/ 127.
14- هه‌مان سه‌رچاوه، 1/ 226-227.
15- الإيقان في علوم القرآن/ جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، حققه وعلق عليه وخرج أحاديثه: فواز أحمد زمرلي، دار الكتاب العربي، بيروت، لبنان، 1427هـ، 2007م، ل 522.
16- شرح النخبة، 6. له‌ کتیبی: معجم مصطلحات الحديث النبوي/ أ. د. رشيد عبدالرحمن العبيدي، ديوان الوقف السني، بغداد، 2006م، 1427هـ، ل 30.

سه‌دیمی سه‌ری ئه‌سپ ئیعجازیکی قورئان ده‌سه‌لمینیت!

هه‌یفت

ئه‌مه‌ وێنه‌ی سه‌دیمی سه‌ری ئه‌سپه، پاشماوه‌ی دوکله‌ی گه‌ردووبه‌ و سه‌رنج ڕاکێشترین وێنه‌ی ته‌له‌سکۆپی هه‌بله‌ ...
زانایان ده‌لێن به‌ردی بناغه‌ی هه‌موو ته‌نه‌ ئاسمانیه‌کان دوکله‌ بووه‌ که به‌ به‌رده‌وامی گه‌له‌سه‌ستیره‌ و ئه‌سه‌ستیره‌کانیان پیک هه‌یتاوه، قورئانی پیرۆز ئه‌م پاستیه‌ زانسته‌ی به‌ ئێمه‌ گه‌یاندووه‌ که سه‌ره‌تا ئاسمان دوکله‌ بووه، وه‌ک ده‌فرمویت: ﴿ تَمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ ﴾ .
ئه‌گه‌ر لێره‌دا بپرسین ئایا دوکله‌ له‌ ئاسماندا هه‌یه‌ تا پیتته‌مبه‌ر ئه‌م وته‌یه‌ به‌فرمویت؟ ئایا دوکله‌ کوا؟
له‌ پۆژدا یان له‌ شه‌ودا سه‌یر بکه‌ ئایا دوکله‌ دیاره‌؟ بیکومان نه‌خێر، ئه‌م وێنه‌یه‌ی دوکله‌ی سه‌ری ئه‌سپه‌ش به‌ ته‌له‌سکۆپی هه‌بل گه‌راوه‌ و به‌ چاوی ئاسایی نایبینریت .

چۆن له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا مرۆف بۆ ئه‌وه‌ ده‌چیت که سه‌ره‌تا و سه‌رچاوه‌ی خۆر و مانگ و ئه‌سه‌ستیره‌ دره‌وشاوه‌کان دوکله‌ بویت؟!
ئه‌و ته‌نانه‌ی ئاسمان له‌ خۆر و ئه‌سه‌ستیره‌ و . . . تاد، ئه‌و په‌پی مرۆف وای بۆ ده‌چیت سه‌رچاوه‌که‌یان ئاگر بویت، چونکه‌ چرای داگیرساوان له‌به‌رچاودا، چۆن مرۆف وای گومان ده‌بات ئه‌م چرای داگیرساوانه‌ له‌ دوکله‌وه‌ ماتین؟! ئێمه‌ ده‌زانین دوکله‌ له‌ ئاگره‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت نه‌ک به‌ پیچه‌وانه‌وه‌؟! به‌لام ئه‌مۆر زانست ئه‌م دیاره‌یه‌مان بۆ پوون ده‌کاته‌وه‌ ده‌یسه‌لمینیت ئه‌وه‌ی قورئان فرمویه‌تی راستیه‌ و هه‌یج گومانیکه‌ی تیدا نیه، ئه‌م وێنه‌یه‌ش به‌لگه‌یه‌کی ئه‌و راستیه‌یه‌ و ئیستاش ئه‌سه‌ستیره‌ هه‌یه‌ له‌م دوکله‌لانه‌وه‌ له‌ دروستبوودایه .

که‌واته‌ وشه‌ی (الدخان) بۆ سه‌ره‌تای ئاسمان ئیعجازیکی پۆشنی قورئانه‌ که ده‌یسه‌لمینیت ئه‌م وته‌یه‌ خاوه‌نه‌که‌ی زاتیکه‌ ئاگاداره‌ به‌ نه‌تییه‌کانی ئاسمان . سه‌رچاوه‌: ماله‌په‌ری ویکیبیدیا .

شیوازیکی پوزی په‌یداگردن له‌ای میرووله

نهبز عه‌بدولپه‌حمان

نهم جوړه میرووله په‌که له وینه‌که‌دا دیاره دواى نه‌وهی هه‌لده‌سټیت به‌که‌رتکردنی‌که‌لاکه له‌تیکي هه‌لده‌گریت و به‌رهو شاره‌که‌ی ده‌بیاته‌وه تا‌خوی و وردیله‌کانی لئی بخون، به‌لام میرووه‌کان و میشى مشه‌خور هه‌ولده‌دن هیرش به‌رنه‌ سر نهم میرووله‌یه، له‌به‌رنه‌وهی میرووله‌که‌ش له‌ته‌که‌لاکه‌ی به‌شه‌ویلگه‌کانی هه‌لگرتوه‌ بژی له‌و‌کاته‌دا ناتوانیت به‌رگری له‌خوی بکات، له‌به‌رنه‌وه میرووله‌که‌ میرووله‌یه‌کی تر له‌سر‌که‌لاکه‌ داده‌نیت و له‌که‌ل‌خویدا هلی ده‌گریت، نه‌رکی میرووله‌که‌ی سر‌که‌لاکه‌ش به‌رگریکردن ده‌بیت له‌ میرووله‌که‌ی ده‌سته‌ خوشکی.. پاک و بیگه‌ردی بژ نه‌و خوا‌که‌وره‌یه‌ی که‌ میرووله‌ی فیزی نهم جوړه له‌ به‌رگری له‌خوکردن کردوه، نهم‌ش شیوازیکه له‌ شیوازه‌کانی پوزی په‌یداگردن، نه‌گر نهم هؤکارانه‌ش نه‌بوونایه‌ نوا‌گرمه‌لگای میرووله له‌ناو ده‌چوون و نه‌ده‌مان، به‌لام نهمه‌ به‌زه‌یی خوی‌که‌وره‌یه به‌ دروستکراوه‌کانی، خوی‌که‌وره ده‌فرموتیت: ﴿وَكَايُنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ العنكبوت، واته: زډر زینده‌وه‌ر هه‌یه پزق و پوزی خویمان نه‌داوه به‌کولی خویداندا (که‌چی خوا په‌کیان ناخات و له‌ برساندا نامرن)، چونکه‌ خوا پزقی نه‌وانیش و نئوه‌ش ده‌دات، بیگومان نه‌و زاته بیسر (به‌ قسه و گوفتارتان) و زانایه (به‌خه‌یالی دل و ده‌روونتان).

1- www.kaheel7.com

سهرچاوه:
2- ته‌فسیری ناسان.

لاوازترینی هه‌موو ماله‌کان، مالی جالالوکه‌یه

بابکی زانیار

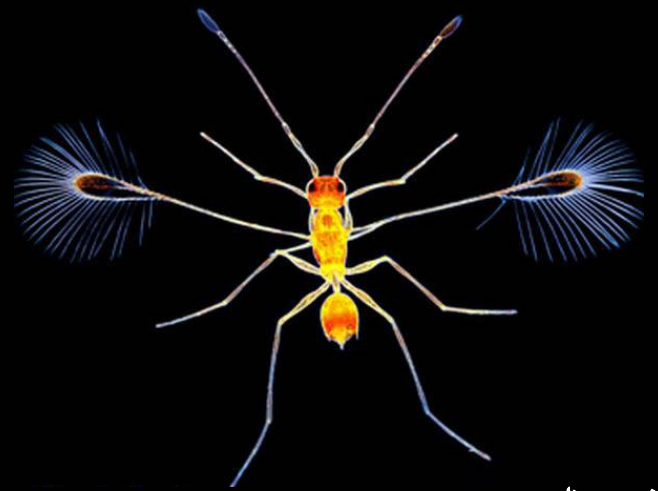
زانایان ده‌لین تاله‌کانی جالالوکه به‌ رژی له (40%) توانای کشانیان هه‌یه بیج نه‌وهی بیچرین، له‌ کاتیکدا باشتین تالی ماده‌ی پولا (فولان) ناتوانیت زیاتر له (8%) رابکیشریت.. هه‌رچنده تاله‌کانی جالالوکه زډر ورن به‌لام ده‌توانیت خانوو دروستبکات به‌لام لاوازترین مال و به‌رگی که‌مترین پووداوی ناو و هه‌وا ناگریت و ده‌پوخیت، مالیکی ناجیگیر و پر ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه و جالالوکه په‌کتریش ده‌خون و خویمان له‌ناو ده‌بن.. نهم‌ش دیاره کاتیک خوی‌که‌وره به‌ وردی ناماره بژ نهم راستیه ده‌کات و خوی‌که‌وره ده‌فرموتیت:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ رَبِّهِمْ آلِهَتًا كَثِلًا كَسَبَتْ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ العنكبوت، واته: نمونه‌ی نه‌وانه‌ی جگه له‌ خوی‌که‌وره، که‌سانیکی تر ده‌که‌نه پشتیوانی خویمان، وه‌ک نمونه‌ی جالالوکه‌یه‌ک وایه که‌ مالیکی بؤخوی سازکردبیت به‌راستی لاوازترینی هه‌موو ماله‌کان، مالی جالالوکه‌یه نه‌گر سهرنجیان بدایه و تیبگه‌یشتنایه (چونکه‌ مالی جالالوکه نه‌ بناغه و نه دیواری هه‌یه، نه‌ سر و ده‌رگا و په‌نجره، نه‌ ده‌توانیت به‌رگی با و باران و پوداوه‌کان بگریت مییه‌که‌ش دواى جوتیبوون نیره‌که له ناو ده‌بات، پاشان بیچوه‌کانیش دایکیان له‌ ناو ده‌بن!!!

1- www.kaheel7.com

سهرچاوه:
2- ته‌فسیری ناسان.

میروی (Fairy-fly wasb)

و: شهم میرزا

نهم وینه‌به‌ مالپه‌پی ناشیونال جیوگرافیک بلاوی کردن‌توه که‌ می میرویه‌که به‌ناوی (Fairy-fly wasb) دریزی نهم میروه ته‌نبا (0.5) ملیمه‌تره. نهم‌ش نه‌وه ده‌که‌یه‌نیت که‌ به‌چاوی ناسایی به‌زه‌حمه‌ت نه‌بیت، سهره‌رای بچوکی نهم میروه به‌لام سیسته‌میکی ته‌واوتی هه‌یه که‌ یارمه‌تی ده‌دات به‌رده‌وام بیت له‌ ژیانیدا، میشکیکی هه‌یه که‌ هه‌زاران خانه‌ی تیدایه، هه‌روه‌ما سیسته‌می هه‌ناسه‌دان و زاوینکردن و سیسته‌می بژ بیرکردن‌توه و برپاردان هه‌یه. زاناکان سهریان له‌ وردی دروستکردنی نهم میروه سوپماوه، بژی هه‌ر هه‌مان پرسپاری خوی‌که‌وره، ناراسته‌ی نه‌و بیباوه‌پاته ده‌که‌ین که‌ باوه‌ریان به‌ سروشت و پیکه‌وت هه‌یه، که‌ ده‌فرموتیت:

﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ لقمان: واته: نهمه دروستکراوی خودایه ده‌ی نیشانم بدن نه‌وانه بیجگه له‌ خودا چیان دروستکردوه؟ هیچیان دروستنه‌کردوه به‌لکو سته‌مکاران له‌ گومپه‌یه‌کی ناشکرادان.

www.kaheel7.com

نه وانهی له جیاتی خوا هانایان بو ده بریت
هرگیز ناتوانن تاکه میشیکیش دروستبگهن!

دایکی لینه

زانایان نه و بیان ده رختووه که پیکهاتی میس ژور نالۆزه، و ته قه نی ژور نالۆز له فرین و ژیانیدا به کارده مینیت.. بۆیه نه وان نه مپۆ سهره پای پیشکه وتنی ته کنه لۆجی دان به ودا ده نین که ناتوانن لاسایی فرینه پیشکه وتوه که میس بکه نه وه.. نه شتوانین بلین ژماره ی نه و لیکۆلینه وانهی که ده براره ی میس نووساون تا نیتسا له (10,000) لیکۆلینه وه زیاترن، که چی زانایان ده لاین: میشتا ژور زانیاری ماره له باره ی نه م بوونه وه ره سهرسوپه مینه ره وه که نایزانین.. لیره وه گرنگی و گهره یی نه و نایه تیان بو ده رده که ویت که ته حه دای بین باوه پان ده کات: ﴿ تَأْتِيهَا النَّاسُ شَرِبًا مِّثْلَ مَا شَرِبُوا لَمَّا كَانُوا مِنَ الْبَيْتِ مَعَهُ مِنْ قَوْلِ اللَّهِ أَنْ تَقْرَأُوا ذِكْرًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ حَتَّى تَكُونَ الْأَنْبَاءُ وَالسَّلَاطُوتُ ﴿١٣﴾ تَا كْرُوا اللَّهُ حَقَّ كَرْمًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ حَرِيصٌ ﴿١٤﴾ الحج .

واته: نه ی خه لکینه: نمونه یه یک مینراوه ته وه چاک گوئی بو بگرن به راستی نه وانهی که هانا و هاوریان لیده کن له جیاتی خوا، هرگیز ناتوانن تاکه میشیک دروستبگهن، هرچه نه بو نه و کاره کۆبینه وه و (یارمه تی یه کتیش بدهن) و نه گهر میشه که شتیکیان له بفرینیت، ناتوانن لئی به سه ننه وه، داواکار و داوا لیکراو هردوکیان لاواز و بین ده سه لاتن. نه وانه (وه کو پیوست) قه دری خویان به چاکی نه زانی، پیزی په روه درگیان به ته واوی نه گرت، له کاتی که دا به راستی خوا ژور به میژ و به توانا و بالاده سه ته. جا نایا نیمی باوه پداریش قه دری خوی گهره به چاکی ده زانین، و پیزی په روه درگیان به ته واوی ده گرین!؟
سرچاوه:
1- www.kaheel7.com
2- ته فسیری ناسان.

له هه موو وینه یه کدا مه زنی خوی گه وه
ده رده که ویت

و: شه م میرنا

نه مه وینه ی وچی کیشوهره که له باخه ی نازه لاندای یاری له گه ل هاره له که پیدا ده کات، نه م وینه یه پاده ی به زه یی و سۆز له نیوان نه م نازه لانه دا پیشان ده دات. که هرچه نه ده رنده ن به لام خوی گه وه شتیگ له به زه یی پیبه خشیون تاوه کو له نیواناندا به کاری به یتن، خوی گه وه ده هه رمویت:

﴿ وَبَيْنَ يَدَيْهِ الْأَرْضُ وَلَا يَلْمِزُ يَلْبُؤًا يَتَخَبَّؤُا إِلَّا أُمَّمُ أُمَّتِكُمْ تَأْرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَرِّ شَرِّكَ رَبِّهِمْ يَحْتَرِكُ ﴿٢٨﴾ الْأَنْعَام
واته: (هیچ گیانداریگ نه به سه ر زه ویدا به وات و نه بالنده یه ک که به باله کانی بفریت که تۆمه ت نه بین هه روه ک نۆزه و هیچ شتیگ نه که خوا له کتیه که پیدا باسی نه کردیته پاشان بۆلای خوی خویان هه شر ده کرین). له مه وه به زه یی خوی گه وره مان به سه ر به نه دکانیدا بیرده که ویتوه، که خوی گه وره به به زه یترین که سه بۆمان، هه روه کو پیغه مبه ر () پیی را که یاندوین، به زه یی به شتیگ بوه له به رنامه ی پیغه مبه ر هه ر بۆیه خوی گه وره ناوی ناوه به (الرؤوف الرحيم) که نه م دوو سیفه ته ته نها بو وه سفی خوا و پیغه مبه ر که می هاتوه:

﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٤﴾ التوبة
واته: (پیغه مبه ریکتان بو نیردراوه که له خوتانه پیی گرانه نه و شته ی بو نۆزه گرانه، بو نیمانداره کان به به زه یی و میهره بانه).

www.kaheel7.com

شیری و شتر چاره سه ری

نه خووشی شه کره ده کات

و: نه رمین عومه ر

خوی گه وره ش فره مانی پیکردوین، که ته ماشای به دیه پینراوه کانی بکه ین:

﴿ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿٧﴾ الْعَاشِيَةِ
(نایا سه بری و شتر ناکه ن، که چۆن دروستمان کردوه؟)

www.kaheel7.com

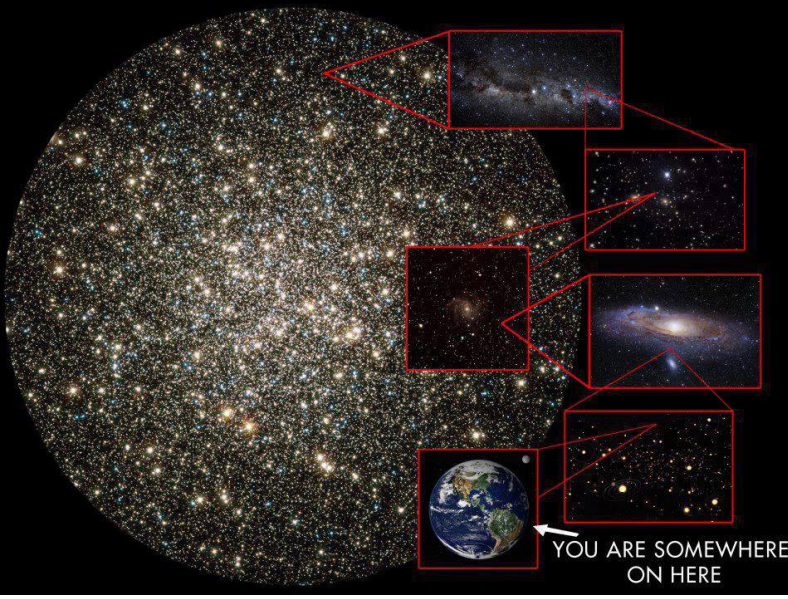
سه رچاوه:

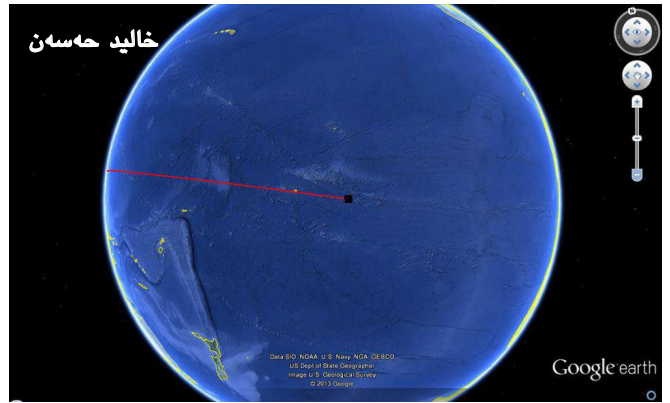
و شتر داده نریت به یه کیک له و بوونه وه رانه ی که زانایانی تووشی سه رسوپمان کردوه .. و شتر ده توانیت له گه ل ناره حه ترین بارو پوخدا خۆی بگوجینیت، ده توانیت به رگه ی پله ی گه رما تا (70) پله ی سه دی له سه روو سفروه بگریت، و شتر دوو پیل (سنام) ی هه یه، توانای به رگه گرتنی سه رمای تا (40) پله ی خواروو سفروه وه ی هه یه! هه روه ما و شتر ده توانیت ناوی سازگار و سویدیش بخواته وه! توانای به رگه گرتنی تینویه تی بو زیاتر له مانگیکی هه یه. و شتر ده توانیت له بیاباندا به وات له هه موو باریکی ته پوتۆز و گه رده لوول و پله ی گه رما دا.

له لیکۆلینه وه یه کی نوئی زانایاندا ده رکه وت که شیری و شتر ته ندروسته بو خۆپاراستن و چاره سه ری نه خووشی شه کره، دکتۆر (Marcel Smits) ده لیت: به لگه یه کی دلنایاکه رمان دۆزیوه ته وه که خوارنه وه ی شیری و شتر به پیکوپیکی و له تووشبووان به نه خووشی شه کره ده کات که هه ست به باشبوون بکه ن، بۆیه پزیشکانی نه مپۆ پینمایی خوارنه وه ی شیری و شتر ده کن، چونکه شیریکی ته ندروست و به له زه ته، شایه نی باسه پیشتیش گۆقاری زانسته کان له نه مریکا نه وه ی خسته ره وو که جۆریگ له دژه زینده ی دانسه که له شیری و شتر دا هه یه و نه وه یان سه لماند که شیری و شتر چاره سه ری ژۆریه ی نه خووشیه گرانه کانی تیدایه! هه ر نه مه شه پیغه مبه ری خوا () جه ختی له سه ر کردوه کاتیگ نامازه به شیری و شتر ده کات له چاره سه رکردن و شیفا دا!

سهیری ئەم وێنەیه بکه و بزانه ئیمه له کوێی ئەم گەردوونه داین!

ئایا ئەو شوینە دە زانیب ئە گەر پووت له هەر لایەک بێت قیبلەیه؟!!

ئەم خالە پەشەی له وێنەکه دا دیاریکراوه ناوهندی زهريای هيمنه و، ئەو شوینەیه که له هه موو لایه که وه دووری بۆ که عه بهی پیرۆز یه کسانه، لیره وه ئە گەر پوو بکه یته هه ر لایه ک پووت له قیبله ده بێت، ئەو خالە ی له م وێنەیه دیاریکراوه پێک به رامبه ر که عه بهی پیرۆزه له دیوه که ی تری زهوی که هه مووی ناوه، چونکه پشتینه ی زهوی 40 هه زار کیلۆمه تره، به لام ئەم شوینە له هه موو لایه که وه 20 هه زار کیلۆمه تر له که عه به وه دووره .

ئێعجازێکی ئەندازەیی لەم وێنەیه وه ئاشکرا ده بێت، ئەویش ئەوه یه ده بینین له م شوینە وه دووریه کان بۆ وشکانی کیشوره کان یه کسانن، ئەمه ش ئەپسه لمینێت که که عه بهی پیرۆز سه نته ری وشکانیه، چونکه ئەم دیوه ی گۆی زهوی هه مووی ناوه و وشکانی له دیوه که ی تر دابه شبوو، ئەمه ش پاستی ئەو ئایه ته قورئانه مان بۆ ده رده خات که ده فه رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ البقرة که ناوه ند بوون یه کێک له واتا کانی ناوه ند بونه له شویندا .

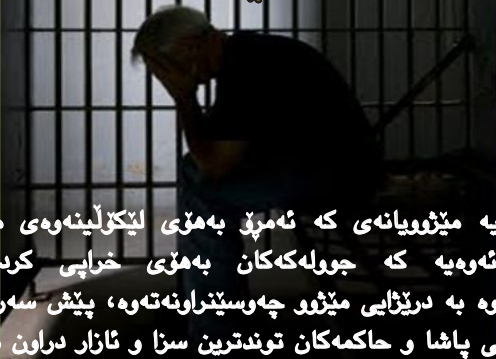
هه ندیک گومانکار ده لێن که عه به یان مه ککه سه نته ری وشکانی نیه چونکه وشکانی زهوی به هه موو زهویدا دابه شبوو به بۆیه به پای ئەوان هه ر خالێک وه ربه گریه له وشکانی ده توانیه بیکه یته سه نته ر، به لام دیاره گومانه که یان پوچه، بۆچی؟ چونکه سه رته تا وشکانی هه ر حه وت کیشوره که یه ک به ش بوون و دواتر لێک جیا کرانه وه، هه روه ک شیوه ی کیشوره کان ته واوکه ری یه کترن، که زاناکان به و کیشوره ی سه رته تا ده لێن کیشوره ی دایک، چونکه هه موویان له وه وه دروست بوون، دیاره هه روه ک کیشوره ی دایک هه یه ولاتی دایکیش هه یه هه روه ها شاری دایکیش هه یه که سه رته تا ی وشکانی له و شاره یان دێیه وه سه ری هه لدا، خوای گه وره به شاری مه ککه ی پیرۆز ده فه رمویت: (ام القری) دایکی شار و دێیه کان، وه ک ده فه رمویت:

﴿لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ﴾ الشوری، واته: تا دایکی شارو دێکان و ئەو وشکانیانه ی له ده وری ئەون ناگادار بکاته وه .

واته دایکی وشکانی زهویه و ناوچه کانی دیکه له ده وری ئەون، وه ک له فه رمووده ی سه حیحا هاتوه که سه رته تا ی گۆی زهوی هه موو ناو بوو پاشان یه که م وشکانی له که عه بهی پیرۆزه وه دروست بوو ورده ورده وشکانی به ده وریدا دروست بوو تا بووه ولات و کیشور و کیشوره کان لێک جیا بوونه وه، به لام له هه موو سه رده مه کاند که عه بهی پیرۆز هه تا ئەمڕۆ هه ر سه نته ر بووه، بۆیه نا کرێت هه یج شوینێکی دیکه به سه نته ر دابنێن جگه له وێ.

چه ندین له زانا مو سڵمانه کۆنه کان له سه ر ئایه تی: ﴿لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ئاماژه یان به وه داوه که مه ککه ناوه پاستی وشکانی زهویه .

پاستیه کی میژووی و ئێعجاز: جووله که به دزیای میژوو چه وسینراوه ته وه.

مه یف

له و پاستیه میژویانه ی که ئەمڕۆ به مۆی لیکرینه وه ی میژووناسانه وه چه سپاوه، ئەوه یه که جووله که کان به مۆی خرابی کرده وه کانیان و ئازاوه گێرپانه وه به درێژی میژوو چه وسینراونه ته وه، پێش سه رده می ئیسلام له سه ر ده ستی پاشا و حا که کان توندترین سزا و نازار درا ون هه روه ها دوا ی هاتنی ئیسلام و هه تا پۆژی ئەمڕۆشمان ئەمه به رده وامه .. هه زاران سال له مه و به ر له سه ر ده ستی فه رعه ون و پاش ئەویش ئەشکه نجه و نازار درا ون، هه روه ها ئاشووی و بابلیه کان زیندان یان کردوون و ئازاریان دا ون (785 پ.ن)، پاش ئەوانیش پۆمه کان جووله که یان ده چه وسانده وه و ژماره یه کی نۆدیان لێ کوشتن و سوتاندن (63 پ.ن)، دوا ی ده رکه وتنی ئیسلام جووله که به هه موو مافه کانی خو یان گه یشتن له ژێر سه یبه ری ئیسلامی داد په روه ردا، به لام دواتر به تایبه تی له سه ر ده ستی که لانی غه ییری مو سڵمان سزادرا نه وه به تایبه تی له ئەو نوو پادا که خرابترین جۆره کانی سزای نۆدی کردن و ده رکردن و به په ند بردن هاتن (له سه ر ده ستی هیتله ر و غه ییری ئەویشدا ..).

جێی سه رسوپانه ئەم پاستیانه که تازه زانرا ون، قورئانی پیرۆز پێش (14) سه ده ئاماژه ی پێکری وه، خوای گه وره له باره ی جووله که وه ده فه رمویت: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ لَئِنْ بُرِّئْتَ مِنْهُمْ سَوْءَ الْعَدَابِ لَنْ يُغْنِيَنَّكَ اللَّهُ لَعْنَةُ الْكَافِرِينَ﴾ (الأعراف، ١٧)

واته: یاد ی ئەو کاته ش بکه ئە ی محمد (ﷺ) که په روه ردگارت به یاریدا و پایگه یاند به پاستی که ساتیک ده نێرێته سه ر یان تا پۆژی قیامه ت، ئەشکه نجه و نازاری سه ختیان بدات، چونکه به پاستی په روه ردگارت نۆر به خێرای تۆله ده سینێت (له سه تمکاران)، هه روه ها بێگومان لێخۆشبوو میه ره بانیشه (بۆ ته و به کاران و ئیمانداران). ته فه سیری ئاسان .

ئایا کێ هه والی ئەم پاستیه میژووییه ی به موحه ممه د (ﷺ) که یاندوه؟! سه رچاره:

نیعجاز هکانی

سه ره تاي سور هتي روم

به شی یه کم

نوسینی: خالد حسن علی
khalidbarzjy@gmail.com

نیعجازی میژوویی

ناشکرایه لای هموو میژوونوسان سه دهی حوته می زاینی له ناوچهی رۆژه لاتای ناوه راست دوو زلهیز و ئیمپراتوریه تی زۆر به هیز هه بون، ئه وانیش ئیمپراتوریه تی فارسه ساسانیه کان (Sassanid) و رۆمه بیزه ننتیه کان (Byzantine) بون، فارسه کان ده ستیان به سه ر ئیران و عیراق و چند ناوچه یه کی تر دا گرتبوو، به لام رۆمه کان ده ستیان به سه ر باشوری رۆژه لاتای ئه وروپا و چند به شیکی ئاسیا وهک سوریا و فه له ستین و لو بنان و له ئه فریقیش به سه ر میسر دا گرتبوو، له سالی 613ز ناکوکی که وته نیوان ئه م دوو ئیمپراتوریه ته و فارسه کان هیرشیکی زۆر فراوانیان کرده سه ر رۆمه کان و به ئاراسته ی فه له ستین و شاری قودس له سوریا وه به ره و ئوردون دواتر بۆ فه له ستین پی شپه ویا نکر د و کۆمه لیک سه ر که وتنی گه وریان به ده سه ته ئینا، هه تا له قودس نزیک بونه وه، له م کاته دا هه والی ئه م سه ر که وتنه ی فارسه کان به دونیا بلا و بو وه، کاتیک ئه م هه واله گه یشته مه که که بیبا وه رانی مه که که جهنگیکی ده رویان له دژی پیغه مبه ر و هاوه لان به ریا کرد، ده یان وت چۆن فارسه کان که خاوه نی په یامی ئاسمانی نین و سه ر که وتن به سه ر رۆمه مه سیحیه خاوه ن په یامه کان، هه ر به و جو ره ش ئیمه که خاوه ن نامه نین به سه ر ئیوه ی خاوه ن نامه سه ر ده که وین ئه گه ر له گه لمان پینه که ون واز له ئاینه که تان نه هینن، بیگومان ئه م جهنگه ده رویه ی کافرانی قوره ییش له به ر ئه وه نه بوو که رۆژیک بتپه رستانی مه که که ئاگری فارسه کانیان په رستبیت، یان پیغه مبه ر و هاوه لان وه سفی په رستنی مه سیحیه کانیان کردبیت، به لکو به حیسابی خویان له جهنگیکی ده رویندا پیغه مبه ر توپه بکه ن و هه له به کیش بیت پیی بکه ن و ئه و کاته بیکه نه خالیکی لاوازی و به زه بیان پیا نه یه توه و ده ست بکه ن به دژایه تی کردنی، به لام ئایا که سیک نیگای له لای خودا وه بۆ بیت له ژیر جهنگیکی ده روینی وادا توپه ده بیت و هه لده چیت؟ بیگومان نه خیر، پیغه مبه ر (ﷺ) چاوه ر پیکرد هه تا سه روشی بۆ کرا و ئایه ته کانی سه ره تاي سور هتی روم دابه زین: ﴿التَّوْبَةُ لِلرُّومِ﴾ ۱ ﴿فِي آدْنِ الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَعْلُونَ﴾ ۲ ﴿يَضَعُ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلِ وَنَ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۳ ﴿بَنَصْرٍ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ۴ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعَدَهُ، وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿الرُّومِ﴾ ۵

به لاینیکی گالته نیه و زۆر به دلنایایی دپته دی و هه رگیز خودا له به لپتی خوی لانا دات، به لام زۆرینه ی خه لکی نازانن. به دابه زینی ئه م ئایاتانه هاوه لان دلایان خو شبوو، چونکه له سه ر ئه مه دژایه تی ده روینی کرابوون، ئه بو به کری سدیق (خوا لپی پازی بیت) خوی نه گرت و چوه لای بتپه رستان و وتی: ئیوه دلنان خو شه فارسه کان سه ر که وتون؟ من پیتان ده لیم: پیغه مبه ر نیگای بۆ کرا وه که رۆمه کان جار یکی تر به سه ر فارسه کاندای سه ر ده که ونه وه، له ویدا ئومه ییه ی کوپی خه له ف وتی: درۆ ده که یه ت. ئه بو به کر وتی: تۆ درۆ ئه که یه ت دوژمنی خوا، ئومه ییه ی کوپی خه له ف، وتی: بۆ نایه تی له سه ر ئه مه گره و بکه ین؟ (له و کاته دا هیشتا گره و حه رام نه کرابوو)، بۆیه ئه بو به کر گره و ی له گه لدا کرد له سه ر پینچ وشتر که له ماوه ی شه ش سالدای رۆمه کان سه ربکه ونه وه، ئه بو به کر گه راپه وه لای پیغه مبه ر و گره وه که ی بۆ باسکرد، ئه ویش ده ستخوشی لیکرد به لام فه رموی نایه ته که ده فه رمویت (بضع سینت) که له 3 بۆ 10 سالد، ئیستا برۆره وه هه قی گره وه که زیاد بکه به لام ماوه که ی پی دریز بکه ره وه، ئه ویش ده سه تبه جی گه راپه وه لای ئومه ییه، ئومه ییه وتی: چیه وادیاره په شیمان بو یته وه؟ ئه بو به کر وتی: نه خیر هاتوم هه قی گره وه که زیاد بکه م، وتی: ده یکه یه ت به چه ند؟ وتی: سه د وشتر به لام ماوه که دریز ده که یه توه بۆ نو سال، ئومه ییه له به ر ئه وه ی ده یزانی سه ر که وتنه وه ی رۆمه کان له و ماوه که مه دا ئه گه ریکی دووره و هه ره وها له به رامبه ر دریز کردنه وه ی 3 سالدای 95 وشتری تری ده ست ده که ویت بۆیه به داواکه ی ئه بو به کر پازی بوو (ابن کثیر).

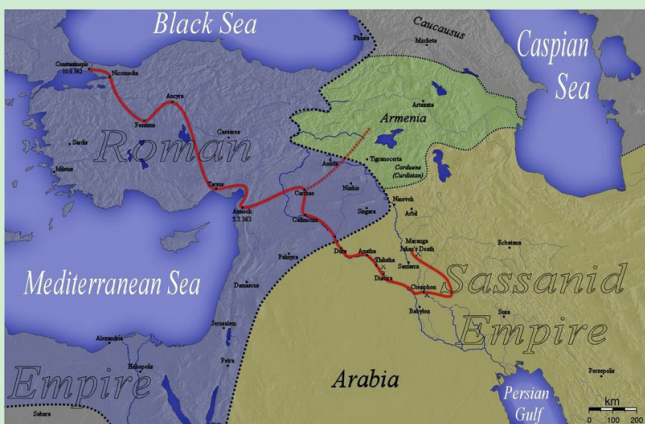
• له په رتوکی (قصة الحضارة)

(1) (The Story of Civilization)

ده لیت: رۆمه کان له سالی 614ز له باکوری رۆژه لاتای قودسه وه چونه ناو قودس و له جهنگیکی زۆر گه وردها به هۆی

(1) (مه وسوعه یه کی میژووییه له دانانی فه یله سوف و میژوونوسی ئه مریکی ویل دیورات و ژنه که ی ئاریل دیورات، له 11 به ش پیک دیت، چیرۆکی هموو شارستانییه تی مرقایه تی له سه ره تاهه هه تا سه ده ی 19 باسه کات، ئه م کتبیبه به بابه تی بوون و مه نه جیه تی زانستی له نوسینه کانی دا به ناوبانگه).

مسیحیان هاتنه لای پادشا و نکای زوریان له هیره قتل کرد، ههتا پایتخت به جی نه هیلیت و هه رچیکردوهه نه گهر هه ر نه مرین با به سه ربه رزیه وه بمیرین و به رگری بکهین، قسه ی قه شه کان کاریکرده سه ر پادشا و برپاری به رگری کردنی دا (4)، سه ر هتا ده ستیکرد به کۆکردنه وه ی پاشماوه ی سوپا په رتوبلاوه که ی که چه کیکی وایان به ده سته وه نه مابوو، زۆرینه یان کۆزرابوون یان به دیل برابون، خۆی سه رکردایه تی به رگریه که ی کرد، له به ره ووپوبونه وه ی یه که مدا به چاوه رنه کراوی سوپای پۆمه کان فارسه کانیا ن لای پایتخت شکاند، به جۆریک وره یه ک بۆ سوپاکه دروستبوو تا وایلیهات هیرشی پیچه وانه دروستبوو، ورده ورده ده چونه پیشه وه و ده ستیانکرد به رزگارکردنی خاکه داگیرکراوه کانیا ن و له ماوه یه کی زۆر که مدا و له ماوه ی سالیکیدا توانیا ن زۆرینه ی شوینه کانیا ن بگرته وه، ههتا وایلیهات ماوه ی به لینه که ی قورئان ته واو نه بووو، پۆمه کان شاری قودسیان گرته وه، نه ک هه ر خاکه کانی خۆیا ن به لکو چونه خاکی فارسه کانه وه و له ئه رمینیا و ده ریای ره شه وه چونه باکوری ئیمپراتۆریه تی فارسه کان، وه ک له م وینه یه دا دیاره :

میژوونوس و لیكۆله ره وه کان ده لئین هه چ لیكدانه وه یه ک نیه بۆ ئه م سه رکه وته گه ورانه ی پادشا ی پۆمه کان له و ماوه که مدا که که س گومانی له تیاچونی یه کجاریان نه مابوو، هه چ لیكدانه وه و هۆکاریکی سیاسی له پشتیه وه نه بووه، مه گه ر هه رته وه ونده بلئین ئه مه له ئازایه تی پادشا خۆی بووه (5)، چۆن توانی له ماوه ی دووسا لدا ئه م سوپا تیکشکاوه په رتو بلاوبه وه کۆبکاته وه و ئه و هه موو هه زاران کیلۆمه تره له خا که که ی رزگار بکاته وه و دوو سوپای به هیز دروستبکاته وه که هه چ ژیری که گومانی شی بۆ نه ده چوو!! به لām دیاره به لئینی خودا ئه گه ر له بیرو بۆچونیشدا نه بیته و

حاله تی ئاسایی به ده ریش بیته هه ر دپته دی، هه ره وه که له ئایه ته که دا فه رمووی: ئه مه به لئینی خودایه و په شیمانوبونه وه ی تیدا نیه . بپوانه بۆ دانپیانانی میژوونوسی گه ره ی ئینگلیز ئیدوارد جیبون (Edward Gibbon) (1794-1737) خاوه نی کتیبی (إضمحلال الامبراطورية الرومانية) که له و بابته دا به گرنگترین و گه وه رترین سه رچاوه داده نریت، سه باره ت به سه رسورپه ی نه ری پیشینی

خیانه تی گه وه ی جوله که کان که 26000 سه ربزایان پالیاندا به فارسه کان له دژی برا مه سیحیه کانیا ن، به وه ش 90000 له مه سیحیه کان کۆزراو هه رچی شوینه پیروژه کانیا ن بوو خاپور کراو قودسیان داگیر کرد و چه ندین بی ریزیان به رامبه ر پیروژه کانیا ن کرد. له م ماله په رده:

<http://www.newadvent.org/cathen/08355a.htm>

که سه رچاوه یه کی میژووییه له باسی چه نگی فارسه کان له گه ل رۆمانیه کان کاتیک قودسیان گرت ده لیت:

In 614 they stormed Jerusalem. Chosroes's son-in-law Shaharbarz besieged the city; in his camp were 26,000 Jews eager to destroy Christian sovereignty in their holy city. It is said that no less than 90,000 Christians perished when Jerusalem fell.

مه سیحیه کان 90000 نه وه د هه زاریان لای کۆزراو به ده ستی شه هریارزی فارسی هه موو شوینه پیروژه کان خاپور کرا. هه ره وه ماله په ری میژووی جوله که دا هاتوه:

<http://www.jewish-history.com/palestine/period1.html>

Heraclius reigned in (613) 4373). He was engaged in war with the Persian King, Chosroes II. (Kusarai). The Jews in Tiberias, Nazara, and the inhabitants of the mountains of Galilee, were for the Persians. Chosroes penetrated as far as Jerusalem, which he besieged a long time, and took it at length in the month of Sivan, 4374 (June, 614), by assault. He caused a terrible destruction in the same, destroyed all the churches and monasteries, and carried the Christian Patriarch away with him as prisoner of war. About 20,000 Christians lost their lives in this catastrophe; those that remained were likewise carried away into captivity by Chosroes. He next conquered all Palestine, Syria, and Egypt, and carried off in every place a large number of Christians as slaves.

واته: له (613) ز هیره قلی پۆمه کان له گه ل خوسره وی دووه می فارسه کان (کیسرا) چوه هه نکه وه، له و کاته دا ته به ریه به ده ست جوله که کانه وه بوو، فارسه کان دوا ی ئه وه ی ماوه ی زیاتر له مانگی گه مارۆی قودسیان دا، توانیا ن له مانگی (6) ی (614) ز دا بچه ناویه وه و داگیری بکه ن و ده ستیا ن به ویرانکاریه کی گه وه کرد و هه موو که نیسه کانیا ن پوخاند، فه له ستین و سویریا و میسریان گرت و ژماره یه کی زۆر له مه سیحیه کانیا ن به کۆیله برد.

فارسه کان به ره وه وام بوون له هیرشکردنه سه ر خاکی پۆمه کان له (616) ز ده ستیا ن به سه ر ئه سه که نده ریه گرت له (619) ز ده ستیا ن به سه ر هه موو ولاتی میسر دا گرت، له (622) ز به ته واوه تی له پایتختی پۆمه کان نزیک بونه وه له ئه سه نه بو، پۆمه کان هه چیا ن به ده سته وه نه ما جگه له پایتخته که یان (2)، سوپا کانیا ن هه موو له ناوچوون به ته واوه تی لاواز بوون، دوا ی ئه وه گومان نه ما ئیمپراتۆریه تی پۆمه کان به ته واوی ده سه رپته وه و نامینیت، ئه مه له لایه ک و له لایه کی تریش قورئانی پیروژ به لئینیکی داوه و له زۆربه ی شوینه کان هه واله که بلاوبه ته وه که پیغه مبه ریک له دورگی عه ره بی به لئینی که متر له 10 سا لی داوه به سه رکه وته وه ی پۆمه کان، ئیستا هه شت سا ل به سه ر به لینه که ی قورئان پۆشته وه و ته نیا دوو سا ل ماوه و هه چ ئومیدیکیش بۆ سه رکه وته وه ی پۆمه کان له ئارادا نیه، نه ک دووسا ل به لکو به جۆریک شکستیان خواردبوو که که س خه یالی بۆ سه رکه وته وه ی پۆمه کان له سه د سا لی داهاوتشدا نه ده کرد به لکو باوه ر وا بوو که ئیمپراتۆریه تی پۆم هه ر به ته واوه تی ده توپته وه و نامینیت، کار گه بیسته ئه وه ی پادشا ی پۆمه کان داوا ی ریکه وتنی له فارسه کان کرد، به لکو له گه لیدا ریکه ویته و وا ز له پایتخته که ی بینیت، به لām پادشا ی فارس چونکه گومانی نه مابوو که سه رکه وته ی مسۆگه ره، ئه م داوا یه ی به گالته گرت و به سوکایه تی پیکردنه وه وه لāmیکي دانه وه و وتی: ئه بیته ئه وه ونده هه زار کیلۆ زب و ئه وه ونده هه زار کیلۆ زیو هه زاران کچمان بده ئی به و مه رجه رازی ئه بین (3)، له مه دا ته نیا مه به ستیا ن سوکایه تیکردن بوو نه ک ریکه وتن، پادشا ی پۆم هه چ چاریکی نه ما جگه له راکردن و هه له اتن، بۆیه خۆی کۆکرده وه تا هه لبیت و پایتخت به جیبیلیت، له و کاته دا هه ندیک له قه شه و پیاوه ئایینه

(4) الاسلام یتحدی، لا 133
(5) قصة الحضارة.

(2) قصة الحضارة.
(3) الاسلام یتحدی لا 131

ویل دیوراتن) له کتیبی (قصه الحضارة) ده‌لێت:

قورئان بۆ سه‌رکه‌وتنه‌وه‌ی پۆمه‌کان ده‌لێت:

"At the time when this prediction is said to have been delivered, no prophecy could be more distant from its accomplishment, since the first twelve years of Heraclius announced the approaching dissolution of the empire"

واته: لهو كاته‌ی ئەم پێشبینیه وترا، هیچ شتیك له روودانی ئەوه روورتر نه‌بوو، چونكه دوانزه سالی یه‌كه‌می هیره‌قل ئاشكرا كردنی مرندی ئیمبراتۆریه‌تی پۆمانی و كۆتاییه‌ نزیكه‌كه‌ی بوو. مه‌وسوع‌ی به‌ریتانی كه زیاتر له 500 زانا به‌شدار‌ی تیا كردوه ده‌لێت:

A brief summary of the campaign unfortunately gives no idea of the difficulties Heraclius encountered as he liberated Asia Minor (622): fought in Armenia with allies found among the Christian Caucasian peoples, the Lazi, the Abasgi, and the Iberians (624); and struggled in far-distant Lazica while Constantinople withstood a combined siege of Avars and Persians (626). An alliance with the Khazars, a Turkic people from north of the Caucasus, proved of material assistance in those years and of lasting import in Byzantine diplomacy. Heraclius finally destroyed the main Persian host at Nineveh in 627 and, after occupying Dastagird in 628, savoured the full flavour of triumph when his enemy, Khosrow, was deposed and murdered.

به‌كورتی واته: هیره‌قل له ئازادكردنی ناسیای بچوك له سالی 622 به‌ره‌وپووی قودسی بووه.

له كاتی كۆچكردنی هاوه‌لان بۆ مه‌دینه ئومه‌یه‌ی كور‌ی خه‌له‌ف هه‌ستی كرد ئەبو‌به‌كریش ده‌رپوات و ئەو سه‌د وشتره‌ی له كیس ده‌چیت، له كاتیكیشدا به‌رده‌وام هه‌وال ده‌هات كه فارسه‌كان سه‌رکه‌وتنی تریان به‌ده‌ست ده‌هیناوه و ئومه‌یه‌ گومانی نه‌ما 100 وشتره‌كه ده‌باته‌وه و ئیستا هه‌وت سالی به‌سه‌ر به‌لێنه‌كه‌شدا پویشتوه ته‌نیا دوو سالی ماوه، بۆیه چووه لای ئەبو‌به‌كر و وتی: تۆ ده‌زانیت گه‌رویک له نیوانماندا هه‌یه و ئەوه‌نده‌شی نه‌ماوه كاته‌كه‌ی ته‌واو ببیت من ته‌ترسم تۆ لێره‌ برۆیت و 100 وشتره‌كه‌م نه‌ده‌یت ل‌به‌ره‌ئ‌وه‌ ئەبیت كه‌فیلێك له جی خۆت داننیت. ئەویش له‌به‌ره‌ئ‌وه‌ی كه‌سێکی متمانه‌داربوو یه‌كێکی كرده كه‌فیلی خۆی. به‌لام وه‌ك ئاشكرایه‌ دوو سالی‌كه‌ی تر پویشت و ئومه‌یه‌ گه‌روه‌كه‌شی دۆراند به‌لێنه‌كه‌ی قورئانیش هاته‌ دی، هه‌رچه‌نده ئومه‌یه‌ له پوژی دۆراندنی گه‌روه‌كه‌یدا كوژرا، كه پوژی جه‌نگی به‌در بوو، به‌به‌لگی ئەوه‌ی كه ئایه‌ته‌كه‌ فه‌رمووی: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ٤ ﴿بِئَضْرَ اللَّهِ﴾ الروم.

واته: له پوژی سه‌رکه‌وتنی پۆمه‌کاندا باوه‌رپارانیش به‌سه‌رکه‌وتنی خودا دلخۆش ده‌بن، عه‌بدولای كور‌ی عه‌باس ده‌لێت: (كان يوم بدر هزيمة عبدة الاوثان وعبدة النيران)(صفوة التفاسیر) واته: پوژی سه‌رکه‌وتنی پۆمه‌کان پوژی شکانی ئاگرپه‌رستانی فارس و بتپه‌رستانی مه‌که‌که‌ بوو (واته جه‌نگی به‌در) كه ئەمه‌ش موعجیزه‌یه‌کی تری ئایه‌ته‌كه‌ بوو هاته‌ دی.

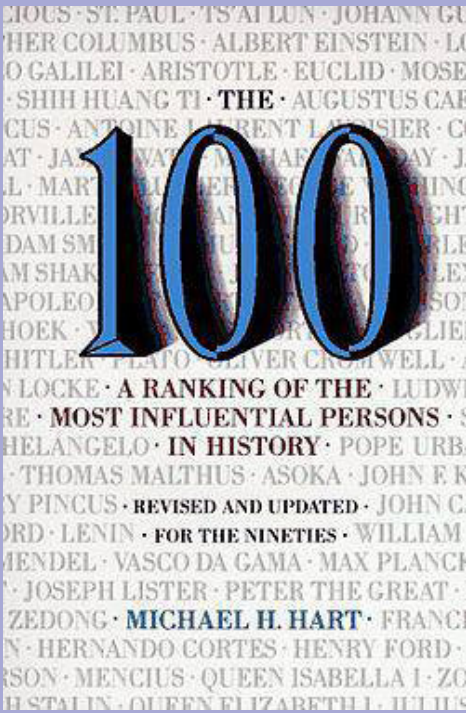

ئهمه ئه‌تله‌سی به‌ناوبانگی میژوویییه، ده‌بینین له سالی 625 ز پۆمه‌کان هه‌موو شوینه‌کانی خۆیان گرتۆته‌وه و ئازادیانکردوه.

هیره‌قل دوا‌ی ئەوه‌ی زه‌ویه‌کی وای به‌ده‌سته‌وه نه‌ما و پایه‌خته‌که‌ی گه‌مارۆدرا له حالێکی ترسی زۆر و ناو‌مو‌یدیدا، له‌پاشماوه‌ی سوپا کۆنه‌که‌ سوپایه‌کی نوێی دوستکرد، به‌پاپوپی ده‌ریای به‌ده‌ریای سوردای په‌رینه‌وه و ئه‌رمینیای بری و له‌پشته‌وه هیرشی برد بۆ ولاتی فارس شوینه‌ پیرۆزه‌کانی خاپورکردن، له‌لایه‌کی تره‌وه له (624) ز شاری قودسی گرتوه، کیسرا یه‌ك له دوا‌ی یه‌ك سوپای ده‌نارد به‌لام هیره‌قل هه‌مو‌یانی تیکه‌شکاند، له‌باره‌ی ئەم ئیعجازه‌ گه‌وره‌یه‌ی قورئانه‌وه.

ئیمام شه‌عراوی ده‌لێت: ئەگه‌ر ئەم قورئانه‌ وته‌کانی هی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) خۆی بوایه، چی وایله‌ده‌کرد بجیته‌ ناو باسیکی ئاواوه؟ كه كه‌س داوا‌ی لێنه‌کردوه بجیته‌ ناوی... پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چۆن مोजازه‌فه به‌ وته‌یه‌كه‌وه ده‌كات، كه هه‌تا پوژی دوا‌ی بوتریته‌وه و گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌یه‌ت... به‌ ئاشكراکردنی ئەنجامی جه‌نگێك كه دوا‌ی چهند سالیکی تر پووده‌دات... چی به‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی ئایندا رویده‌دا ئەگه‌ر جه‌نگه‌كه‌ی داها‌توو جارێکی تر فارسه‌كان سه‌رکه‌وتنايه‌ته‌وه... بیان هه‌ر جه‌نگ روینه‌دایه‌ته‌وه و هه‌ردولا به‌ پێکه‌وتن کۆتاییان پێ به‌هیناوه؟ بیگومان هه‌موو ئاینه‌كه‌ی تیا ده‌چوو... خۆ بیباوه‌رانی‌ش ده‌زانن پیغه‌مبه‌ر ژیرترین كه‌س بووه، ئەگه‌ر له‌ خوداوه‌ قسه‌ی نه‌کردایه هه‌موو دینه‌كه‌ی نه‌ئه‌خسته ژیر مोजازه‌فه‌یه‌کی ئاواها گه‌وره‌ی ئەنجامی جه‌نگی دوو ده‌وله‌تی گه‌وره، كه په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نیه و ماوه‌یه‌کی كه‌میش دابنیت كه‌متربیت له 10 سالی، و دواتر زۆر دووپاتیكاته‌وه به ئایه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ الروم: ٦.

واته: ئەمه به‌لێنی خودایه و هه‌رگیز خودا له‌ به‌لێنی خۆی په‌شیمان نابیته‌وه.

«موحهمد» (ﷺ) زۆرتىن كارىگەرىيى ھەيە!

لە كىتئىبى (سەد كەسى خاۋەن زۆرتىن كارىگەرىيى لە مېژودا) لە دانانى Michael H. Hart، ناۋى «موحهمد» (ﷺ) لە سەرھەتاي ئەۋ لىستەدايە و ئەم لىكۆلەرە زۆر بە پوونىي دەلئىت: موحهمد تاكە پىاۋە كە تۋانىۋىيەتى لە سەر ھەردوۋ ئاستى دنيايى و دىنى بە يەكسانى سەرگەۋتۋىۋىت. كارىگەرىيى موحهمد تا ئىستا بە ھىزە لەگەل تىپەپوونى (14) سەدەشدا، ھەرۋەھا موحهمد تاكە سەرگەردەي سىياسىيە، كە تۋانىۋىيەتى دەۋلەتتىكى بەھىز و سەرگەۋتۋىي دىنى و زانستى دابمەزىنئىت، بۇيە ئەم كەسايەتتەيە شايستەيە، كە بىيئە (تاكە پىاۋىي خاۋەن زۆرتىن كارىگەرىيى لە مېژوۋى مۇقايەتتەدا)، ئەمەيە ۋتەي ناموسلمانان لەبارەي پىغەمبەرۋە (ﷺ). خۋاى گەرە دەفەرمۋىت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾ (١٠٧) الأنبياء.

نەيزە كەگانە

زانايان دەلئىن ملىۋنان نەيزەك ھەيە، كە بۇزئانە دەكەۋنە سەرزەۋى و نۆزىيەيان دەسۋوتتەن لە سنوۋى بەرگەھەۋاى زەۋىدا، بەلام ئەۋ نەيزەكانەي دەتۋانن بەرگەھەۋاكە بېپن لە ناۋچەي دور لە ئاۋدانى دەكەۋنە خۋارەۋە، ئەگەر وانەبوۋايە ئەۋا مۇف تۋوشى زەرەر و زىيانى زۆر گەرە دەبوۋن... پاكى و بىگەردى بۇ ئەۋ خۋايەي لە شەپى ئەم نەيزەكانە پاراستىنىي و دەفەرمۋىت: ﴿ وَحَمَلْنَا السَّمَاءَ سَقْمًا مَّحْقُوظًا وَهُمْ عَنَّا إِلَيْنَا مَعْرُضُونَ ﴾ (٣٣) الأنبياء: ٣٢، (ئىمە ئاسمانان كرىۋە بە سەققىكى پارىزراۋ، كەچى ئەۋانە لە ھەمۋ نىشائە و بەلگەكانى ئاسمان پۈۋ ۋەردەكېپن) ئايا بەخششەكانى خۋاى گەرەمان بېرىدەكەۋىتەۋە و سوپاسى خۋاى گەرە دەكەين لەسەريان؟!

ئايا دەزانن ئەم وئىنەيە چىيە؟

ئەۋە پووناكى ھەرە برووسكەيە لە نىۋەي شەۋدا، كە بەرپىكەۋت يەككىك لە ھەۋادارانى وئىنەگرتن وئىنەي گرتۋە و بەشپۈەيەك ناۋچەكەي پووناك كرىۋەتەۋە، ۋەك ئەۋەي كە لە نىۋەشەۋدا پۇژ ھەلھاتتەي، و ئەۋ وئىنەگرە دەلئىت لەۋ ساتەدا ئەۋ برووسكەيە پۈيدا ۋام ھەست كرىد كە چاۋەكانم لىقپىندراۋن.

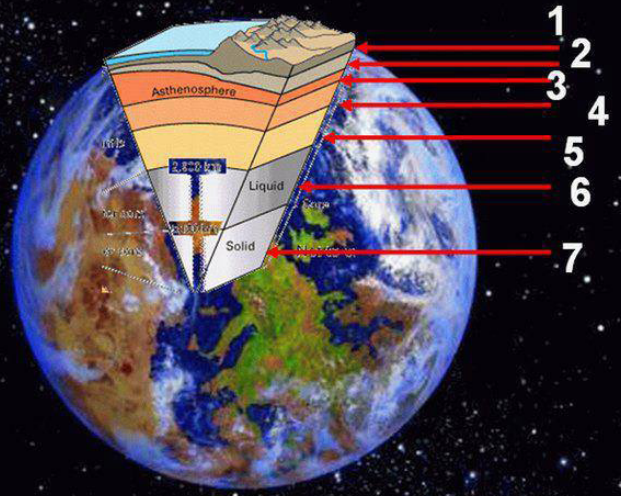
ئەۋ ھەستەي ئەۋ وئىنەگرە لەۋ ساتەدا ھەيۋە و ئەۋ دياردەيەي بىنىۋىيەتى، پىش چۋاردە سەدە قورئانى پىرۋز زۆر بە ۋردى باسى لىۋەكرىۋە كە دەفەرمۋىت: ﴿ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ﴾ البقرة: ٢٠.

ۋاتە: نزىكە ئەۋ برووسكەيە بىنابىي چاۋيان بفرپىنئىت..

چىنەكانى زەوى

زانكان چىنەكانى ئەم زەوىيەكى كە لە سەرى دەئىن پۇلئىيان كىردە بۇ حەوت چىن كە ھەر چىنەك جىاوازە لەوى تر لە پەوى چى و پەلى گەرمى و جۆرى مادە و پىكەتەكەى، قورئانى پىرئىش پىش 1400 سال نامازەى بەمەداوہ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِئَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ ﴿١٣﴾ الطلاق. دواى لىكۆلئىنەوى نۆر زانكان لەسەرەتادا وتوئانە زەوى لە سە چىن پىكەتەوہ دواى وتىان پىنج چىن ھەتا زانستى زەوى ناسى پىشكەوت، دەستەى زەوى ناسى لە ئەمەرىكا توائىان بگەنە ئەو ئەنجامەى كە چىنەكانى زەوى لە حەوت چىن پىكەتەوہ بەمۆى شەپۆلەكانى زەمىن لەرزەوہ.

دىاردەى (تىشكدانەوى تەنى رەش)

كاتىك زانكان لىكۆلئىنەوىيان لە ئاگر و پەيوەندى پەنگەكەى بە پەلى گەرمىوہ كىرد، بۆيان دەرکەوت ئاگر سورە بەلام ئەگەر پەلى گەرمىوہكەى بەرز بگەينەوہ دەگۆرپىت بۇ ئاگرى سىپى وە ئەگەر زىاتر بەرزان كىردەوہ دەبىت بەرەش. ئەم دىاردەى زانكان پىي دەئىن دىاردەى (تىشكدانەوى تەنى رەش).

سەرسوڤەين ئەوہى پىغەمبەر (ﷺ) نامازەى بۇ ئەم دىاردەى كىردەوہ و واتە دىاردەى گۆرپانى پەنگى ئاگر، پىغەمبەر (ﷺ) لەبارەى ئاگرى نۆزەخوہ دەفەرموئەت: ھەزار سال ئاگرەكەى داگىرساند ھەتا سوور بوو، پاشان ھەزار سالى تر داگىرساند ھەتا سىپى بوو، پاشان ھەزار سالى تر داگىرساند تا رەش بوو، ئىستا رەش و تارىكە) (رواه الترمذى).

گوزاندەوى گۆبەگان لەگانى خەوتندا

لە لىكۆلئىنەوىيەكى زانستى تازەدا دىپاتكرائەتوہ، كە لەكاتى خەوتندا گۆپ بە داگىرساوى، كاردەكاتە سەرزىندە چالاكىيەكانى ئاگر مەشكى مۆرف و شەلەزان دروست دەكات و دەبىتە ھۆى قەلەوى، ھەر لەبەر ئەو زانكان ئامۆزگارى دەكەن بە كۆزاندەوى گۆبەگان لەكاتى خەوتندا بۇ پارىزگارى كىردن لە سەلامەتى لەش و مەشك.

پاك و بىگەرى بۇ خودا ئەو ئامۆزگارىيەى زانكان لە سەدەى بىست و يەكدا بەمە گەيشتون، بەلام پىغەمبەر (ﷺ) چوارە سەدە لەمەوپىش پاىگە ياندەو، پىغەمبەر (ﷺ) لە فەرموودەىيەكى سەحىدا دەفەرموئەت: (إذا نمت فاطفوا سرجم)، واتە: (كاتىك دەخەون چراكاتان بگۆزىنەوہ)، پەرسىار ئەوہى: ئايا ئەم فەرموودەى شاپەتى پاستگۆرى پىغەمبەر موخەمەد (ﷺ) ئادات؟

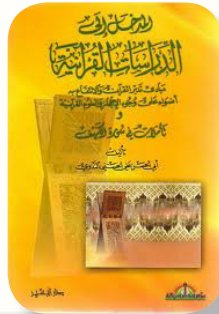
في هذا العدد

التفسير الطبي للآية ٣٠ من سورة الأنبياء

الإعجاز العلمي في ذكر الأذن والسمع في القرآن الكريم

كتاب العدد

خاطرة العدد: في وداع رجل عالم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هيميف

مجلة علمية فصلية يصدرها مركز كردستان للأعجاز العلمي في القرآن و السنة

العدد الأول من مجلة هيميف صدرت في عام 2002

العدد (31) خريف 2013م - 1434هـ

www.haiv.org

القسم العربي

صاحب الأمتياز

نشاة غفور سعيد

رئيس التحرير

د. دارا گوڤّ حامد

الهيئة الاستشارية

فاروق رسول يحيى

جمال محمد أمين

د. ديارى أحمد إسماعيل

للتّصال

haiv2001@gmail.com

www.facebook.com/kurdhaiv

تصميم

شيروان أحمد حمه كريم

sherwan_100@yahoo.com

كلمة (آية) الفذة في سورة الروم المعجزة الكبرى (القرآن الكريم)

بقلم: نشأة غفور سعيد

لَهُ لِحْفُظُونَ ﴿١٠﴾ الحجر.

وسورة الروم.. سورة متميزة في حياة وسلوك الدعوة والدعاة.. ذات شخصية أصلية في الفصل بين الإيمان وأهله، والكفر والشرك وأهله. فالؤمنون أمة واحدة من آدم - عليه السلام - إلى آخر رجل ينطق بين الروم - أهل الديانة والعقيدة - والفرس - آنذاك - عبدة النار والمجوس. هذه الحقيقة البارزة هي التي يغفل عنها الكثيرون من أهل زماننا، ولا ينتبهون إليها كما أنتبه المسلمون والمشركون في عصر رسول الله (ﷺ) منذ حوالي أربعة عشر قرناً. ومن ثم ينحصرون داخل حدود جغرافية أو جنسية، ولا يدركون أن القضية في حقيقتها هي قضية الكفر والإيمان، وأن المعركة في صميمها هي معركة بين حزب الله وحزب الشيطان. وما أحوج المسلمين اليوم في جميع بقاع الأرض أن يدركوا طبيعة المعركة، وحقيقة القضية، فلا تلهيهم الأعلام الزائفة التي تتستر بها أحزاب الشرك والكفر. فإنهم لا يحاربون المسلمين إلا على العقيدة. مهما تنوعت العلل والأسباب.

تلك هي (شخصية سورة الروم) وذلك هو الإعجاز في السورة، وقد وردت منها كلمة (آية) بمعنى المعجزة الكبرى للرسول الكريم (صلى الله عليه وسلم) في التحدي بالقرآن الكريم بدل المعجزات الحسية المادية التي تنتهي مع الزمان والمكان.. أما المعجزة الخاتمة فإنها (حية باقية أبدية متجددة) في حياة المصطفى (صلى الله عليه وسلم) وبعد انتقاله إلى الرفيق الأعلى، وحتى قيام الساعة..

الآية 58 من سورة الروم هي قوله تعالى: ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطَّبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ الروم.

و إذا تمننا في الآية المباركة فإننا نجد فيها المواضيع القرآنية

التالية:

- 1- هذا القرآن.
- 2- من كل مثل.
- 3- جئتهم بآية.
- 4- الذين كفروا.
- 5- مبطلون.
- 6- القلوب.

سورة الروم نزلت في أواخر العهد المكي، بعد سورة الإنشقاق في تسلسل النزول ٨٤، وموقعها في تسلسل المصحف رقم ٣٠. وسورة الروم مكية، وعدد آياتها ستون آية، وهي مليئة بالإعجاز القرآني وفي مختلف جوانبه. فمنذ بدايتها الأحرف المقطعة ﴿الَّهِ﴾ تأكيد على العرب، أهل الفصاحة والبلاغة، والمشركين أن هذا القرآن مكون من حروف لغتكم وعبارات كلامكم، وهي متداولة بين أهل البلاغة والبيان في مجالسكم، فتقدموا واتوا بمثل هذا القرآن إن كنتم قادرين على الإتيان بمثله.. والتحدي قائم إلى يوم القيامة.. والقرار قائم كذلك ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ في سورة البقرة ٢٤، و ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ في سورة الإسراء ٨٨. فأين يكمن الإعجاز القرآني؟

هل الإعجاز البياني أساس في صياغة الجمل والمعاني والعبارات؟ وهل الإعجاز الغيبي في أخبار الفترة الزمنية بأحداث سوف تقع بعد (بضع سنين) الروم؟ ولا يعلم الغيب أحد من دون الله - سبحانه وتعالى - ثم تأتي الأحداث مطابقة لما ذكره القرآن الكريم، كما هو الحال في المعركة الفاصلة بين الروم والفرس.. حيث كان النصر النهائي للروم.. ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِبَصْرِ اللَّهِ﴾ في بداية السورة المباركة، سورة الروم.

أم الإعجاز في الحقائق العلمية التي تكتشف بعد الأجيال والقرون؟ وكشف حقيقة واحدة من تلك الحقائق دليل على مصدر القرآن الكريم، كما هو الحال في إدرار اللبن ﴿شَفِّقْكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا ﴿٦٦﴾ النحل. ولم تكن البشرية حتى القرن الماضي على علم في كيفية إدرار اللبن في جسم الكائن الحي والأنعام.. وعشرات الحقائق العلمية المثبتة في بحوث (الإعجاز العلمي).

أم الإعجاز يكمن في سرد الوقائع والخفايا في تأريخ الأمم والشعوب التي كانت خافية في الآثار والمكتوبات في الحضارات السابقة، وكشفت القرون الحديثة عن مطابقتها مع ما ورد في القرآن الكريم، ولعل أبرزها قصة حياة سيدنا يوسف - عليه السلام - وحكاية غرق فرعون موسى، وحفظ جثته من التلف والإندثار، كما جاء في إسلام الطبيب الفرنسي موريس بوكاي وكتابه المشهور (القرآن الكريم والتوراة والإنجيل والعلم).

أم الإعجاز القرآني في بقاءه كتابة وصورة وصوتاً وتلاوة في صدور العلماء وكتابات الخطاطين؟ ووعد الصادق ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا

7- الذين لا يعلمون.

1- هذا القرآن: وردت كلمة (القرآن) في 58 موقعاً في القرآن الكريم، وقد قمنا بتنظيم جدول خاص بتوزيعها حسب معانيها وأغراضها الواردة في مواقعها في البحث (الظاهرة القرآنية إعجاز رسالة) نقتبس منه الجدول التالي:

ت	الموضوع	عدد الآيات	السورة ورقم الآية
1	القدر الإلهية	1	القصص 58
2	التحدي بالقرآن	1	الإسراء 88
3	نقص القرآن	1	يوسف 3
4	صدق القرآن	1	يونس 37
5	الحجة مع القرآن	1	الفرقان 30
6	التفكير والتدبير	2	النساء 82، محمد 24
7	صلاة الفجر	2	الإسراء 78
8	إحرام القرآن	2	الأعراف 204، النحل 98
9	رسالة القرآن	2	الأنعام 19، الإسراء 9
10	الكب القلابة	2	التوبة 111، النمل 76
11	قراءة القرآن	3	العمل 92، المزمل 4-20
12	القسم بالقرآن	3	يس 2، ص 1، ق 1
13	نزول القرآن	5	البقرة 185، طه 114، الفرقان 32، العمل 6، الإسراء 23
14	الإعجاز البياني	5	الحجر 87، القمر 17-22-32-40
15	فاعلية القرآن	7	يونس 61، الإسراء 60-82، طه 2.
16	معداة القرآن	8	يونس 12، الحجر 91، الإسراء 41-45-46، سبأ 31، فصلت 26، الزخرف 31.
17	مكونات القرآن	12	الثلاثه 10، الحجر 1، الإسراء 89، الكهف 58، العمل 1، الروم 58، يس 69، الزمر 27، ق 45، الرحمن 2، الواقعة 77، البروج 21.
	المجموع	58	

وإذا أخذنا جملة (هَذَا الْقُرْآنُ) من المجموعة، فإننا نجدها ترد في خمسة عشر موقعاً في السور التالية:

مرة واحدة: 11 مرة سورة الأنعام 19- يونس 37- يوسف 3- الكهف 54- الفرقان 30- النمل 76- الروم 58- الزمر 27- فصلت 26- الزخرف 31- الحشر 21.

وجاءت أربعة مرات في سورة الإسراء: الآيات 9- 41- 88- 89. وكل مواضعها مكية، عدا سورة الحشر فإنها السورة المدنية الوحيدة التي ترد عبارة (هَذَا الْقُرْآنُ) في الآية 21 منها.

وإذا أخذنا العبارة في مدلولاتها فإننا نجد أن:

﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (٢٧) الزمر. تتكرر في سورة الزمر الآية ٢٧ باختلاف تكلمة العبارة

والجملة، ففي سورة الروم ٥٨ تأتي العبارة: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ أَسْمَاءَ إِلَّا مُبْطِلُونَ﴾. بينما نجد الختام في الآية

٢٧ من سورة الزمر: ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (٢٧) ﴿وَأَنَا عَرِيبٌ أُظْهِرُ عَوَجَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (٢٨) الزمر: ٢٧ - ٢٨.

وفي مجموعة الآيات تتكرر صيغة: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ في ثلاثة مواقع: الإسراء الآية ٤١.. تختم بقوله

تعالى: ﴿لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾. أما الآية ٨٩ فإنها تأتي بعد آية التحدي لمعشري الجن والإنس ٨٨، وتختم الآية بقوله تعالى: ﴿فَأَبْهَتْ أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾ ٨٩، أما ختام الآية ٥٤ من سورة الكهف فتأتي بالعبارة: ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا﴾ (٥٤).

ومثل هذه العبارات في التعبير القرآني قمة بلاغية فوق طاقة البشر في تختم جملة موحدة بعبارات مختلفة، كلها تدرس الجوانب النفسية للإنسان في استقباله آيات الذكر الحكيم في دائرة الإيمان والكفر. وكلها تؤكد دور الإنسان - مهما كانت عقيدته ومنهجه في الحياة - في الصراع الفكري بين الإيمان والكفر. وضرورة الإذعان طوعاً لمصادقية (الوحي الإلهي) في الكتاب الخاتم، آخر اتصال للسماء بالوحي إلى الإنسان إلى يوم القيامة.

ونختتم هذه الملاحظات بآيات وردت فيها جملة (هذا القرآن) في بيان عظمة الإسلام في رؤيته عن الكون والحياة والإنسان.. وإليك النماذج:

1- ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ (٩) الإسراء.

2- ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ لَضَرِبَها لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (١١) الحشر.

وهكذا نجد أن هذا القرآن - المعجزة الكبرى للرسول (ﷺ) - وحي من الله - سبحانه وتعالى - على قلب المصطفى (ﷺ) ليكون مبرهاً ونذيراً وداعياً إلى الله بإذنه وسراجاً منيراً، وليبلغ بالقرآن أهل زمانه ومن يأتي بعدهم إلى يوم القيامة، ويكون القرآن الكريم معجزة أبدية متجددة مع كل زمان ومكان، وقد جعل التفكير فريضة على كل من يصله القرآن الكريم.. هداية ومعرفة وتفكيراً صحيحاً.. من أمثال قوله تعالى:

(لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) في الأعراف ١٧٦، النمل ٤٤، الحشر ٢١.

﴿لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ في يونس ٢٤، الرعد ٤، النحل ١١ - ٦٩،

الروم ٢١، الزمر ٤٢، الجاثية ١٣.

ولعل أعظم آية في فريضة التفكير الصحيح إلى نتائج صائبة في العقيدة والحياة جاءت في سورة آل عمران الآية ١٩١، قوله تعالى:

﴿الَّذِينَ يَتَذَكَّرُونَ اللَّهَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَأَعْلَنَ جُنُوبَهُمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطُلًا سُبْحَانَكَ قَوْلًا عِدَابَ النَّارِ﴾.

وما أعظم تعليق رسول الله (ﷺ) على هذه الآية حسب رواية الإمام ابن كثير في تفسير الآية: (ويل لمن قرأها ولم يتفكر فيها) المختصر ج ١، ص 348.

و في حديث يرويه الإمام محمد أبو زهرة - رحمه الله - (لا عبادة كالتفكير) وما فهمه الصحابة الكرام - رضوان الله عليهم - (أن ضياء الإيمان التفكير). زهرة التفاسير ج ٣، ص ١٥٤٨.

والله الموفق لكل خير

"وجعلنا من الماء كل شيء حيّ أفلا يؤمنون"

التفسير الطبي للآية ٣٠ من سورة الأنبياء، والآيات ذات الصلة بالموضوع

الدكتور محمد جميل الحبال - استشاري الباطنية وباحث في الإعجاز الطبي في القرآن والسنة

E-mail : alhabbal45@yahoo.com - Website : www.alhabbal.info/dr.mjamil

وإذا ما وصل النقصان الى 15-20% فإن ذلك يؤدي غالباً الى الوفاة! ويتوزع الماء في جسم الإنسان بنسبة الثلثين (30 لتراً) داخل الخلايا، يسمى الضمنخلوي (Intracellular) والثلث الآخر (15 لتراً) خارجها، ويسمى الخرجخلوي (Extracellular) الذي منه (3 لترات) في بلازما الدم والبقية (12 لتراً) ينتشر بين الأنسجة (Interstitial). لذلك نجد أن خلايا الجسم وأنسجته تسبح بالماء داخلياً وخارجاً، حيث يصل الى كل خلية ونقطة في جسم الإنسان، ويتم بواسطة التبادل المستمر للمواد عبر الأغشية الخلوية. لذلك فان الماء ضروري جداً لكل وظائف الجسم والتي من أهمها ما يأتي:

- 1- عملية الهضم والإمتصاص في الجهاز الهضمي.
 - 2- عملية نقل المواد الغذائية العضوية وغير العضوية داخل الخلية وخارجها.
 - 3- وسيط ووسط جيد للعمليات الكيميائية الحياتية (البايولوجية - الأيضية) (Metabolism) والضرورية لجميع فعاليات ووظائف الجسم.
 - 4- مذيباً وناقلاً جيداً لفضلات ومخلفات التفاعلات الأيضية المذكورة أعلاه، ويعمل على طرحها والتخلص منها خارجاً عن طريق الكلى (البول) والجلد (العرق) والرئة (النفس).
 - 5- منظم لحرارة الجسم ودرجة الحموضة (pH)، والمحافظة على ثباتهما بالمعدلات الطبيعية الضروريتان للإنسان وتفاعلاته البايولوجية.
 - 6- الماء ضروري لبناء جميع أنسجة الجسم، والمادة الأساس لتكوين الدم والإفرازات السائلة منه كاللعاب والدموع وعصائر المعدة والجهاز الهضمي والسائل الذي تفرزه أغشية المفاصل (السائل المنزلق) (Synovial Fluid).. بالإضافة لمحافظة على نعومة الجلد وصحته.
- هذا غيض من فيض ويختصار شديد، عن أهم وظائف الماء في

إن الماء هو النعمة الكبرى والمذبة العظمى التي أنعم الله بها على الإنسان، وكذلك على كافة المخلوقات.. فلا يوجد كائن حي إلا ويشكل الماء جزءاً من تكوينه، قلّت نسبته منه أم كثرت! لأنه من ضروريات الحياة وعمادها، فيحتملنا وجد الماء وجدت الحياة!

الماء في القرآن:

لقد تكرر ذكر الماء في القرآن الكريم عشرات المرات، لأهميته الكبرى للإنسان والحيوان والنبات والطبيعة، حيث ورد ذكره بلفظ (ماء) 33 مرة، ولفظ (الماء) 16 مرة. ولكن القرآن الكريم ذكره تحديداً في معرض علاقته لحفظ الحياة وديمومتها في 25 آية كريمة، وكما يلي:

البقرة/ 164، الأعراف/ 57، 50، هود/ 7، يوسف/ 49، الرعد/ 4، النحل/ 65، الأنبياء/ 30، الحج/ 5، النور/ 45، الفرقان/ 54، 49، العنكبوت/ 63، الروم/ 50، 24، السجدة/ 8، فاطر/ 9، يس/ 33، فصلت/ 39، الزخرف/ 11، الجاثية/ 5، ق/ 11، الواقعة/ 68، المرسلات/ 20، الطارق/ 6.

ومن العجيب أن الباري عز وجل قال في محكم كتابه، في الآية موضوعة البحث أعلاه: (وجعلنا من الماء كل شيء حي) ولم يقل (وجعلنا من الهواء كل شيء حي)! بالرغم من أهمية الهواء للكائنات الحية، لاحتوائه على الأوكسجين الضروري لإدامة حياتها وفعاليتها، حيث وجد أن نوعاً من الكائنات الحية الدقيقة (البكتيريا) تموت عند تعرضها للهواء، وتعيش بدونه! وتسمى (البكتيريا اللاهوائية) (Anaerobic Bacteria). فسبحان الله الخالق العظيم على دقة تعبيره وبيد صنعته وخلقه!

الماء في الإنسان:

الماء مركب كيميائي يتكون من ذرتين هايدروجين وذرة واحدة أوكسجين (H₂O)، وهو أكثر المواد وفرة في الطبيعة وفي جسم الإنسان، حيث يشكل نحو 70% من وزنه (45 لتراً تقريباً). وفقدان 5-10% من الماء في جسم الإنسان يؤدي الى جفاف شديد (Dehydration)

3. الخاصية الشعرية (التوتر السطحي): الماء بفضل هذه الخاصية الفريدة الناتجة عن التماسك القوي لأصرة الهيدروجين، فتوتره السطحي يتغلب على الضغط الجوي، فيصعد من أعماق الأرض في جذور الأشجار الشاهقة الإرتفاع، ويصل الى كل ورقة منها ويغذيها! وكذلك في جسم الإنسان، فإنه من خلال الأوعية الشعرية الدقيقة جدا في جهاز الدوران، يغذي كل منطقة فيها، وحتى قرنية العين (Cornea) في آلية فريدة من نوعها.

4. ثقل كثافته عند التجمد: يشد الماء عن بقية السوائل التي تزداد كثافتها (وزنها) عند تحولها من الحالة السائلة الى الحالة الصلبة، حيث أنه في درجة (4°C) يبدأ حجمه بالإزدياد وتقل كثافته. فيكون الجليد (الماء في الحالة الصلبة) أخف وزناً من الحالة السائلة، وهذه الخاصية الفريدة تجعله يتميز بصفة (الحياة) التي منحها الله له في الآية الكريمة موضوعة البحث، قوله تعالى: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ حيث يطفو الجليد على سطح المحيطات والبحيرات المتجمدة ويحافظ على البيئة المائية تحته (حيوانات ونباتات)، فلو ذهبنا الى المحيطات المتجمدة في القطبين لرأينا التجمد في الطبقات السطحية، وأما الأعماق فالمياه سائلة تسبح فيها الكائنات الحية وتعيش فيها النباتات البحرية، كما لو أنها في أماكن أخرى إعتيادية! ولو كان غير ذلك لتجمدت جميع المحيطات وانعدمت الحياة داخلها، وكذلك لتوقفت عملية التبخير وتكون الأمطار، والتي تسمى دورة الماء في الطبيعة (الدورة الهيدرولوجية) وانعكس ذلك في إنعدام الحياة على اليابسة أيضاً.

5. العذوبة: عندما يشرب الإنسان الماء، خاصة إذا كان عطشانا أو مصاباً بالجفاف الشديد، فإنه يشعر بالإرتياح والإرتواء لعذوبته، وتعود للجسم الحيوية والنشاط الذهني والبدني، لذلك وصف القرآن الكريم هذه النعمة العظيمة، والتي وهبها للإنسان في قوله تعالى:

﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾﴾ الواقعة، (وأجاجاً) أي مالحاً لا يمكن شربه، لذلك وجب الشكر الكبير لله عز وجل أن جعل الماء لذيذاً باعثاً للإرتواء، ولم يكن مالحاً غير مستساغ لا يصلح والاستعمال البشري! بل جعله يحقق الإرتواء والتغلب على الظمأ لعذوبته.

6. عديم اللون والطعم والرائحة: إن الماء قد خلقه الله فاقداً للصفات الفيزيائية الثلاث (اللون والطعم والرائحة) وفي ذلك فائدة عظيمة تخفي على الكثير من الناس، حيث أن الماء -كما ذكرنا- يدخل في تركيب جميع الأحياء والمخلوقات وينسب متفاوتة، فلو كان له طعم أو لون أو رائحة خاصة به، لاصطبغت وأخذت هذا اللون والطعم والرائحة وتأثرت به فكانت جميعاً لها نفس لون وطعم ورائحة الماء!

وختاماً:

فإن الله -جلت قدرته- كما جعل الماء من أهم وأعظم النعم للإنسان في الحياة الدنيا، فقد جعله كذلك من أول وأهم النعم الكثيرة لعباده المتقين في جنات الخلد والنعيم، وذلك في قوله تعالى: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَعْفَرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمْ هُوَ حَسْبُكَ فِي النَّارِ وَشُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾﴾ محمد. والماء غير الآسن: أي ماءً عذباً غير متغير، بخلاف ماء الدنيا الذي قد يتغير بعراض.

والحمد لله رب العالمين على نعمه الكثيرة في الدنيا والآخرة.. ومن

أهمها الماء!!

جسم الإنسان.. ومن الجدير بالذكر أن نؤكد على نوعين من السوائل في الإنسان لأهميتهما القصوى له، وهما:

1. سائل النخاع الشوكي (C.S.F): والذي يبلغ حجمه نحو (125) سم³، ويحيط بالجملة العصبية (الدماغ والنخاع الشوكي) ويحميها من الشدة الخارجية، فضلاً عن وظائفه الحيوية الأخرى، وهو من أنقى السوائل المعروفة، ويتكون (ينبع) من الظفيرة الشبكية (Choroid Plexus) الواقعة في بطين الدماغ، ويحيط به داخلياً وخارجياً، ويخرج من فتحات معينة متصلة بأوردة الدماغ في دورة مستمرة ومتجددة. ويجعل الدماغ يطوف ويفقد وزنه (حسب قاعدة أرخميدس)! لذلك فإن من رحمة الله بالإنسان أنه لا يشعر بثقل دماغه الذي يبلغ 2% من وزنه.

ومن الجدير بالذكر أن سائل النخاع الشوكي في الإنسان يتجدد في اليوم والليلة خمس مرات بعدد الصلوات الخمس! فكأنما يجعل الدماغ يتوضأ أيضاً ويكون في حالة وضوء وظهر مستميرين! علماً أن الدماغ في شكله الجانبي داخل الجمجمة يشبه حالة السجود عند الصلاة في الإنسان، ورأسه باتجاه مقدمته (الناصية) (Prefrontal Lobe) كما يظهر في الصورة أدناه:

2. السائل السلي (Amniotic Fluid): الذي يحيط بالجنين

داخل الرحم، وحجمه نحو (400) سم³ في وسط الحمل، ويصل الى حوالي اللتر قبل نهايته بإسبوعين، ويقل بعد ذلك، حيث يقية من المؤثرات الخارجية (حماية) ويجعله يطوف أيضاً، ويقلل من وزنه فلا تشعر الأم الحامل بثقله الحقيقي، كما هو الحال في الدماغ أعلاه! فضلاً عن وظائفه الحيوية الأخرى كالمحافظة على درجة حرارة الجنين، ومصدر غذائي له، كما يتيح للجنين الحركة ويساعد على نمو جهازه التنفسي. فسبحان الله من خلق فسوى وقدر فهدى!

من صفات الماء الفريدة:

وحتى يكون الماء سبباً في حياة جميع الكائنات، فقد خصه الله عز وجل بمميزات فيزيائية وكيميائية فريدة، لا تتوفر في غيره من السوائل، لتحقيق هذه الوظائف الحياتية الضرورية، ومنها:

1. الحالات الثلاث: الماء هو السائل الوحيد الذي يوجد في الطبيعة في الحالات الثلاث (السائلة والصلبة - الجليد - والغازية - بخار الماء) وبذلك يكون فعلاً مخلوقاً من أجل الحياة، التي تتطلب أن يتوفر الماء فيها في هذه الحالات الثلاث المختلفة.

2. الوسط والوسيط المذيب المناسب: الماء أفضل مذيب للعناصر، وناقل لها، والوسط المناسب لكافة الأنشطة الحياتية والتفاعلات الكيميائية (الأیضية).

الإعجاز العلمي في ذكر الأذن والسمع في القرآن الكريم (الجزء الأول)

الدكتور عمر محمود عطية الراوي
rawiss@yahoo.com

قال الزجاج (أحد علماء التفسير المعروفين): هذا مثل تأويله أنهم لم يعملوا بما سمعوا، ورأوا من الآيات فصاروا كالعلمي الصم تمثيل، أي لم يعملوا بما سمعوا ولا انتفعوا بما رأوا ثم نعشهم، وتاب عليهم حين تابوا إليه وأتابوا، ثم لم يستمروا على ذلك، حتى انقلب أكثرهم إلى الحال القبيحة، حيث عموا وصموا وكثير منهم بهذا الوصف، والقليل إستمروا على توبتهم وإيمانهم. «والله بصير بما يعملون» أي من قتل الأنبياء وتكذيب الرسل، والمقصود منه التهديد، أو المقصود من قتل الأنبياء وتكذيب الرسل. ومن هنا يظهر الفرق في السمع والبصر من الإيمان وآثاره، والكفر وآثاره.

من هذا نرى كم كان هناك حيرة لدى المفسرين لإعطاء تحقيق متكامل لتفسير هذه الآية.

ذكر الصمم في القرآن الكريم بكل المستويات المعروفة علمياً، أي من درجة الصمم النفسي الإرادي إلى درجة الصمم المركزي الأصيل، وكلها ذكرت بأسلوب إعجازي ودقيق جداً، يطابق آخر ما توصل إليه العلم الحديث، وبدون لي لعنق النص، ولا إهلاك المعلومة الطبية الدقيقة.

للصمم درجات، والكلام هنا لكتب الفلسفة (علم وظائف الأعضاء) التي يعرفها الأطباء، ولكتب علم الأذن والأنف والحنجرة، التي هي إحدى الإختصاصات الدقيقة في الطب. يبتدأ الصمم بالصمم الإرادي النفسي.. ثم الصمم المقنع.. ثم يليه صمم القناة الخارجية للأذن.. ثم الداخلية.. ويليه صمم العصب السمعي.. يليه الصمم المركزي بنوعيه، وكما سنرى، فكلها مذكورة بدقة عالية في المصحف، مما يدهش الأطباء والمعتصمين بالعلم الحديث!

الدرجة الأولى للصمم

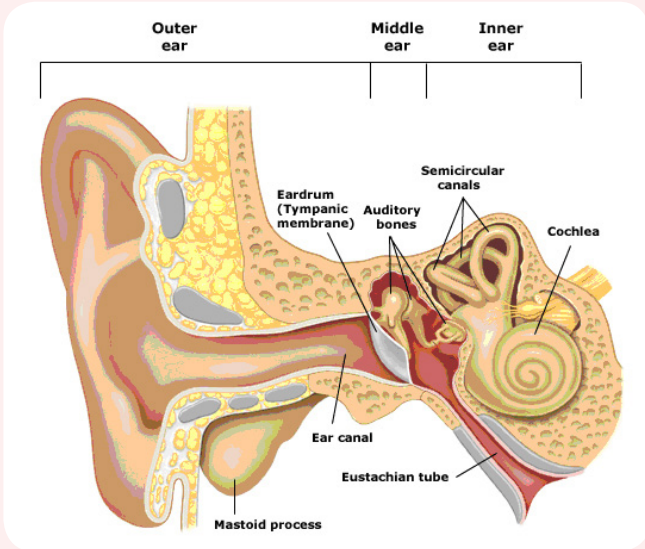
الصمم الإرادي النفسي

يقول سبحانه وتعالى: ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ المائدة: ٧١

مختصر أقوال المفسرين في هذه الآية:

ذكر تعالى في هذه الآية الكريمة أن بني إسرائيل عموا وصموا مرتين، تتخللها توبة من الله. «وحسبوا أن لا تكون فتنة» أي بلاء واختبار.. وذكر المفسرون في الفتنة وجوهاً، وهي محصورة في عذاب الدنيا وعذاب الآخرة.. ثم عذاب الدنيا أقسام، منه القحط، والوباء، والقتل، والعداوة والبغضاء فيما بينهم، ومنه الإذبار والنحوسة.. وكل ذلك قد وقع بهم، أي ظنوا أن معصيتهم وتكذيبهم لا يجر عليهم عذاباً. فعموا وصموا، عبارة عن تماديهم على المخالفة والعصيان، والآية دالة على أن عماهم وصممهم عن الهداية إلى الحق حصل مرتين. الثانية قرئ: وصموا، ثم بالضم، على تقدير: عماهم الله، وصممهم الله، أي رماههم وضربهم بالعمى والصمم، كما تقول: نزكته إذا ضربته بالنزك، وهو رمح قصير، وركبته إذا ضربته بركبتك.

وقال بعض المفسرين: لا شك أن المراد بهذا العمى والصمم الجهل والكفر، فعموا عن الحق، أي (فعموا وصموا) يعني عموا عن الحق، وصموا عن الهدى. أو يعني لم يعملوا بما سمعوا، ولم يعتبروا بما أبصروا، فصاروا كالأعمى والأصم.

التفسير العلمي والإعجاز القرآني

الكلام هنا عن بني إسرائيل، وهم بكبرياتهم الفارغ يظنون أن الله لن يفتنهم، فهم آمنون من العقوبات، لذلك فهم عموا وصموا.. وهم -كما نعلم- بكامل صحتهم العينية والأذنية.. ولكن مع هذا يقول عنهم سبحانه وتعالى أنهم عموا وصموا! فلنراجع اللفظ في هذه الآية.. فالدقة اللفظية هنا أن الله سبحانه وتعالى لم يتكلم عن عيونهم ولا عن آذانهم، إنه -سبحانه وتعالى- يتكلم عن عملية الإبصار وعملية السمع.. فقد وجد علماء الفلسفة وعلماء النفس والأطباء

إذا أصابهم شيء انتبهوا، وتذكروا وسمعوا ورأوا.. ثم مرت أيام، فنسوا وعادوا الى سجيبتهم، فتجاهلوا ما سمعوا، الى درجة الإهمال الكلي.. وهذا ينعكس على مجموع إرادة الإنسان، فيؤدي به الى الخمول العقلي والبلادة في موضوع محدد لا يريد سماعه أو رؤيته.. ومع هذا تاب الله عليهم في المرة الأولى، ولم يستفيدوا من التجربة التي نهبهم الله سبحانه وتعالى بها وأعادهم الى الوعي التام، بل وفي أول فرصة لهم، رجعوا الى عاداتهم الأولى فعموا وصموا.

في هذه الآية يوضح سبحانه وتعالى ما يسمى الصمم الإرادي أو (الإرادي النفسي)، والذي تكون فيه الأذن سليمة فسلجياً. فإن الأذن لم يصيبها أي أذى في منظومة السمع، ولا في منظومة الأعصاب الناقلة، ولا في المركز السمعي، ولكن يارادتهم، أو لنقل يزيغهم واتباعهم الأهواء والشيطان، تجاهلوا ما يسمعون، وهذا التجاهل، والذي يتم في مجمل المركز الدماغى العلوي، الذي تتم فيه المعالجة، ثم التواصل مع النطق والإرادة والوعي، ليتم الاستفادة من الإشارات والحواس القادمة. إذا استمر هذا التجاهل (الصمم الإرادي) فإن حالة من ضعف الذكاء والبلادة العقلية تظهر، وقد تصل الى مستوى الخبل.. أو بمعنى آخر، أن يختم الله على قلوبهم -والعياذ بالله- وخاصة إذا كان مع هذا التجاهل عمل كفري أو حرام.. والحرام أو العمل الضال سيضيف هيكلية للإرادة، ويثبت الإنسان باتجاه ضال -والعياذ بالله- ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿١٥﴾ المطففين.. لذلك عندما يقول سبحانه وتعالى عنهم (فعموا وصموا)، فهو أقل درجة للصمم المعروف علمياً، حيث نظام الأذن وفلسجتها سليم، ولكن الخلل بعد المركز الدماغى العلوي للسمع، عند نقل المعلومات الى المراكز الأخرى والى الوعي.

إحترار المفسرون في كيفية حدوث ذلك، لذلك قالوا: (إن المراد بهذا العمى والصمم الجهل والكفر، فعموا عن الحق)، وقال آخر: (فعموا وصموا، يعني عموا عن الحق وصموا عن الهدى، أو يعني لم يعملوا بما سمعوا، ولم يعتبروا بما أبصروا، فصاروا كالأعمى والأصم).. قال الزجاج: (هذا مثل تأويله أنهم لم يعملوا بما سمعوا ورأوا من الآيات، فصاروا كالعمى الصمّ تمثيل، أي لم يعملوا بما سمعوا، ولا انتفعوا بما رأوا).. ولكن ثبت علمياً أن هذا النوع من الصمم هو أول درجة من الصمم، وهو إرادي، ويحاسب الإنسان عليه قانونياً، أي في القوانين الأوربية، لأنه صمم ولكن من صنع الإنسان ويارادته، لذلك سيحاسب إن ترتب على هذا الصمم جرم. بهذا نرى أنهم عموا وصموا حقيقة لا مجازاً، وهذه معجزه من المعجزات القرآنية.

النوع الثاني من الصمم

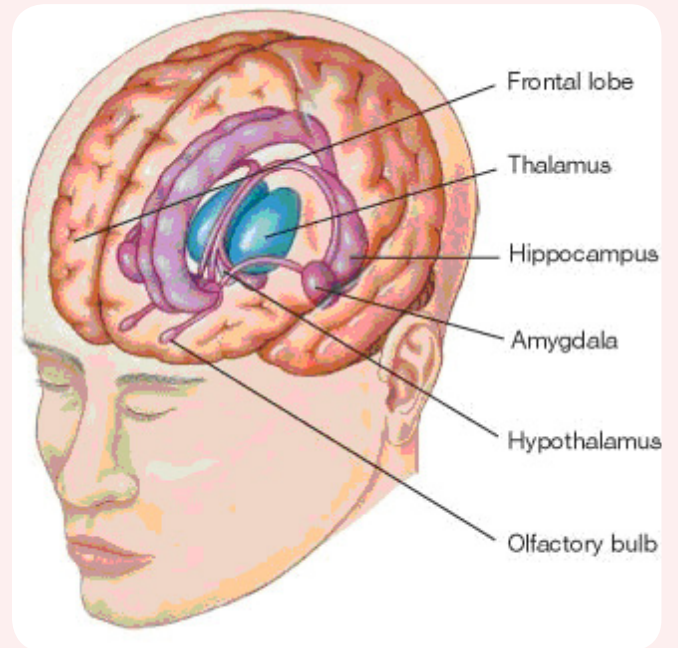
الصمم المقنع (MASKING)

يقول سبحانه وتعالى: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا سَمْعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ ﴾ فصلت

مختصر أقوال المفسرين في هذه الآية:

أخرج ابن أبي حاتم، عن ابن عباس (رضي الله عنهما) قال: كان رسول الله (ﷺ) وهو بمكة، إذا قرأ القرآن يرفع صوته، فكان المشركون يطردون الناس عنه، ويقولون: لا تسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه لعلكم تغلبون، قال الذين كفروا من مشركي قريش، أبي جهل

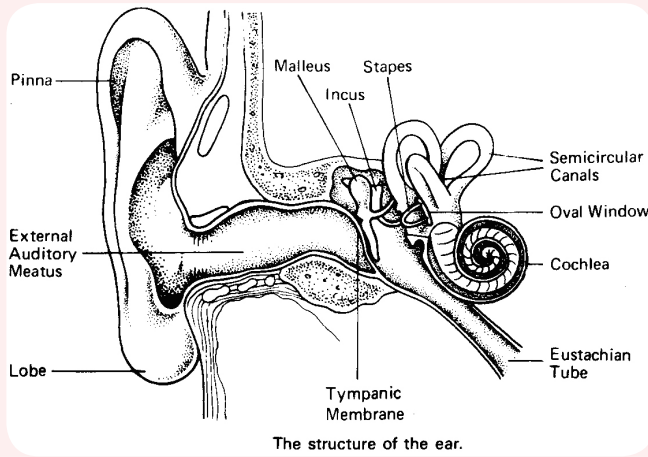
أن هناك علاقة مباشرة بين السمع والبصر من ناحية، والإرادة من الناحية الأخرى (عن كتاب سكوت براون للأذن والأنف والحنجرة).. فالإرادة والوعي، التي يسميها سبحانه وتعالى (الفؤاد)، والذي مقره قلب الدماغ، حيث يكون مركز الوعي، والذي عند تلفه يفقد الإنسان وعيه، ويسميه العلماء (HYPOTHALAMUS) (ما تحت سرير الدماغ، أو ما تحت المهاد)، والوعي مهم جداً بالنسبة للسمع والبصر.. ففي المركز الدماغى تفسر الإعاقات السمعية والبصرية، ثم بعد ذلك توزع داخل الدماغ الى نقاط مختلفة، والى مهاد الدماغ، مما يجعلنا نعي ما سمعناه وما بصرناه. وهناك منطقة تسمى منطقة ونكز (WERNICK'S AREA) في الدماغ تقوم بالتنسيق بين ما يسمع وما يوعي، وهي من مجاورات منطقة السمع.. وعند تلف هذه المنطقة فإن الإنسان يسمع ولا يعي (كتاب كابتون وهل للفلسفة ص718).

أي هناك انعكاس لحضوي، ولكن لن يفهم السامع ما قيل، بالرغم من أنه يسمع بكامل الوضوح، وفي جزئية هذا قد يعيش الإنسان في مكان وأمامه حاجة لا يكاد يراها، وقد يبحث عنها وهي أمامه، فإذا جاء شخص من الخارج لاحظها مباشرة.. وكذلك قد تعيش قرب مطار أو محطة قطارات ولا تكاد تحس بأصواتها وضجيجها، وحتى في نومك.. بينما يأتي آخر من مكان مختلف هادئ، أو غير هادئ، فيؤذيه صوتها، وقد لا يستطيع النوم، فيستيقظ مع كل مرور قطار أو إقلاع لطائرة (عن كتاب سكوت براون).. ويتمكن الإنسان، يارادته أو بالتأثير النفسي الداخلي، أن لا يسمع، فيلغي حاسة سمعه، وبصورة تدريجية، بحيث لا يكتثر، وحتى وهو نائم، لصوت القطار والطائرة.. ومثال على ذلك: قد تجلس في مقهى، وفيه عشرات المتكلمين، فيضع تركيزك على أحدهم، وتلغي أصوات الباقيين.. وقد تلغي كل الأصوات، وتنظر الى شيء محدد، وكأنك لا تسمع شيئاً، وقد يجلب انتباهك صوت محدد أو ذكر اسم، فتلنت وتعي ما سمعت، وهكذا.. أي أنك تكون أصماً يارادتك، وهذا ما جرى لبني إسرائيل، فهم رأوا بأعينهم آيات بينات، وسمعوا بإذنه، ولكنهم تغاضوا وتجاهلوا ما رأوا وما سمعوا، فظانين أنهم لن يفتنوا، ولن يتعرضوا الى شدة وامتحان بعد ذلك. حتى

النوع الثالث من الصمم

صمم الإنتقال الصوتي (CONDUCTION DEAFNESS)

يتكون هذا النوع من الصمم من عدة درجات: أولها هو غلق الأذن من الخارج بالأصابع، يقول سبحانه وتعالى: ﴿ وَإِنِّي كُنْتُ مَدْعُوتُهُمْ لِنُغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أُصْبُعَهُمْ فِيْ أَعْيُنِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا نِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴾ نوح

مختصر أقوال المفسرين في هذه الآية:

فقوله تعالى «جعلوا أصابعهم في آذانهم واستغشوا ثيابهم» يدل دلالة واضحة على شدة بغضهم وكرهاتهم لما يدعوهم إليه نوح. الغرض من جعل الأصابع في الأذان لعدم السماع كلما دعوتهم إلى الإيمان بك. «وَاسْتَعْشَوْا نِيَابَهُمْ» أي تغطوا بثيابهم، لئلا يروا نوحاً، ولا يسمعوا كلامه، أو أنه «واستغشوا ثيابهم» أي أظهروا العداوة، كراهة النظر إلى وجه من ينصحهم في دين الله. «وَأَصْرُوا» أي أكبوا على الكفر والمعاصي وانهمكوا، وجدوا فيها، مستعار من أصر الحمار على العانة إذا صر أذنيه، أي رفعهما ونصبهما مستويين وأقبل عليها يكدمها ويطردها، وفي ذلك غاية الذم لهم. «واستكبروا» من اتباعي وطاعتي إستكباراً عظيماً، وقيل نوعاً من الإستكبار غير معهود، والاستكبار طلب الكبر من غير استحقاق له.

التفسير العلمي والإعجاز القرآني لهذه الآية:

هذه الدرجة من الصمم معلومة لدى عامة الناس، فإذا أراد أن لا يسمع شيئاً، أو أراد إظهار أنه لا يود سماع شيء، فسيضع أصابعه في آذانه، وفعلًا يحدث ضعف في سمع الإنسان عند وضع أصابعه في آذنيه، ولكن سيبقى هناك سمع بدرجة أقل. فإضافة إلى انقطاع الصوت من الوصول إلى الطبلة مباشرة، وتداخل صوت احتكاك الأصابع في الأذن، وهذا تشويش إضافي آخر، فإن الإنسان يبقى يسمع، وهنا سيحدث صمم الإنتقال الصوتي (CONDUCTION DEAFNESS) جزئياً، لأن الأصابع لن تمنع الإنتقال الصوتي الهوائي كلياً، كما أن الصوت سوف ينتقل بواسطة الفك وعظام الجمجمة، فتبقى درجة من السمع، حتى لو بالغنا بوضع الأغشية على رؤوسنا (كانون للفلسفة ص179)، وإن فعل هذا العمل من قوم نوح يدل على قصورهم البشري، حيث أنهم يظنون أن بوضع أصابعهم في آذانهم لن يسمعوا الحقيقة ولن يتأثروا بها، وعلى هذا لن يحاسبوا عليها.. ووضع الأصبع في الأذن يعتبر خطوة نحو تقليل السمع أكثر مما ذكر في الآية السابقة، إضافة

وأصحابه.. فترى بعضهم ينهاى بعضاً عن سماعه، ويأمرهم باللغو فيه، كالصياح والتصفيق المانع من السماع.. ولغا يلغو: الساقط من الكلام. «واللغو فيه» وعارضوه بالخرافات من الرجز والشعر، أو تواصلوا فيما بينهم أن لا يطيعوا للقرآن ولا ينقادوا لأوامره، ومفهوم كلامهم أنهم لم يلغوا فيه، بل استمعوا إليه. «لعلكم تغلبون» فيسكت عن القراءة. «لعلكم تغلبون» محمداً على قراءته.

التفسير العلمي والإعجاز القرآني لهذه الآية:

إن الإنسان لا يسمع عندما يكون الكلام روتينياً من آخرين، وهو غير مقصود به، وخاصة عندما يكثر المتكلمون، وقد ينتبه للكلام جميل أو رومانسي، أو إذا سمع كلمات خاصة بنغمة خاصة، أو من صوت معروف لديه، أو إذا طرق إلى سمعه اسم خاص، فإنه سينتبه ويعي مرة أخرى، وتتوجه في هذه الحالة الذبذبات الكهربائية من مركز السمع، الذي كان يهمل الإعجازات إلى المراكز الأخرى في الدماغ، إلى أماكن أخرى، تجعله يتفاعل مع ما يسمع. أي أن الوعي ضروري للفهم.

فماذا كان تأثير قراءة القرآن على عامة قريش؟ لقد كانت للقرآن قابلية على دفع الإنتباه نحو الأمام، مما يجعل الإنسان، أي إنسان، حتى الذي لا يعرف اللغة العربية، ينتبه إليه وينجذب إليه، مما كان يثير رعب قادة الكفر من قريش. قد يكون أسلوب القرآن وكلماته القوية، أو طريقة قراءته أمراً مغايراً ومؤثراً، ولكن حتى عندما يحشر في كلام آخر، ويذكر بنفس الطريقة التي يذكر فيها باقي الكلام، فإن كلماته الربانية سوف تخترق إلى عمق تفكير الإنسان. وهذا ما كان يحصل لكفار قريش ولغيرهم.. وقد قرأنا القرآن أمام ممرضة من كوبا تتكلم الإسبانية، ودسنا فيه جملة من غيره وبنفس النغمة، فعرفتها أنها ليست من القرآن.. لذلك التأثير الخطر حاول كفار قريش صرف الناس عنه بكل الطرق، ولكنهم فشلوا فاستعملوا طرقاً جديدة، وهي اللغو مع القرآن، ليقطعوا الصوت الواصل إلى الأذن، حتى يتوقف وعي الإنسان السامع. ولما كان وجود صوت آخر يقلل الوعي المسموع (كانون للفلسفة ص178)، وسببه هو حصول ممانعة في المستلمات والعصب السمعي، وارهاق مناطق الإتصال. لذلك طلب الكفار اللغو مع القرآن، حتى لا يسمع الناس كلام الله، فيتأثرون به. فهل وصلوا إلى مرادهم؟ وهل فعلاً تغلبوا؟ (وَاللَّغْوُ فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ).. لقد كان تأثير القليل من القرآن يساوي أقوى تحفيزات كلام اللغو عند الكافرين، فكانت النتيجة أن القرآن انتشر، وكلام الله انتصر. والتداخل الصوتي -علمياً- يضع قناعاً صوتياً لمنع سماع صوت آخر، ويعتبر -علمياً- درجة من درجات الصمم، وهذه الدرجة من الصمم هي درجة التأثير الخارجي، والتي يكون فيها نظام السمع متكاملًا وصحيحًا، ولكن التداخل هو الذي يؤثر على السمع، وكلمة (لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ) من كفار قريش تدل على فشلهم وخيبتهم أمام القرآن، الذي يخترق كل الأقنعة، ويصل إلى القلوب.

القيامة يؤلمه، فهذه بشارة أهل الشر، فلا نعمت البشارة.

التفسير العلمي والإعجاز القرآني لهذه الآية:

يذكر سبحانه وتعالى هنا أن هناك من لا يريد أن يعرف الحق، ولا يريد للحق أن يظهر وينتشر، لذلك يأتون بالمغنين والمغنيات ويصرفوا عليها الملايين ليضلوا الناس ويبعدوهم عن القرآن. وهذا دأبهم منذ نزول القرآن والى وقتنا هذا، فالأساليب لم تتغير.. وقد رأينا ذلك في الستينات، فكان الطغاة يدفعون لقارئ القرآن أقل من 100\1 مما يدفع للمغنين، استهزاء بدين الله وكتابه، وجعلوا الإذاعة 95% أغاني، وكذلك التلفزيون، كله لصد الناس عن دين الله وكتابه. أما الآن فإن هناك عشرات القنوات الفضائية لا تبث إلا الأغاني، ولا تدري من أين يأتيهم المال! فالله يبشرهم بعذاب أليم، ووعدهم بالخسارة. في ذلك الوقت كان أهل الباطل يأتون، إضافة الى المغنين، بمن يقص عليهم قصصاً وأحاديث ليبعدوا الناس عن الحق ويضلوه عن سبيل الله المستقيم، وكما يفعل الآن أهل الضلالة بالمسلسلات التافهة والساقطة.. يؤكد سبحانه وتعالى أنهم بغير علم. فلو أخذنا أحاديثهم لوجدناها مليئة بالأخطاء العلمية، والتي لا يعرفون عنها في ذلك الوقت أي شيء، فكيف لهم أي يستطيعوا أن يكتبوا سطوراً واحداً مطابقاً لما في العلم الحديث؟ فالنتيجة أنهم استحقوا العذاب الأليم.. ويذكر لهم سبحانه وتعالى أنه «إذا تتلى عليه آياتنا ولى مستكبراً كأن لم يسمعها» أي أنه يسمع لغوه، والذي هو من أكاذيبه واختلاقه، أما آيات الله فإنه إذا تليت عنده ولى مستكبراً، وجعل تركيزه بعيداً عنها. الله سبحانه وتعالى يقول عنه: **«كَانَ فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا»**. فكيف يكون هذا الوقر؟ وما يفعل في سمع الإنسان؟

كما وضحنا سابقاً، فإن الأذن الخارجية قد وضع سبحانه وتعالى لها عملية تنظيف ذاتية، حيث أن عملية جمع الأصوات الى صماخ الأذن بواسطة الصوان هي نفسها ستجعل الأوساخ تتجمع داخل الأذن، فتلتصق هذه الأوساخ على الشمع المفرز داخل الأذن، والذي سيتردد الى الخارج، بسبب حركة وزحف طبقة الكيراتين للجلد المبطن لصماخ الأذن. فلذلك فإن كل الأوساخ، مع الشمع المفرز، ومع الشعر المتساقط من شعر الأذن نفسها، سوف يتحرك، ولو بصورة بطيئة، الى الخارج، وتطرح هذه الأوساخ والشمع، لتنظيف الأذن بصورة مستمرة (أما جلدة قناة الصماخ فلها صفة خاصة بها تميزها عن باقي الجلد في الإنسان، فالجلد هنا لا ينمو من الأدمة الى البشرة، ولكن ينمو بحيث أن البشرة تتحرك بنموها من غشاء الطبلة باتجاه صيوان الأذن، أي لو وضعنا نقطة حبر على غشاء الطبلة، ثم راقبناها يومياً، فإننا نجد أنها تتحرك مبتعدة عن مركز الطبلة، حتى تصل الى جدار قناة الصماخ، ثم تستمر الى أن تصل الى صيوان الأذن) (كتاب سكوت براون للأذن والأنف والحنجرة).. وهذه الحركة تتم بسرعة 0.05 من المليم يومياً، أي بسرعه نمو الأظافر، مما يهيئ عملية مستمرة لطرد الأوساخ الى الخارج. وللتوضيح أكثر، فإن الجلد داخل الأذن تنمو خلاياها، فبدلاً من أن يتم النضوج للخلايا المولدة مباشرة باتجاه السطح، فإن هناك نمواً جانبياً للأدمة، بحيث أن طبقة الكيراتين تدفع باتجاه الفتحة الخارجية لصماخ الأذن (جوستون وهوك 1985).

درس العالم البرني (1964) سرعة الزحف في جلد الصماخ، ودرس

الى تغطية عيونهم وإعلان إصرارهم واستكبارهم الذي يزيد في ضلالتهم، ويقلل سمعهم أكثر.. «وأصروا» وهي تعني تشبثوا برفضهم، إلا أنها تعطي معنى آخر، فهم كالحمار عندما يصر أذنيه (أصر يعني ربط، ومنها الصرة) ويقال إن الحمارة تحدث له حالة من الهياج يوقف أذنيه نحو الأعلى ويبدأ يضربها، وطبعاً هذا يجعله لا يسمع شيئاً، وبئس المثل مثل الكافر، فكانت النتيجة أن أغرقهم الله بكفرهم.

نوع آخر من صمم الإنتقال الصوتي

(CONDUCTION DEAFNESS)

كان في أذنيه وقراً

يقول سبحانه وتعالى: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۖ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَوَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بَعْدَآبِ أَلِيمٍ ۗ ﴾ لقمان

مختصر أقوال المفسرين في هذه الآية:

وقيل نزلت في قرشي اشترى جارية مغنية، تغني بهجاء رسول الله (ﷺ).. ويعني باطل الحديث. «من يشتري لهو الحديث» وقال هو شراء المغنية، ولهو الحديث في الغناء والمزامير واللهو وكل باطل ألهى عن الخير وعما ينفع، ولهو الحديث نحو السمر بالأساطير، والحديث في المسجد يأكل الحسنة كما تأكل البهيمة الحشيش.

وفي هذه الآية مستعار، وإنما نزلت الآية في أحاديث قريش وتلهيهم بأمر الإسلام وخوضهم في الأباطيل، وأن الآية نزلت في لهو حديث منضاف إلى كفر، فلذلك اشتدت ألفاظ الآية، والآية باقية المعنى في أمة محمد، ولكن ليس ليضلوا عن سبيل الله بكفر ولا يتخذوا الآيات هزواً، ولا عليهم هذا الوعيد، بل ليعطل عبادة ويقطع زماناً بمكروه وليكون من جملة العصاة والنفوس الناقصة. **«وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا»** مهزواً به، ويتخذها هزواً، كذلك يسخر بها وبمن جاء بها، ليضل عن سبيل الله، يعني يصرف الناس عن دين الله عز وجل، ويختار الشرك على الإيمان. «لهم عذاب مهين» لما اتصفوا به من إهانتهم الحق. ثم قال تعالى «بغير علم» عائد إلى الشراء، و**«عَذَابٌ مُّهِينٌ»** إشارة إلى أمر يفهم منه الدوام. **«وَيَتَّخِذَهَا»** دين الإسلام أو القرآن، أي كما استهانوا بآيات الله وسبيله أهينوا يوم القيامة في العذاب الدائم المستمر. «وأولئك لهم عذاب مهين» بما ضلوا واستهزأوا بآيات الله وكذبوا الحق الواضح. «وإذا تتلى عليه آياتنا» يعني إذا قرئ عليه القرآن. **«وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا»** يعني أعرض مستكبراً عن الإيمان والقرآن، أي كأن لم يسمع الآيات. لهم يوم القيامة عذاب مذل مخز في نار جهنم. «ولى مستكبراً» زاماً لا يعبأ بها ولا يرفع بها رأساً، تشبه حاله في ذلك حال من لم يسمعها وهو سامع، أي هذا المقبل على اللهو واللعب والطرب إذا تليت عليه الآيات القرآنية ولى عنها وأعرض وأدبر، وإذا تتلى عليه آياتنا ليؤمن بها وينقاد لها، كأن لم يسمع ما في القرآن من الدلائل والعجائب، أشبهت حاله حال من لم يسمع. «وقراً» أي صمماً مانعاً من السماع، وإنما جعله كذلك لأنه لم ينتفع بما يسمع، فصار بمنزلة الأصم. والوقر هو الثقل في الأذن، أي صمماً لا تصل إليه الأصوات، والوقر في الأذن الثقل الذي يعسر معه إدراك المسموعات. وأدبر وتصامم وما به من صمم، كأنه ما سمعها، لأنه يتأذى بسماعها فيها. «فبشره بعذاب أليم» أي يوم

أذنيه وقرأ). وجود الشمع والإنسداد في الأذنين سوف يؤدي الى ضعف السمع، حيث أن السمع سيتحول من الطريق الهوائي الى السمع من الجمجمة (سمسون رايت 357) (كانون للفلسفه ص 179)، والسمع من خلال الجمجمة يكون بطيئاً وغير واضح، وقد يكون غير متساوي على الجهتين، مما يؤدي الى عدم فهم ما يقال.. إضافة الى أن الأصوات ذات الشدة العالية والذبذبة العالية هي التي تصل الى الأذن الداخلية لذلك الإنسان (كانون للفلسفه ص 179).. إضافة الى أن طبقة الصوت التي تمر من خلال العظام ستكون عالية، أي أن الذبذبة العالية هي التي لها قابلية الإختراق الى الأذن، بينما الترددات الواطئة سوف لن تسمع أبداً مع إنسداد شمعي في الأذن الخارجية، وسيسمع من في أذنيه وقر جزء الكلمة العالي التردد، كمرجح السين والراء، بينما الطاء والفاء والميم لا تكاد تسمع، فيتشوه المسموع من الكلام، وقد يفهم بغير معناه المطلوب.. إضافة الى ذلك، عند الإنسداد بالوقر، فإن الإنسان سوف يسمع نفسه إذا تكلم، فتنتقل الذبذبات من حنجرتة الى أذنه من خلال العظام، فيسمع صوته متضخماً وكاملاً وواضحاً جداً، أوضح من الصوت عندما لا يكون فيها شمع وانسداد. ولكي يتوضح الأمر لك أكثر، حاول أن تضع أصابعك في أذنيك بقوة، لتكون بدل الوقر، ثم تكلم وقارن مع ما تسمعه من الأصوات الخارجية، ستجد أن الصوت القادم من الآخرين سيضعف، بينما صوتك الذي تتكلم به سيقوى، ويكون انعكاس ذلك على نفسك. لذلك عندما قال سبحانه وتعالى **﴿كَأَنَّ فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا﴾** كان مطابقاً تماماً لما هو عليه، فهو **﴿وَإِذَا نُنْتَلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَى مُسْتَكْبِرًا﴾**، وتصرف وكأنه لم يسمعها، بينما سمع لهو الحديث وباطله بقوة، أي سمع نفسه فقط، وصدق نفسه، فهو **﴿كَأَنَّ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾** وهو **﴿كَأَنَّ فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا﴾**.. فكأن هنا في الحالتين تدل على أنه ليس في أذنيه وقر، ولكن تصرف لأنه في ضلالة وغيه، فكأنه كذلك. فكم دقيق هذا الكلام! وكم عجيب هذا القرآن! فهو وحتى في القصص، وفي التهديد وفي الوعيد، وفي الوصف، فإنه كلام علمي دقيق جداً، ليس فيه ولا عوج واحد.. والنقاط المهمة هنا هي:

1- إن الله سبحانه وتعالى ذكر الوقر، وأعطانا إشارة علمية على أن هناك نظاماً لتنظيف الأذن ذاتياً. فإذا توقف هذا النظام، فإن الأوساخ والشمع ستقر في الأذن، وسماها (وقراً).

2- إن هذا الوقر سيؤدي الى حالة من الصمم الجزئي في حالة تجمعته بكثرة، وستكون نتائجه ضعفاً في السمع، وعدم وضوح في المسموع. لذلك عندما ولي الكافر مظهراً أنه لم يسمعها، والحقيقة أنه سمعها **﴿كَأَنَّ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾**، والكلمة تدل على عدم كمال السمع، فوصفها سبحانه وتعالى بـ **﴿كَأَنَّ فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا﴾**، ومما يثبت أن الوقر هو إنسداد الأذن، هو أن الله سبحانه وتعالى يتكلم عن الأذن في كل مرة يذكر الوقر وليس السمع، وهي كثيرة في القرآن، كما سنرى، فلم يذكر مرة واحده الوقر مع السمع.

3- من كان في أذنيه وقر، فإنه سيعلم كلامه أو رآه أكثر من سماعه كلام الآخرين، فاستعملت في المصحف بالمكان الصحيح تماماً.

4- إن الحالة لن تكون فعالة حتى يكون الوقر في الأذنين. فلو كان في المصحف (كأن في أذنه وقرأ) لكان خطأ علمياً فاحشاً، فأذن واحدة تكفي للسمع علمياً، وقد جاء السمع مفرداً في المصحف حيث هو كذلك علمياً.

الى القاء في الجزء التالي من الصمم في القرآن الكريم..

اتجاه الشعر وحراشفها، وكيف تقوم بدفع الأوساخ الى الخارج بصورة مستمرة. وهذه العملية لو توقفت لأي سبب مرضي أو عضوي أو فيزيائي، فإن الأوساخ سوف لن تخرج، بل ستستقر داخل الأذن وستكون الوقر.

وللمزيد من التوضيح نرجع أولاً الى اللغة.. يقول ابن منظور في كتابه لسان العرب ج 5/ ص 289 في كلمة (وقر): (وقر: وقر، الوقر: ثقل في الأذن بالفتح، وقيل: هو أن يذهب السمع كله، والثقل أخف من ذلك، وقد وقرت أذنه بالكسر: توقرو قرأً، أي صمت، ووقرت وقرأً. قال الجوهري: قياس مصدره التحريك، إلا أنه جاء بالتسكين، وهو موقور ووقرها الله، يقرها. وقرأ ابن السكيت: يقال منه وقرت أذنه على ما لم يسم فاعله، توقرو قرأً بالسكون: فهي موقورة، ويقال اللهم قر أذنه، قال الله تعالى: **﴿وَفِي آذَانِنَا وَقْرًا﴾**، وفي حديث علي عليه السلام: تسمع به بعد الوقرة، هي المرة من الوقر بفتح الواو: ثقل السمع، والوقر بالكسر: الثقل يحمل على ظهر أو على رأس، يقال جاء يحمل وقره. وقيل الوقر: الحمل الثقيل، وعم بعضهم به الثقيل والخفيف وما بينهما، وجمعه أوقار. وقد أوقر بعيره وأوقر الدابة إيقاراً، وقره شديدة الأخيرة شاذة ودابة وقرى موقرة. قال النابغة الجعدي: كما حل عن وقرى وقد عض. وأوقرت النخلة: أي كثر حملها. وقوله عز وجل **﴿فَأَلْحَمْنَا وَقْرًا﴾** يعني السحاب، يحمل الماء الذي أوقرها. والوقار: اللحم والرزانة. وقر يقر وقاراً، ووقارة ووقر قررة وتوقر واتقر: ترزن. وفي الحديث (لم يسبقكم أبو بكر بكثرة صوم ولا صلاة ولكنه بشيء وقر في القلب) وفي رواية (لسر وقر في صدره) أي سكن فيه وثبت من الوقار. ورجل وقار ووقور ووقر. ووقر الرجل من الوقار، يقر فهو وقور. ووقر يوقر ومرة وقور، ووقر وقرأ: جلس، وقوله تعالى **﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾**: قيل هو من الوقار، وقيل هو من الجلوس، وقد قلنا إنه من باب قر يقر ويقر، وعللناه في موضعه من المضاعف الأصمعي. يقال: وقر يقر وقاراً، إذا سكن. قال الأزهري: والأمر قر، ومنه قوله تعالى **﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾**، قال: ووقر يوقر، والأمر منه أوقر. وقرى: وقرن بالفتح فهذا من القرار، كأنه يريد أقررن، فتحذف الراء الأولى للتخفيف وتلقى فتحها على القاف، ويستغنى عن الألف بحركة ما بعدها، ويحتمل قراءة من قرأ بالكسر أيضاً أن يكون من أقررن بكسر الراء على هذا **﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾** فإن الفراء قال: ما لكم لا تخافون عظمتها، ووقرت الرجل: إذا عظمته. وفي التنزيل العزيز **﴿وَتَعَزَّوْهُ وَتُوقِرُوهُ﴾**. والوقار: السكينة والوداعة. ورجل وقور ووقار وموقر: ذو حلم ورزانة. ووقر الدابة: سكنها، الوقرة أن يصيب الحافر حجر أو غيره فينكبه، تقول منه وقرت الدابة بالكسر، وأوقرها الله: مثل رهصت وأرهصها الله.

انتهى كلام ابن منظور، وقد جئت به لضرورة معرفة كل معاني (وقراً) تقريباً، ومعظمها تدل على أن المتحرك توقف، أو ثبت، فالثقل أوقر الحيوان والغيم، والعمر أوقر الشيخ، والأمر أوقر نساء النبي في بيوتهم، وهكذا. وما يهمنا هنا أن ما وقر داخل الأذن سيسمى وقرأً. (في) تعني داخل الأذن، والمعنى أنه استقر داخل أذنه شيئاً.. وأمر آخر دقيق، نجده في الآية، وهو قوله تعالى **﴿كَأَنَّ فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا﴾**، ذلك لأن ما في القرآن ذو دقة لفظية وعلمية، لذلك فإن الله سبحانه وتعالى يقول **﴿كَأَنَّ فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا﴾**، أي أن الأذنين لا تسمعان جيداً، كأن فيها وقرأ يسدها. فلو قال سبحانه وتعالى كأن في أذنه (أذن واحدة) وقرأ، فإن انسداد أذن واحدة - وهذا يحدث كثيراً، حيث أن أذننا واحدة تسد بالشمع - فإذا حدث انسداد في أذن واحدة، فلن يؤثر كثيراً على السمع، وسيسمع بصورة طبيعية تقريباً، لذلك قال سبحانه وتعالى **﴿كَأَنَّ فِي**

المدخل إلى الدراسات القرآنية

اسم الكتاب: المدخل إلى الدراسات القرآنية

اسم المؤلف: أبو الحسن علي الحسني الندوي

الطبعة: الأولى

سنة الطبع: 1423هـ - 2010م

محل الطبع: بيروت

دار النشر: ابن كثير

عدد الصفحات: 152

القياس: 14 X 20 سم

والكتاب سلسلة محاضراته في دار العلوم عام 1934، وجمعت وأضيف إليها بعض المواضيع، فأصبح كتاباً فريداً في توجيهاته ومواضيعه، تلخصها كالاتي:

الموضوع الأول: القرآن يتحدث عن نفسه.

1- القرآن قطعي غير مشكوك فيه إطلاقاً: ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾﴾ فصلت.

2- القرآن محكم ومفصل: ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٣١﴾﴾ يوسف.

3- القرآن فرقان: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾﴾ الفرقان.

4- القرآن مصدر للكتب الإلهية السابقة ومهيمن عليها: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ﴿٤٨﴾﴾ المائدة.

5- القرآن يهدي الى سبل السلام، ويخرج الناس من الظلمات الى النور: ﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾﴾ الحديد.

6- القرآن الكريم هو تلك المرأة الوضيئة: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾﴾ الأنبياء.

7- القرآن يتناول ذكر تلك الأمم والشعوب: ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤﴾﴾ النور: ٣٤.

الموضوع الثاني: الإعجاز القرآني:

1- آيات التحدي إلى يوم القيامة: ﴿فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا ﴿٢٤﴾﴾ البقرة: ٢٤.

2- مجالات الإعجاز القرآني: ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾﴾ القصص.

3- أكبر مجالات إعجاز القرآن، وأولها (الإسلام): ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴿٣﴾﴾ المائدة: ٣.

من منا لم يتعلم على فكر العلامة الندوي؟ ومن منا يجهل دوره القيادي الرائد في مختلف أقسام الفكر الإسلامي المعاصر؟ يكفيه فخراً واعتزازاً أنه صاحب كتاب (ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين)، الذي أصبح، منذ أكثر من نصف قرن، الأساس والمرتكز في فهم الإسلام، وعرضه على الآخرين صافياً خالياً من التشويه التاريخي والتأثر بالمفاهيم الأوروبية، وداعياً إلى إعادة (القيادة) إلى المسلمين، دون الإخلال بالإستعداد الروحي والإستعداد الصناعي والحربي، والتنظيم العالمي الجديد، والدعوة المباركة، أي الإستقلال التجاري والمالي.

ولو أردنا الحديث عن الشيخ العلامة الندوي -رحمه الله- فلننظر الى البحوث والدراسات الكثيرة التي نشرت عنه في العالم الإسلامي.. فهو العالم المجاهد، صاحب القلم والفكر والتأليف. بدأ بالتدريس عام 1934 في دار العلوم لدار الندوة ولما يزل في العشرين من عمره، واستمر في الكتابة والدعوة والتأليف حتى وفاته في 31 ديسمبر 1999، الموافق لـ 23 / 22 من رمضان 1420هـ، عن عمر كله جهاد القلم والفكر.

وفي رصيد المؤلف -رحمه الله- 181 بحثاً وكتاباً وتقريراً، نشر له في مختلف الأقطار العربية والإسلامية. إلا أننا نجد مجموعة من كتبه هو الأساس في معرفة مكانته الفكرية والدعوة:

1- ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين.

2- رجال الفكر والدعوة.

3- السيرة النبوية.

4- النبوة والأنبياء في ضوء القرآن الكريم.

5- نحو التربية الإسلامية الحرة.

6- إلى الإسلام من جديد.

7- المدخل إلى الدراسات القرآنية.

وأيم الحق.. إنني لم أجد صعوبة في تقديم وعرض كتاب، قدر ما عانيت مع كتاب (المدخل إلى الدراسات القرآنية)، فهو زخم متلاطم من المواضيع المتنوعة في التأريخ والتفسير والإستفادة من القرآن الكريم، مما اضطررت الى الرجوع إلى كتاب (أبو الحسن علي الندوي- الداعية الحكيم والمربي الجليل) للدكتور محمد اجتباء الندوي، عن تراث العلامة الندوي، حيث يعرض الكتاب في ص 129- 130..

4- المعجزة الثانية القرآن، علومه ومعارفه:

أ- استخدام المعرفة العلمية في التفسير والإعجاز.

ب- العلم الجديد والكشوف الجديدة تصدق القرآن.

5- إثبات الوثائق التاريخية العتيقة، وتصديق الباحثين المسيحيين المعاصرين لما جاء في القرآن من تبرئة المسيح -عليه السلام- من الصلب والقتل.

المعجزة الثانية للقرآن الكريم: أنبأؤه الغيبية ونبوءاته الصادقة.. وهنا يؤكد المؤلف (أمية) الرسول الأكرم (ﷺ)، وتأکید القرآن الكريم في مثل قوله تعالى: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ آل عمران.

﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ هود: ٤٩.

﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابُ الْمَبْطُوتُونَ﴾ العنكبوت.

أما قصة يوسف -عليه السلام- فيحتاج إلى بحث مستقل، وحسب المقارنة، كما وردت في القرآن والتوراة (ترجمة الآباء اليسوعيين (العهد العتيق) المجلد الأول، سفر التكوين، مطبعة اليسوعيين، بيروت عام 1882. كما جاء في كتاب (الظاهرة القرآنية) للأستاذ مالك بن نبي، ص 252-321. وقد وفق الشيخ الندوي -رحمه الله- في إلقاء الأضواء على مقارنات مفيدة بين الروايتين.

أما عن سير الرسل والأنبياء، فيذكر المؤلف كيف دافع القرآن عن طهارتهم ونظافة حياتهم وصفاء عقيدتهم من الإتهامات الواردة في التوراة بالإساءة إلى الأنبياء -عليهم السلام- وتنبيه القرآن الكريم على تحريفات الصحف السابقة، والفروق الدقيقة بين عقائد الديانات السابقة والفرق الدينية، وذلك بالإعتماد على الدراسات الغربية، كدائرة المعارف البريطانية، والمصادر المعتمدة في الموضوع.. ويؤكد الأستاذ الندوي على (نبوءة غلبة الروم في صراعهم مع الفرس)، وفيما بعد يذكر أسباب انتصار المسلمين على الروم.. ويذكر سلسلة من النبوءات القرآنية التي تحققت بعد انتقال الرسول الأكرم (ﷺ) إلى الرفيق الأعلى، وخاصة حفظ القرآن، وانتصارات المسلمين في مختلف الجبهات، وانتشار الدين الإسلامي في ربوع العالم القديم في زمن قياسي.

وفي فصل مستقل، كون القرآن الكريم معجزة الهداية والإنقلاب من الجاهلية إلى الإسلام، ومواصفات كل من الجاهلية والإسلام.. الجاهلية.. ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً﴾ و ﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ﴾ آل عمران ١٠٣. وتصوير الإنسان الجاهلي بالموت والميت: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيِّتًا﴾ الأنعام: ١٢٢.

وإسلام: ﴿فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ و ﴿فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا﴾ آل عمران: ١٠٣. وتصوير الإنسان المسلم بالحياة والفاعلية: ﴿فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ الأنعام: ١٢٢.

ثم يعرج العلامة الندوي على موضوع المقارنة بين القرآن الكريم والصحف السماوية القديمة في ميزان العلم والتاريخ، مستنداً على

الدراسات الغربية، في بيان عدم مصداقية الكتب الموجودة بين أيدينا، مقابل مصداقية القرآن الكريم ودقته، ويستشهد بأقوال علماء الغرب ودراساتهم من أمثال: سيروليم ميور، وهينري ولين بول، ودائرة المعارف البريطانية. نختار ما قاله وهيري في تفسير القرآن: ج 1، ص 349: (إن القرآن هو من بين جميع الصحف القديمة أكثرها أصالة (Pewit)). ويقول في كتابه تعريف بالقرآن، ص 79: (إن الصحيفة التي رتبها عثمان -رضي الله عنه- لم تنزل في عهده إلى يومنا متفقاً عليها ومعترفاً بها).

ويختتم -رحمه الله- دراسته كمدخل إلى الدراسات القرآنية، بالتحدث عن شروط الاستفادة من القرآن العظيم، موانعها ومؤيداتها، وأثر القرآن على المؤمنين وعلى الكافرين، ومخاطر الكبر والعناد وإنكار يوم الآخرة والمجادلة وعبادة المال والمرأة. وصدق الله: ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ النحل: ٢٢.

أما مؤيدات الاستفادة من القرآن الكريم، فعنده:

1- الرغبة والطلب: ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ﴾ الرعد: ٢٧.

2- الإستماع والإتباع: ﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ ﴿٧﴾ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمْ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾﴾ الزمر.

3- الخشية والرغبة: ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعَبِيدَ﴾ ق: ٤٥.

4- التدبير: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلافًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾﴾ النساء... ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ محمد: ٢٤.

5- المجاهدة: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾﴾ العنكبوت.

6- الإيمان بالغيب: ﴿هُدًى لِّلَّذِينَ هَدَىٰ رَبُّكَ الَّذِينَ يَوْمَنُونَ﴾ البقرة.

7- التأدب والتنظيم: ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧١﴾﴾ الواقعة.. ﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ الأنفال: ٢.

وينهي العلامة الندوي دراسته القيمة بنماذج من تأثير الرسول الأكرم (ﷺ) والصحابة الكرام -رضوان الله عليهم- والتابعين ومن جاء بعدهم.. ويدون بعض الملاحظات والتجارب في عدم الإنجرار خلف بريق النظريات العلمية والعصبية والأهواء السياسية، وفهم بعض الدعاة كاجتهادات شخصية.

وخير ما نختم به هذا التقديم المقتضب لكتاب كل صفحة فيه دراسة مستقصية في الدراسات القرآنية المعتمدة، مذكره الأستاذ الدكتور محمد اجتباء الندوي عن الكتاب: (إنه كتاب موضوعي فريد، ومنهل عذب صاف لدارسي القرآن الكريم والمعنيين ببلاغته وإعجازه) كتاب أبو الحسن الندوي، ص 130.

والحمد لله رب العالمين

الاستاذ غفور كانى سيكه يى عالم جليل فقدناه

بقلم: صاحب الإمتياز

(المسلمون).

كان الاستاذ فارس الميدان بجانب الأخوة أعضاء اللجنة، وكان لدوره الأثر الواضح في إنجاز الأعمال واختيار الكلمات المناسبة في المصطلحات والعبارات التي كانت شائكة وثقيلة أثناء الترجمة. وبعد انتهاء أعمال اللجنة وجدته حريصاً على ترجمة بعض الكتب إلى اللغة الكردية، لإيصال مبادئ الإسلام الحنيف إلى الجيل المعاصر، قليل الخبرة، قليل العلم، أمام أمواج التشكيك والإفتراءات.. فبدأ بترجمة كتاب العلامة الندوي (موقف الإسلام من الحضارة الغربية)، وأردفه بترجمة كتاب للدكتور الزحيلي، ثم بدأ بقراءة كتاب (الظاهرة القرآنية) للأستاذ مالك بن نبي -رحمه الله- وأبدى إعجابه بما يحتويه من أفكار ومبادئ إيمانية في الدفاع عن القرآن الكريم تأريخاً ومنهجاً.. ثم اعتذر عن الترجمة.. وبرجاء من الأساتذة في مركز البحوث للهيئة العالمية للإعجاز العلمي في القرآن والسنة في مكة المكرمة، عاد مجدداً إلى (الظاهرة القرآنية)، وأتمها، ومن ثم طبعها ونشرها باللغة الكردية عام 2011. وبعد قراءته لكتاب (الرسالة المحمدية) لعلامة الهند (سليمان الندوي) وجد فيه ذخيرة فكرية كبيرة في الدفاع عن الإسلام وحياة الرسول -صلى الله عليه وسلم- فقام بترجمته إلى اللغة الكردية. وكان آخر المطاف في خدمة القرآن الكريم يوم بدأ بترجمة (كيف نتعامل مع القرآن الكريم) للعلامة الدكتور يوسف القرضاوي.. وكلما كنت التقي به كنت أشجعه وأشد من أزره، وأسأل: إلى أين وصلت؟.. فكان يقول: أكملت الفصل الأول.. أكملت الباب الأول.. وصلت إلى منتصف الكتاب. ووصلنا إلى منتصف رمضان 1433.. وحصل مالم يكن في الحسبان، فقد بدأ معه المرض وتردي الصحة والعافية.. فلم يمهل لانجاز العمل في التعامل مع القرآن الكريم.. وكان يردد.. أمنيته الكبرى انجاز هذا العمل الكبير.. واخيراً كان يوم الوداع.. الاثنين 2013/8/19 غادرنا جسداً.. ليبقى معنا علماً وفكراً وذكريات.. غادرنا مادة ليبقى معنا روحاً وعاطفة.. غادرنا.. ليبقى في عالم المسلمين.. علماً ينتفع منه.. وصدق الرسول صلى الله عليه وسلم: (إذا مات ابن آدم انقطع عمله الا من ثلاث.. صدقة جارية وعلم ينتفع به وولد صالح يدعو له) البخاري.

رحم الله استاذنا وأخانا غفور أحمد كانى سيكه يى وحشره مع محبيه واصفياءه من الانبياء والشهداء والصديقين واولياء الله الصالحين.. وادخله فسيح جناته.. وانا لله وانا اليه راجعون.

التقيت به يوم كان معلماً في مدرسة (نوروز الابتدائية).. ومن ثم جاءني برفقة أخ عزيز، يعاتبني لعدم مشاركته في ترجمة كتب (التربية الإسلامية) بعد صدور قرار تدريسها باللغة الكردية.. ووصفه صديقي العزيز: (إنه العالم المتمكن المجد في اللغتين العربية والكردية، ويشار إليه بالبنان.. ثم أردف قائلاً: (ولا نزكي على الله أحداً -إنه مؤمن صافي الإيمان، صاحب خلق وتقوى، ومتمكن من العلوم الشرعية، يمكن الركون إليه في مثل هذه الواجبات).

وتوالت الأيام وانقضت الشهور وبضع سنين، لالتقي مرة أخرى، وهو معلم في (مدرسة بابان)، وأنا في معهد الإعداد والتطوير التربوي.. وكان يزورنا كلما سنحت له الفرصة في فترات الفراغ أو قبل الدوام وبعده.. فعرفت أنه عالم جليل، ذو دراية بالتفسير والفقه واللغة والعلوم الشرعية، وله تأريخ مجيد يوم كان طالب علم وفقه.. وكلما كنا معاً كانت العلاقة تتوطد أكثر فأكثر.. والمحبة في الله -سبحانه وتعالى- تتعمق جذورها إلى سويداء القلب.

وفي احتفال للرابطة الإسلامية لافتتاح مسجد في منطقة (تبي صفا).. تحدث لنا طول الطريق عن تلك الفترة التي عاشها في المنطقة طالب فقه وعلوم شرعية، وتجوالة وتنقله إلى منطقة (بريس)، ودراسته في مدرسة (الملا عثمان) رحمه الله. وذكرياته مع (نوري فارس حمه خان، وعمر ريشاوي، والحاج مصطفى) وجلده في العلم والدعوة إلى الله..

وبعدها جاءت (لجنة الترجمة في الرابطة الإسلامية الكردية)، وتحقيق تفسير العلامة (خواهه رزاد) مع أعضاء كنت أقلهم علماً ودراية.. وكيف كان يناقش الموضوع بأمانة وإخلاص.. حتى تم إقناع اللجنة، بعد الجزء الثامن، أننا خرجنا من (كتاب تفسير) إلى حكايات وذكريات، وخلافات ومصادمات واتهامات.. وانتقلت اللجنة من تحقيق كتاب التفسير إلى ترجمة كتب أصيلة في حاجة الجيل والمجتمع الكردي، فكانت باكورة أعمالها ترجمة وطبع كتاب الدكتور (مقداد يالجين) (أسرتك أيها المسلم كيف تكونها).

وجاءت ترجمة كتاب (كيف تؤدي زكاة أموالك أيها المسلم)، العمل الثاني للجنة، وتم طبعها في الرابطة، وأعيد الطبع من قبل مكتبة روشنبري 2012. وأنجزت اللجنة كتاب الدعوة والداعية (معالم في الطريق) للداعية الدكتور سعيد رمضان، صاحب

داواکاری به خشین

پینغه مبهەر (ﷺ) ده فرمویت: (ما نقص مال من صدقة)، واته: مال به به خشین کهم ناکات.

ناشکرایه جیهادی قه لَم و وشه له به ره ننگاری گومانکاراندا له نایه تی: ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكُفْرَانَ﴾ وَجَهْدُهُمْ بِدِرْ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿۵۴﴾ الفرقان، سه رچاوهی گرتووه، واته: به قورئان جیهادیان له دژ بکن ههروهک ئیبن که ئیر له ئیبن عه باسه وه نه قلی ده کات.

هه ر بۆیه (ناوهندی کوردستان بۆ ئیجازی زانستی له قورئان و سوننه تدا) هه ستاوه به جیبه جیکردنی ئەم ئەرکه پیرۆزه له پێگه ی بانگه واز بۆ ده رخستنی ئیجازه کانی قورئانی پیرۆز و سوننه ت، له ئیستادا به فه زل و منه تی خوای گه وره پاشان هاوکاری چاکخوازان توانراوه ده ستبکریت به دروستکردنی بینایه کی شارستانی بۆ (ناوهندی کوردستان) که بگنجیت له گه ل بوونی سلیمانی به پایته ختی پۆشنیبری و بلاوکردنه وه ی تیشکی زانستی له سه رده می تازه دا.

ئاواته خوازین ده ستی یارمه تی و به خشین بۆ ئەم پڕۆزه یه پیشکەش بکن و ببنه نمونه بۆ ده رخستنی پۆخی ئیمان و چاکه خوازی به رده وام له ژبانی کورتماندا و له ژێر پوناکی ئەو

فتوای هه ندیک له زانایان که ئاماژه به وه ده کەن زه کات دروسته بۆ ئەم پڕۆزه بانگخوازییه خه یرییا نه:

* پ. د. عه لی قه ره داغی، له لاپه ره (۹۱) ی کتیبی (زه کاتی سامانه کەت چۆن ده ده یت؟) دا ده لیت: خه رچگا له پێگه ی خودا (فی سبیل الله) .. له و بوارانه: پارێزگاری ئایین و به رزکردنه وه ی وشه ی خودا .. پاگه یاندنی ئیسلام و بانگکردن بۆی .. ره تکردنه وه ی ئەو گومان و تانه و ته شه رانه ی که دوژمنانی ئیسلام دژ به ئیسلام بلاوی ده که نه وه .. دا بپنکردنی مال بۆ مه لبه نده کانی بانگکردن بۆ ئیسلام، به ئومیدی بلاو بوونه وه ی ئیسلام به و پێگا راست و دروستانه ی که له گه ل سه رده مدا ده گونجیت ..

* دکتۆر یوسف قه ره زاوی ده لیت: (د. محمود عبده الله شحاته) له کتیبی (ارکان الاسلام) لاپه ره ۲۲۶ دا ده لیت: (له پێگای خودا هه موو ئەو بابه تانه ده گریته وه که پێویسته بۆ خه رچکردن بۆ جیبه جیکردنی هه ر بابه تیک جوانی ئیسلام ده ربیخات و بیگه یه نیته دۆست و دوژمن، خه رچکردنی زه کات بۆ چاپکردنی په رتوک که پشتگیری له م مه به سه گرنه ده کات).

* شیخ محمد ئەبو زوهره: له وه لامی پرسیری ژماره ۴۲۰ لاپه ره ۳۰۴ دا ده لیت: (و فی سبیل الله) واته له پێگه ی خودا .. هه موو بابه تیکی چالاکی ئیسلامی له خو ده گریت.

* مامۆستا سید سابق له کتیبی (فقه السنه): به رگی ۱ لاپه ره ۲۹۵ دا ده لیت: له پێگای خودا هه موو خه رچیه کانی قوتابخانه شه رعیه کان، بۆ زانسته شه رعیه کان هه روه ها هه موو جوړیکی خه رچکردن بۆ به رزه وه ندی گشتی که سوودی لێ وه ریگریت، بۆ که شه پیکردنی ئایینی ئیسلام ده گریته وه .

